

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 924/II

Tisztelt

Dr. Kaufman David
seminariumi Tanár
Úrnak

mély tisztelettel

a Jódító!

חלק ששי מספרי החברה

חמשה חמשי תורה

לתועלת נערי בני ישראל.

בפקודת חברת מורי ישרון בארץ הונגאריא
ובעזרת אנשים חכמים ונבונים

נעתקו לשפת ארצנו מאת

משה שמערן

מורה בבית החנוך למורי ישראל

מחיר הספר השני מ' צל.

בודאפעסט שנת תרמא
בדפוס האדונים שלעזינגער עט וואהלאויער

A MAGYAR IZR. TANÍTÓ-EGYELET KIADVÁNYAI VI.

MÓZES ÖT KÖNYVE

IZRAELITA ISKOLÁK HASZNÁLATÁRA.

A MAGYAR IZRAELITA TANÍTÓEGYELET MEGBIZÁSÁBÓL
ÉS KITÜNŐ SZAKFÉRFIAK KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

MAGYARRA FORDITOTTA :

S T E R N M Ó R,

gyakorló iskolai tanító és kép. tanár.

Ára kemény kötésben 40 kr.

~~~~~

BUDAPEST, 1880.

SCHLESINGER ÉS WOHLAUER NYOMDÁJA.

1. KÖNYV A MINDEN JÖG FENTARTATIK.

MINDEN JÖG FENTARTATIK.

1875. ÉVI KIADÁS.

A MINDEN JÖG FENTARTATIK. A MINDEN JÖG FENTARTATIK. A MINDEN JÖG FENTARTATIK.

1875. ÉVI KIADÁS.

Minden jog fentartatik.

1875. ÉVI KIADÁS.

1875. ÉVI KIADÁS.

1875. ÉVI KIADÁS.

ספר שמות.

MÓZES MÁSODIK KÖNYVE.

א

(א) ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
 איש וביתו באו: (ב) ראובן שמעון לוי ויהודה: (ג) יששכר
 זבולן ובנימין: (ד) דן ונפתלי גר ואשר: (ה) ניהי כל נפש
 וצא ירד יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: (ו) וימת
 יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: (ז) ובני ישראל פרו וישרצו
 וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: פ
 (ח) ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: (ט)
 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: (י)
 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
 ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: (יא)
 וישעמו עליו שרי מרים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי
 מסכנות לפרעה את פתם ואת בעמקם: (יב) וכאשר יענו
 אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: (יג) ויעבדו
 מצרים את בני ישראל בפרך: (יד) וימררו את חייהם
 בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל
 עבודתם אשר עבדו בהם בפרך: (טו) ויאמר מלך מצרים
 למילדת העברית אשר שם האמת שפרה ושם השנית
 פועה: (טז) ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
 האבנים אסבן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחייה: (יז)
 וחי ראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן
 מלך מצרים ותחיו את הילדים: שני(ח) ויקרא מלך מצרים
 למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיו

* יניח ד' שימין פניו ויתחיל מתחלת שיטה ה'

Exodus.

I. fejezet. — SEMÓSZ.

1. Ezek Jiszáél fiainak nevei, kik Miczrájimba jöttek ; Jákóvvál, kiki háznépével, jöttek :

2. Reuvén, Simon, Lévi és Jehuda.

3. Jiszaszchar, Zevulun és Binjamin.

4. Dan és Naftali, Gad és Asér.

5. Voltak pedig mind a személyek, kik Jákóv ágyékából eredtek, hetvenen, József pedig Miczrájiban vala.

6. És József meghalt és mind a testvérei, és amaz egész nemzedék.

7. És Jiszáél fiai termékenyek voltak, szaporodtak, és sokasodtak, és igen-igen elhatalmasodtak, s az ország megtelt velök.

8. Es uj király támadt Miczrájiban, ki Józsefet nem ismerte.

9. Ez mondá népének : Ime, Jiszáél fiainak népe több és hatalmasabb nálunknál.

10. Nosza! fogjunk ki okosan rajta, nehogy sokasodjék, s lészen, ha háboru keletkezik, még ő is csatlakozik ellenségeinkhez, és hadakozik ellenünk, s kimegyen az országból.

11. És tettek föléje robotfelügyelőket, hogy kinozzák terhes munkáikkal, és tárvárosokat épített Fáreo számára, Piszómot és Raamszést.

12. De minél inkább kinozták őt, annál inkább sokasodott, s annál jobban terjeszkedett, és aggódtak Jiszáél fiaitól.

13. És a miczrájmiak dologra szoritották Jiszáél fiait szigorúsággal.

14. És elkeserítették életüket kemény munkával, agyaggal és téglákkal, s mindenféle mezei munkával, s egyéb munkáikkal, melyeket általuk szigorúsággal végeztettek.

15. És Miczrájim királya mondá a héber bábáknak, kik közül az egyiknek neve Sifra, és a másiknak a neve Pua vala.

16. Mondá: Mikor a héber nők szülésénél segédkeztek, nézzetek a szülőszekre: ha figyermek, öljétek meg; de ha leány, maradjon életben.

17. De a bábák Istent félték és nem cselekedtek, mint Miczrájim királya beszélt nekik, s életben hagyták a gyermekeket.

18. És Miczrájim királya elhivá a bábákat, s mondá nekik : Miért cselekedtétek e dolgot, hogy életben hagytátok a gyermekeket ?

אֶת־הַיְלָדִים: (ט) וַתֹּאמֶרְךָ הַמִּילֶדֶת אֶל־פְּרֹעָה כִּי לֹא
 כְּנָשִׁים הַמִּצְרִיִּת הָעֵבֶרִית כִּי־חִינֹת הָיָה בְּמֶרְסָם תָּבֹא אֲלֵהֶן
 הַמִּילֶדֶת וַיִּלְדוּ: (ט) וַיֵּטֶב אֱלֹהִים לַמִּילֶדֶת וַיִּרְבֵּ הָעָם
 וַיַּעֲצֵמוּ מְאֹד: (כא) וַיְהִי כִּי־יֵרְאוּ הַמִּילֶדֶת אֶת־הָאֱלֹהִים
 וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים: (כב) וַיֵּצְאוּ פְּרֹעָה לְכָל־עַמּוּ לֵאמֹר כָּל־
 הַבָּן הַיְלֹוֹד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכוּ וְכָל־הַבַּת תַּחֲיוּן: פ

ב

(א) וַיִּלְדֵּ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקָּח אֶת־בַּת־לֵוִי: (ב) וַתַּהַר
 הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתַּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה
 יָרְחִים: (ג) וְכֹא־קָבְלָה עוֹד הַצְּפִינֹו וַתִּקַּח־לוֹ תִּבְתֵּ נִמָּא
 וַתַּחְמְרָה בַחֲמֵר וּבְכוֹפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף
 עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר: (ד) וַתַּתְּצֵב אֶחָתוֹ מִרְחֵק לְדַעַה מִה־
 יַעֲשֶׂה לוֹ: (ה) וַתִּרְדַּ בַת־פְּרֹעָה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר וַנְעַרְתִּיהָ
 הַלְבוּת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתֵּרֶא אֶת־הַתִּבְיָה בַתּוֹד הַסּוּף וַתִּשְׁלַח
 אֶת־אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ: (ו) וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת־בְּיֶלֶד וְהִנֵּה־נֶעַר
 בֶּכֶה וַתַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדִי הָעֵבֶרִים זֶה: (ז) וַתֹּאמֶר
 אֶחָתוֹ אֶל־בַּת־פְּרֹעָה הַאֵלֶךְ וַקְרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת
 מִן הָעֵבֶרִית וַתִּינַק לָךְ אֶת־בְּיֶלֶד: (ח) וַתֹּאמֶר־לָהּ בַת־
 פְּרֹעָה לְכִי וַתֵּלֶד הַעֲלֵמָה וַתִּקְרָא אֶת־אָם הַיֶּלֶד: (ט) וַתֹּאמֶר
 לָהּ בַת־פְּרֹעָה הִיכִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן
 אֶת־שִׁבְרֹךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּינִקְהוּ: (י) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
 וַתִּבְאֵהוּ לְבַת־פְּרֹעָה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה
 וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַיָּמִים מִשִּׁיתָהוּ: שְׁלִישִׁי (יא) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם
 וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אָחָיו וַיֵּרֶא בְּסִבְלַתָם וַיֵּרֶא אִישׁ מִצְרִי
 מִכָּה אִישׁ־עֵבֶרִי מֵאָחָיו: (יב) וַיִּפֶן בָּהּ וְכֹה וַיֵּרֶא כִּי־אֵין
 אִישׁ וַיִּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחּוֹל: (יג) וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשְּׁנִי
 וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עֵבֶרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לָרֶשַׁע לָמָּה תִּבְרָה

19. És a bábák mondák Fáreónak: Mert nem olyanok a héber nők, mint a miczrájmiak, azok életre valók; még mielőtt megjelen hozzánk a bába, már szültek.

20. És Isten jót tett a bábákkal; a nép pedig sokasodott és igen elhatalmasodott.

21. És lőn, mivel a bábák Istent félték vala, szerzett nekik háznépeket.

22. És Fáreó parancsolá egész népének, mondván: Minden fiut, a ki születik, vessetek a folyóba; s minden leányt hagyjatok életben.

2. fejezet. — MÓSE SZÜLETÉSE.

1. Ment egy férfiú Lévi házából, s elvette Lévi egyik leányát.

2. Az asszony fogant és fiat szült; látván pedig, hogy az szépalaku, elrejtette három hónapig.

3. És nem birván őt többé elrejtteni, vett számára egy ládat gómeifából, s bekente agyaggal és szurokkal, s bele tette a gyermeket, és odatette a nád közé a folyó szélén.

4. És testvére megállott messziről, hogy megtudja, mi történik vele.

5. És lement Fáreó leánya, hogy fürödjék a folyóban, s szolgálattévő leányai járnak vala a folyó partján; s meglátván a ládat a nád közt, odaküldte szolgálóját és elhozatta.

6. És felnyitja és látja a gyermeket, s ime egy siró fiú; s megkönyörült rajta, mondván: A héber gyermekek közül való ez!

7. És testvére mondá Fáreó leányának: Menjek-e és hijjak neked egy szoptató asszonyt a héber nők közül, hogy szoptassa neked a gyermeket?

8. És Fáreó leánya mondá neki: Menj! És a leány elment, s elhitta a gyermek anyját.

9. És Fáreó leánya mondá neki: Vidd el ezt a gyermeket és szoptasd nekem; én meg fogom adni jutalmadat. És az asszony elvette a gyermeket és szoptatta.

10. Midőn a gyermek felnőtt, elvitte Fáreó leányához, s az fiává lőn neki. És nevezte őt Mósének, mondván: Mert a vizből húztam ki őt.

11. És lőn azon napokban, midőn felnevekedett, kiment atyjafiaihoz, s látta terhes munkáikat; s látott egy miczrájimbeli férfiút, a mint vert egy héber férfiút atyafiai közül.

12. És ide-oda fordult, s látván, hogy senki sines jelen, agyonüté a miczrájimbelit, és a hiomokba rejté.

13. És kiment a második napon, s ime két héber férfiú veszekedik vala. És mondá a gonosznak: Miért ütöd felebarátodat?

רָעָדָה: (יד) וַיֹּאמֶר מִי שְׂמוֹךְ לְאִישׁ שָׂר וְשִׁפְט עָלֵינוּ הֲלֹהֵי גֹנֵי
 אַתָּה אָמַר בְּאִשֶּׁר הִרְגַת אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 אֲבֵן גֹּדֵעַ הִדְבַּר: (טו) וַיִּשְׁמַע פָּרְעֹה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ
 לְהַרְגוֹ אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פָרְעֹה וַיָּשָׁב בְּאֶרֶץ־
 מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּעָר: (טז) וּלְכַתֵּן מִדְיָן שִׁבְעַת בָּנוֹת וַתִּבְאֵנהוּ
 וַתְּדַלְּנהוּ וַתִּמְלֹאנהוּ אֶת־הַרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן: (יז)
 וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׂוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיִּישָׁעַן וַיִּשָּׂק אֶת־צִנְאָנָם:
 (יח) וַתִּבְאֵנהוּ אֶל־רַעֲוֹאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ מֵהִרְגַתְּנוּ בְּאֵ-
 הַיּוֹם: (יט) וַתֹּאמְרוּ אִישׁ מִצְרִי הֲצִילָנוּ מִיַּד הָרְעִים וְגַם־
 דָּלָה דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשָּׂק אֶת־הַצֹּאן: (כ) וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָתָיו וְאֵין
 לָמָּה זֶה עֹשִׂיתֶן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם: (כא) וַיִּזְאֵל
 מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפְרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה: (כב)
 וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ
 נֹכְרִיָּה:

פ

(כג) וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבָדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים
 מִן־הָעֲבָדָה: (כד) וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
 אֶת־דְּבָרֵיתוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: (כה) וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים: ם רביעי

ג

(א) וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ כִּתְּן מִדְיָן וַיִּנְתֵּנוּ
 אֶת־הַצֹּאן אֶתְרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים הַרְבֵּה: (ב)
 וַיֵּרָא מֶלֶאכֶד יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה
 הַסֵּנֶה בָּעַר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ אֹכְלִי: (ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־
 נָא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמְּרָאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה:
 (ד) וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ
 הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: (ה) וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב

בתביר v. 1 ג משה משה בלא פסוק בנייהו v. 4

14. Ez pedig mondá: Ki tett téged felügyelőnek és bírónak fölénk? Talán meg szándékozol ölni engemet, a mint a miczrájimbelt megölted? És Móse megfélemlert, mondván: Hát kitudódott a dolog.

15. És Fáreó meghallván ezt a dolgot, meg akarta Mósét ölni; de Móse elszökött Fáreó elől, s letelepedett Midján országában, s leült a kút mellé.

16. És Midján papjának volt hét leánya; ezek odajöttek, s merítették és megtöltötték a vályúkat, hogy atyjuk juhait meg-itassák.

17. A pásztorok azonban eljöttek és elüzték őket. És Móse fölkel és segített rajtuk, s megittatta juhaikat.

18. És eljöttek Reuél atyjukhoz, ez mondá: Miért jöttetek ma oly hamar?

19. Ők pedig mondák: Egy miczrájimbelt férfiú megmentett bennünket a pásztorok kezéből, még meríteni is merített nekünk, s megittatta a juhokat.

20. És amaz mondá leányainak: És hol van ő? Miért hagyátok el azt a férfiút? Híjjátok, hogy kenyeret egyék!

21. És Móse beleegyezett, hogy e férfiúnál maradjon: és ez leányát Cziporát adta Mósének.

22. És fiat szülvén, nevezte őt Gersómnak; mert mondá: Bujdosó voltam idegen országban.

23. És sok idő mulva meghalt Miczrájim királya, és Jiszráel fiai nyögtek a munka miatt, és jajgattak, s felszállt panaszuk Istenhez a munka miatt.

24. És Isten meghallá nyögésüket, és Isten megemlékezett frigyéről Ávráhámmal, Jiezechákkal és Jákóvval.

25. És Isten látá Jiszráel fiait, és Isten megkedvelé.

3. fejezet. — MÓSE KÜLDETESE.

1. És Móse legelteti vala ipjának Jiszrónak, Midján papjának juhait, s elvezette a juhokat a sivatag felé, s odaért Isten hegyéhez, Chóróvhez.

2. És megjelent neki az örökkévaló angyala tűz lángjában a tövisbokor közül, s látta, ime a csipkebokor ég a tűzben, és a csipkebokor meg nem emésztődik.

3. És Móse mondá: Odatérek és megnézem ezt a nagy tünényt, miért nem ég el a csipkebokor?

4. És látván az örökkévaló, hogy odatért azt megnézni, kiállt neki Isten a csipkebokor közül, s mondá: Móse! Móse! És ez mondá: Itt vagyok!

5. És mondá: Ne közeledjél ide! Vesd le saruidat lábadról, mert a hely, a melyen te állsz, az szent föld.

הָלַם שֶׁל־נִעְלִיךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד
עָלָיו אֲדַמַּת־קֹדֶשׁ הוּא : (ו) וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מִשֶּׁה פָּנָיו כִּי יָרָא
מִהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים : (ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רָאֵה רְאִיתִי אֶת־עֵנִי
עָמִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי
יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו : (ח) וְאָרַד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם
לְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִיא אֶל־אָרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אָרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מָקוֹם הַפְּגַעְנִי וְהַחֲתִי וְהָאֹמְרֵי וְהַפְּרֹזִי
וְהַחֲתִי וְהַיּוֹבֹסִי : (ט) וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה
אֵלַי וְגַם־רְאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם : (י)
וְעַתָּה לֵבָה וְאִשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרַעֲה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם : (יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֶּךָ
אֶל־פְּרַעֲה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם : (יב) וַיֹּאמֶר
כִּי־אֵהְיָה עִמָּךְ וְוַהֲלַכְתָּ הָאֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֶךָ
אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה :
(יג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי
מַה־שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֱלֹהִים : (יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
אֵהְיָה אֲשֶׁר אֵהְיָה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵהְיָה
שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם : (טו) וַיֹּאמֶר עוֹד אֶדְבָּר אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוּרִי
לְדֹר דָּר : חֲמִישִׁי (טז) לֵךְ וְאִסַּפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הַעֲשׂוֹי לְכֶם
בְּמִצְרַיִם : (יז) וַאֲמַר אֶעֱלֶה אֲתֶכֶם מֵעֵנִי מִצְרַיִם אֶל־אָרֶץ
הַפְּגַעְנִי וְהַחֲתִי וְהָאֹמְרֵי וְהַפְּרֹזִי וְהַיּוֹבֹסִי אֶל־אָרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ : (יח) וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבָאת אִתָּה וְזִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִלְּךָ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי

6. És mondá: Én vagyok atyád Istene, Ávrám Istene, Jiczhák Istene és Jákóv Istene. És Móse elrejtette ábrázatát, mert félt Istenre tekinteni.

7. És az örökkévaló mondá: Láttam nyomorát népemnek, mely Miczrájmban van, és jajgatását hallottam elnyomói miatt, mert ismerem fájdalmaim.

8. És leszálltam, hogy megmentsem Miczrájim kezéből, hogy felvigyem ezen országból egy jó és tágas országba, egy tejjel-mézzel folyó országba, a Kenáni, Chitti, Emóri, Perizi, Chivvi és Jevuszi helyére.

9. És most, ime Jiszráel fiainak jajgatása én hozzám jutott, s láttam azon nyomást is, mellyel a miczrájimbéliek őket nyomorgatják.

10. És most menj! én elküldlek Fáreoóhoz, s hozd ki népeimet, Jiszráel fiait, Miczrájimból.

11. És Móse mondá Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek Fáreoóhoz, s hogy kihozzam Jiszráel fiait Miczrájimból?

12. És mondá: Én veled leszek, s ez szolgáljon neked jelül, hogy én küldöttelek: ha majdan kihoztad a népet Miczrájimból, szolgálni fogjátok Istent e hegyen.

13. És Móse mondá Istennek: Ime én elmegyek Jiszráel fiaihoz és mondom nekik: Őseitek Istene küldött engem hozzátok; s ha azt mondják nekem: Mí a neve? mit mondjak nekik?

14. És Isten mondá Mósének: Leszek, a ki leszek. És mondá tovább: Igy szólj Jiszráel fiaihoz: Ehje küldött engem hozzátok.

15. És Isten mondá tovább Mósének: Igy szólj Jiszráel fiaihoz: Az örökkévaló, őseitek Istene, Ávrám Istene, Jiczhák Istene és Jákóv Istene küldött engem hozzátok; ez nevem örökké, és ez emlékem nemzedékről nemzedékre.

16. Eredj és gyűjtsd össze Jiszráel véneit és mondd nekik: Az örökkévaló, őseitek Istene megjelent nekem, Ávrám, Jiczhák és Jákóv Istene, mondván: Megemlékeztem rólatok, és a mi veletek Miczrájmban történik.

17. És gondoltam: Felhozlak titeteket Miczrájim nyomorából a Kenáni, Chitti, Emóri, Perizi, Chivvi és Jevuszi országába, egy tejjel-mézzel folyó országba.

18. És hallgatni fognak szavadra; azután menj be te, és Jiszráel vénei, Miczrájim királyához és mondjátok neki: Az örökkévaló, a héberek Istene, találkozott velünk, és most hadd menjünk három napi útra a sivatagba, hogy áldozzunk az örökkévaló Istenünknek.

הַעֲבָרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעִתָּה נִלְכְּהָנָא הַרְדָּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: (ט) וְאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא-
 יִתֵּן אֶתְכֶם מִלֶּד מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ וְלֹא בְיַד חֲזֹקָה: (ט) וְשַׁלַּחְתִּי
 אֶת-יָדִי וְהַכִּיתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעִשֶׂה
 בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי-כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם: (כא) וְנִתְּתִי אֶת-חֹן הָעַם-
 הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם: (כב)
 וְשִׂאלָה אֲשֶׁה מִשְׁכַּנְתָּה וּמִגִּבַּת בֵּיתָה כְּלֵי-כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב
 וְשִׁמְלֹת וְשִׂמְתֶם עַל-בְּנֵיכֶם וְעַל-בָּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת-
 מִצְרַיִם:

ד

(א) וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי
 כִּי יֹאמְרוּ לֹא-נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה: (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ יְהוָה מִזֶּה
 בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: (ג) וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ
 אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֵשׁ וַיָּנֹס מֹשֶׁה מִפְּנֵיו: (ד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאָחִיו בִּזְנוֹבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹק כּוֹ וַיְהִי לַמָּטָה
 בְּכַפּוֹ: (ה) לִמְעַן יֵאֱמִינוּ כִּי-נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה
 לוֹ עוֹד הִבְאֵנָּה יָדְךָ בְּחִיקוֹ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיִּוצֵאֶה וְהָיָה
 יָדוֹ מִצְרַעַת כַּשָּׁלֹג: (ז) וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל-חִיקוֹ וַיִּשֶׁב
 יָדוֹ אֶל-חִיקוֹ וַיִּוצֵאֶה מִחִיקוֹ וְהָיָה-שָׁבָה כַּבְּשָׂרוֹ: (ח) וְהָיָה
 אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאֵת הַרְאֵשׁוֹן וְהֵאֱמִינוּ
 לְקוֹל הָאֵת הַאֲחֵרוֹן: (ט) וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנִי
 הָאֲתוּת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקוֹלְךָ וְלִקְוַת מִימֵי הַיָּאֵר
 וְשִׁפְכֶת תִּיבְשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן-הַיָּאֵר וְהָיוּ לְדָם
 בַּיּוֹשֶׁת: (י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה בֵּן אָדָנִי לֹא אִישׁ
 דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשָׁם גַּם מֵאֵן דְּבַרְךָ אֶל-
 עַבְדְּךָ כִּי כְבֹד-פָּה וְכְבֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי: (יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה

19. Én azonban tudom, hogy meg nem engedi nektek Miczrájim királya, hogy menjetek; még hatalmas kéz által sem.

20. És én ki fogom kezemet nyújtani, s megverem Miczrájmot mindazon csodáimmal, melyeket kebelében tenni fogok, s azután el fog benneteket bocsátani.

21. És kegyet fogok e népnek adni Miczrájim szemei előtt, s ha majd mentek, nem fogtok üresen menni.

22. És az asszony kölesönözjön szomszédnéjától és házának lakónőjétől ezüst edényeket, és arany edényeket és ruhákat; s adjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, s Miczrájmot ki fogjátok üriteni.

4. fejezet. — MÓSE VISSZATÉR MICZRÁJIMBA.

1. És Móse felele, mondván: Igen ám, ők nem fognak nekem hinni, s nem hallgatnak szavamra; mert azt fogják mondani: Nem jelent meg neked az örökkévaló.

2. És az örökkévaló mondá neki: Mi az a kezekben? És mondá: Bot.

3. És mondá: Vesd a földre! és földre vetette, s kigyóvá lett; és Móse elszökött előle.

4. És az örökkévaló mondá Mósének: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg farkánál. Erre kinyújtotta kezét és megragadta, s bottá lőn a kezében.

5. A végett, hogy elhigyük, hogy megjelent neked az örökkévaló, őseik Istene, Avrahám Istene, Jiczhák Istene, és Jákóv Istene.

6. És az örökkévaló mondá tovább neki: Tedd kezedet öledbe! és kezét ölébe tette, s midőn kivette, ime keze bélpoklos volt, fehér mint a hó.

7. És mondá: Tedd vissza kezedet öledbe! és vissza tette kezét ölébe; s midőn kivette öléből, ismét olyan lett, mint a teste.

8. És ha nem fognak neked hinni, s nem hallgatnak majd az első jel szavára, akkor hinni fognak az utóbbi jel szavára.

9. És ha nem fognak hinni még e két jelnek sem, s nem hallgatnak szavadra, akkor végy a folyó vizéből és öntsd ki a szárazra. És a vizek, melyeket a folyóból venni fogsz, vérré válnak majd a szárazon.

10. És mondá Móse az örökkévalónak: Kérlek uram! nem vagyok én a szó embere, sem tegnaptól, sem tegnapelőttől fogva, sem azóta, hogy szólottál szolgálodhoz; mert nehéz száju és nehéz nyelvű vagyok én.

11. És az örökkévaló mondá neki: Ki adott szájat az ember-

אֵלָיו מִי שָׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי־שׁוּם אֵלֶם אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פִקֵּחַ
 אוֹ עוֹר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה: (יב) וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־
 פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר: (יג) וַיֹּאמֶר בְּנֵי אֲרָגִי שְׁלַח־נָא
 בְּיַד־תְּשַׁלַּח: (יד) וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּמִשְׁהוֹ וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְיֶה־
 אִתְּךָ הַכֵּן יְרַעֲתִי כִּי־יִדְבַר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא
 לְקִרְאתְךָ וְהָאֵד וְשָׁמָּה בְּלִבּוֹ: (טו) וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׁמַּתָּ
 אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִי וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעִם־פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי
 אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: (טז) וְדַבַּר־הוּא לֵךְ אֶל־הָעָם וְהָיָה
 הוּא יְהִי־לְךָ לִפֶּה וְאַתָּה תְּהִי־לֵלּוֹ לְאֱלֹהִים: (יז) וְאַת־
 הַמִּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֵתָת: פ
 שְׁנֵי (יח) וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב וְאֶל־יֵתֵר חֹתֵנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֲלֵכָה נָא וְאֲשׁוּבָה אֶל־אֲתִי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה קַעֲוֹתֶם
 חַיִּים וַיֹּאמֶר יֵתֵרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם: (יט) וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שֹׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים
 הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: (כ) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
 בָּנָיו וַיֵּרָבֶבֶם עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרֶצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־מִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: (כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתְּךָ
 לְשׁוּב מִצְרַיִמָּה רְאֵה כָּר־הַמִּפְתִּיחַ אֲשֶׁר־שַׁמַּתִּי בְּיָדְךָ
 וַעֲשִׂיתֶם לִפְנֵי פְרַעֲהוּ וְאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־
 הָעָם: (כב) וְאָמַרְתָּ אֶל־פְרַעֲהוּ כֹה אָמַר יְהוָה בְּנֵי בְכָרֵי
 יִשְׂרָאֵל: (כג) וְאָמַר אֱלֹהֵיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיַּעֲבֹדֵנִי וַתִּמְאָן
 לְשַׁלְּחֵהוּ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בְּנֵיךָ בְּכַרְךָ: (כד) וַיֵּהָרֵג בְּכַרְךָ
 בְּמִלּוֹן וַיִּפְגַּשְׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֶשׁ הַמִּיתוֹ: (כה) וַתִּקַּח צַפְרָה צֹר
 וַתִּכְרֹת אֶת־עַרְלַת בְּנֵהּ וַתַּנַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתוּן־דָּמַיִם
 אַתָּה לִי: (כו) וַיִּרְף מִפְּנֵי אוֹ אָמְרָה חֲתוּן דָּמַיִם לְמוֹלַת: פ
 (כז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לְקִרְאת מֹשֶׁה הַמְדַבֵּרָה
 וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגַּשְׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקָלוּ: (כח) וַיַּגֵּד מֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוֹ וְאַתָּה כָּל־הָאֵתָת
 אֲשֶׁר צִוְּהוּ: (כט) וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי

nek? vagy ki teszi némává? vagy siketté? vagy élesszeművé? vagy vakká? Nem-e én, az örökkévaló?

12. És most menj! én pedig szájjal leszek, s megtanítlak arra, mit kell majd beszélned.

13. És mondá: Kérlek uram! küldj bárkit akarsz küldeni.

14. És felgerjé az örökkévaló haragja Móse ellen, s mondá: Nemde Áháron a te testvéred, a Lévi? Tudom, hogy ő ékesen szól, s ime ki is jön eléd, s ha látni fog, megőrül majd szívében.

15. Szólj hozzá, s tedd e szavakat szájába; s én leszek a te száddal és az ő szájával, s megtanítlak benneteket arra, mit kell majd tennetek.

16. Szóljon ő helyetted a néphez, s léssen, ő fog neked száj gyanánt szolgálni, te pedig leszel neki mint egy isten.

17. És ezt a botot vedd kezébe, mellyel a jeleket tenni fogod.

18. És Móse elment és visszatért ipjához, Jeszerhez, s mondá neki: Engedd, hogy elmenjek és visszatérjek atyámfiához, kik Miczrájimban vannak, hogy megnézzem, vajjon élnek-e még? És Jiszró mondá Mósének: Menj békével!

19. És az örökkévaló mondá Mósének Midjánban: Menj, térj vissza Miczrájimba; mert meghaltak mindazon férfiak, kik életedet kívánták.

20. És Móse vette feleségét és fiait, s számaron nyargaltatta őket, s visszatért Miczrájim országába; s Móse kezébe vette az isteni pálczát.

21. És az örökkévaló mondá Mósének: Midőn elmégysz Miczrájimba visszatérni, vedd figyelembe mindazon csodatételeket, melyeket kezébe tettem, hogy azokat Fárez előtt megtegyed; én pedig meg fogom erősíteni szívet, hogy a népet ne bocsássa.

22. És mondá Fáreznak: Így szól az örökkévaló: Első szülött fiam Jiszráel.

23. Azért mondom neked: Bocsásd el fiamat, hogy szolgáljon nekem; s ha vonakodol őt bocsítani, ime én megölöm a te elsőszülött fiadat.

24. És útközben éjjeli szálláson volt, s az örökkévaló rátamadott, s meg akarta ölni.

25. És Czipóra éles követ vett, és levágta fiának előbőrét, s letévén azt lábaihoz, mondá: Valóban, vérrokonom vagy te nekem.

26. És megkönnyebbült; akkor mondá: Vérrokon körülmetélés által.

27. És az örökkévaló mondá Áháronnak: Menj Móse elébe a sivatagba. És ez elment és találkozott vele Isten hegyénél, s megcsókolta.

28. És Móse elbeszélte Áháronnak az örökkévaló minden szavait, melyekkel kiküldötte, s mind a jeleket, melyeket ráparancsolt vala.

29. És Móse és Áháron elmentek, s összegyűjtötték Jiszráel fiainak minden véneit.

בני ישראל: (ל) וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: (לא) ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענניו ויקרו וישתחוו: שביעי

ה

(א) ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחזו לי במדבר: (ב) ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: (ג) ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו גלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פד יפגענו בדבר או בחרב: (ד) ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: (ה) ויאמר פרעה הנדרבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: (ו) ויצו פרעה ביום ההוא את הנוגשים בעם ואת שטריו לאמר: (ז) לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים בתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: (ח) ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי יגרפם הם על לבן הם צעקים לאמר גלכה נזבחה לאלהינו: (ט) תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: (י) ויצאו אנשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן: (יא) אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: (יב) ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: (יג) והנוגשים אצים לאמר בלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהנות התבן: (יד) ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם אנשי פרעה לאמר מדוע לא בליתם חקכם ללבן בתמול שלשם גם תמול

30. És Áháron elmondá mindazon szavakat, melyeket az örökkévaló Móséhez szólott, s megtette a jeleket a nép szemei előtt.

31. És a nép elhitte és megértette, hogy az örökkévaló megemlékezett Jiszráel fiairól, s hogy látta nyomoruságukat; s meghajoltak és leborultak.

5. fejezet. — MÓSE ÉS ÁHÁRON FAREÓ ELŐTT.

1. És azután eljöttek Móse és Áháron, s mondák Fáreónak: Igy szól az örökkévaló, Jiszráél Istene: Bocsásd el népemet, hogy ünnepeljen nekem a sivatagban.

2. És Fáreó mondá: Ki az örökkévaló, kinek szavára hallgassak, hogy Jiszráelt elbocsássam? Nem ismerem az örökkévalót, és Jiszráelt sem fogom elbocsátani.

3. És mondák: A héberek Istene találkozott velünk; engedj tehát mennünk három napi útra a sivatagba, hogy áldozzunk az örökkévaló Istenünknek, nehogy dögvésszel, vagy karddal sujtson bennünket.

4. És mondá nekik Miczrájim királya: Móse és Áháron! miért háborgatjátok a népet munkájában? Menjetek dolgozókra!

5. És Fáreó mondá: Ime, sok most a föld népe, s ti tartóztatjátok őket munkájuktól!

6. És Fáreó parancsot adott az nap a nép hajtóinak és felügyelőinek, mondván:

7. Ne adjatok többé szalmát a népnek téglakészítésre, mint tegnap és tegnapelőtt; ők maguk menjenek és keressenek maguknak szalmát.

8. És a téglák számát, melyeket tegnap s harmadnapja készítettek, vessétek rájuk; ne vegyetek el belőle, mert tunyák ők. — Azért kiáltanak ők, mondván: Menjünk, áldozzunk a mi Istenünknek!

9. Nehezíteni kell a munkát ezen emberekre, hogy foglalkozzanak vele, s ne hajtsanak hazug szavakra!

10. És a nép hajtói és felügyelői kimentek, s szóltak a néphez, mondván: Igy szól Fáreó: Én nem adok nektek szalmát.

11. Timogatok menjetek, vegyetek magatoknak szalmát, ahol találjátok; mert nem vétetik el munkátokból semmi.

12. És a nép elszéledt Miczrájim egész országában, hogy tarlót keressenek szalma helyett.

13. És a hajtók sürgették, mondván: Végezzétek munkátokat, a napi dolgot az ő napján, mint mikor még a szalma megvolt.

14. És megverettek Jiszráel fiainak felügyelői, kiket Fáreó hajtói fölējök rendelték, mondván: Miért nem végeztétek a rátok szabottat, téglát vetve mint tegnap tegnapelőtt, sem tegnap, sem ma?

גַּם־הַיּוֹם : (ט) וַיָּבֹאוּ שְׁטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פְּרָעָה
 לֵאמֹר לְמָה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ : (טו) תָּכֵן אִין נִתֵן לַעֲבָדֶיךָ
 וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מִכִּים וְהִטְאֵת עִמָּךְ :
 (יז) וַיֹּאמֶר גְּרָפִים אַתֶּם גְּרָפִים עַל־כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים גִּלְכָּה
 נִזְבַּחַה לַיהוָה : (יח) וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתָכֵן לֹא־יִנְתֵן לָכֶם
 וְתָכֵן לְבָנִים תִּתְּנִי : (יט) וַיֵּרְאוּ שְׁטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם בָּרַע
 לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַבְכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : (כ) וַיִּפְּגְאוּ
 אֶת־מִשְׁהָ וְאֶת־אֶהְרֹן נֹצְבִים לְקִרְאֲתֶם בְּצֵאתֶם מֵאֵת פְּרָעָה :
 (כא) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאֵשְׁתֶּם
 אֶת־רִיחֹנוּ בְּעֵינֵי פְרָעָה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לְתַת־חֶרֶב בְּיָדָם
 לְהִרְגָנוּ : מַפְטִיר (כב) וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְמָה
 הִרְעַתָּה לָעַם הַזֶּה לְמָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי : (כג) וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל־
 פְּרָעָה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהַצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ
 אֶת־עַמְּךָ :

ו

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תֵרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרָעָה
 כִּי בִיד חֹזְקָה יִשְׁלְחֶם וּבִיד חֹזְקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרְצוֹ : ס
 (ב) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה : (ג) וְאָרָא
 אֶל־אֲבֹרְתָם אֶל־יִצְחָק וְאֶרְיֵעֶקֶב בְּאֵל שְׂדֵי וּשְׁמִי יְהוָה
 לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם (ד) וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם לְתֵת
 לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֵרֵיהֶם אֲשֶׁר־יָגְרוּ בָּהּ : (ה)
 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נִזְאֻקְתָּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם
 מַעֲבָדִים אַתֶּם וְאָזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי : (ו) לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
 אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתָם וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזִרְעוֹ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים
 גְּדֹלִים : (ז) וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם לִי לָעַם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
 וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְמוֹצֵי־אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
 סְבֻלוֹת מִצְרַיִם : (ח) וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי

15. És Jiszráel fiainak felügyelői elmentek, s panaszkodtak Fáreónak mondván: Miért cselekszel így szolgáliddal?

16. Szalma nem adatik szolgálidnak, s téglát — mondják nekünk — csináljatok; s ime szolgálid veretnek, s vétkezik a te néped.

17. És ő mondá: Tunyák vagytok! tunyák! azért mondjátok: Menjünk, áldozzunk az örökkévalónak.

18. Most pedig menjetek, dolgozzatok! de szalma nem adatik nektek, s a téglák számát be kell adnotok.

19. És Jiszráel fiainak felügyelői rossz helyzetben látták magukat, hogy mondaniok kellett: Ne csökkentsétek tégláitok számát; a napi dolog legyen meg az ő napján.

20. És találkoztak Mósével és Áháronnal átellenökben állva, midőn Fáreótól kimentek.

21. És mondák nekik: Nézzen az Isten rátok, s ítéljen; mert büzhödté tettétek szagunkat Fáreó szemei előtt, és szolgálinak szemei előtt, fegyvert adván kezökbe, hogy minket megöljenek.

22. És Móse visszatért az örökkévalóhoz, s mondá: Uram! Miért bánol oly rosszul e néppel? Miért is küldtél engem?

23. Mióta Fáreóhoz mentem, hogy nevedben szóljak, még rosszabbul bánik e néppel; de menteni nem mentetted meg a te népedet.

6. fejezet. JISZRÁEL FIAINAK CSALÁDJAI.

1. És az örökkévaló mondá Mósének: Most fogod látni, mit teszek majd Fáreóval; mért erőszakkal fogja őket elküldeni, s erős kézzel üzi el őket országából.

2. És szóla Isten Móséhez, mondván neki: Én vagyok az örökkévaló.

3. És megjelentem Ávráhámnak, Jiczháknak és Jákóvnak mint mindenható Isten; de Örökkévaló nevemmel nem ismerttettem meg őket.

4. És frigyemet is felállítottam velök, hogy nekik Kenáán országát adjam, tartózkodásuk helyét, melyben tartózkodtak.

5. És hallottam is Jiszráel fiainak nyögését, mivel a miczrájmiak őket dologra szoritják, és megemlékeztem frigyemről.

6. Azért mondd Jiszráel fiainak: Én vagyok az örökkévaló, s kihozlak titeket Miczrájim terhei alól, s megmentlek titeket szolgálásuk alól, s megváltlak titeket kinyujtott karral, és nagy ítéletekkel.

7. És népemül fogadlak titeket, és Istenetek leszek tinektek, s meg fogjátok ismerni, hogy én vagyok az örökkévaló, Istenetek, a ki titeket kihozott Miczrájim terhei alól.

8. És elviszlek titeket azon országba, mivel kezemet felemel-

אֶת־יָדַי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְעֵקֶב וְנָתַתִּי
 אֹתָהּ לְבֶן מִוְרְשָׁהּ אֲנִי יְהוָה: (ט) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבָדָה
 קָשָׁה: פ

(י) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרַעֲה
 מֶלֶךְ מִצְרָיִם וּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ: (יב) וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִי־
 יִשְׁמְעֵנִי פְרַעֲה וְאֲנִי עַרְל שִׁפְתַּיִם: פ

(יג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: (יד) שְׁנֵי (טו) אֱלֹהֵי רָאשֵׁי בֵית־
 אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלֹאֵל חֲצֹרֶן וּכְרֵמִי
 אֱלֹהֵי מְשֻׁפַּחַת רְאוּבֵן: (טז) וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְיָאל וַיְמִין וְאַחֲד
 וַיְכִין וְצַחֲרִי וְשָׂאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית אֱלֹהֵי מְשֻׁפַּחַת שִׁמְעוֹן: (יז)
 וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי דָתָלָדָתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי וּשְׁנִי
 חֲזִין לֵוִי שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנָה: (יח) בְּנֵי גִרְשׁוֹן לְבִנָּי
 וְשִׁמְעִי לְמְשֻׁפַּחְתָּם: (יט) וּבְנֵי קַהַת עֲמֶרֶם וַיְצַחֲרִי וְחִבְרוֹן
 וְעִזִּיאֵל וּשְׁנֵי חֲזִין קַהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנָה: (כ)
 וּבְנֵי מְרָרִי מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֱלֹהֵי מְשֻׁפַּחַת חֲזִין לְתַלְדָתָם: (כא)
 וַיִּקַּח עֲמֶרֶם אֶת־יִזְכָּרְדָד דָּדָתוֹ לֵוִי לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־
 אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חֲזִין עֲמֶרֶם שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת
 שְׁנָה: (כב) וּבְנֵי יְצַחֲרִי קָרַח וְנַפְתִּי וְקַהֲרִי: (כג) וּבְנֵי עִזִּיאֵל
 מִישָׁאֵל וְאַלְצָפָן וְסֹתְרִי: (כד) וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֵלִישַׁבַע
 בַּת־עַמִּינָדָב אִחֹת נַחֲשׁוֹן לֵוִי לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב
 וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר: (כה) וּבְנֵי קָרַח
 אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאָסָף אֱלֹהֵי מְשֻׁפַּחַת הַקָּרַחִי: (כו)
 וְאַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לְקַח־לוֹ מִבְּנוֹת פְּוִטִיאֵל לֵוִי לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
 לוֹ אֶת־פִּינְחָס אֱלֹהֵי רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמְשֻׁפַּחְתָּם:
 (כז) הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְבֶן מִוְרְשָׁהּ אֹת־

tem, hogy adjam azt Ávráhámnak, Jiczháknak és Jákóvnak, s nektek adom azt örökségül. Én vagyok az örökkévaló.

9. És Móse szólott ekként Jiszraél fiaihoz; de nem hallgattak Mósére, elkeseredésök és kemény munkájuk miatt.

10. És szóla az örökkévaló Móséhez, mondván:

11. Eredj, szólj Fáreóhoz, Miczrájim királyához, hogy bocsássa el Jiszraél fiait országából.

12. És Móse szóla az örökkévaló előtt, mondván: Ime, Jiszraél fiai nem hallgattak rám, s hogy hallgasson rám Fáreó, holott én zártajku vagyok?

13. És az örökkévaló szóla Móse és Áháronhoz, s rájuk parancsolt Jiszraél fiai végett, s Fáreó Miczrájim királya végett, hogy Jiszraél fiait Miczrájim országából kihozzák.

14. Ezek ősi házaiknak fejei: Reuvén, Jiszraél elsőszülöttének fiai: Chanoch és Fallu, Chezron és Charmi. Ezek Reuvén családjai.

15. És Simon fiai: Jemuel, és Jámin, és Óhad, és Jáchin, és Czóchar és Saul a kenáánita nő fia. Ezek Simon családjai.

16. És ezek Lévi fiainak nevei, nemzedékeik szerint: Gérson, és Kehász és Merári; és Lévi életévei voltak százharminczhét esztendő.

17. Gérson fiai Livni és Simi családjaik szerint.

18. És Kehász fiai: Amrám, és Jiczhár, és Chevrón, és Uziél; és Kehász életévei voltak százharminczhárom esztendő.

19. És Merári fiai: Machli és Musi. Ezek Lévi családjai nemzedékeik szerint.

20. És Amrám elvette Jóchevedet, az ő nagypénjét, magának feleségül, és ez szülte neki Áháront és Mósét. És Amrám életévei voltak százharminczhét esztendő.

21. És Jiczhár fiai: Kórach, és Nefeg, és Zichri.

22. És Uziél fiai: Misáel, és Elezáfán, és Sziszri.

23. És Áháron elvette Elisevát Aminádáv leányát, Nachsón testvérét feleségül, és ez szülte neki Nádávot, és Avihut, Eleázárt és Iszámárt.

24. És Kórach fiai: Asszir, és Elkáná, és Aviászáf. Ezek Kórach családjai.

25. És Eleázár, Áháron fia, Putiél leányai közül vett magának feleséget, és ez szülte neki Pinchászt. Ezek a leviták őseinek fejei családjaik szerint.

26. Ez azon Móse és Áháron, kiknek az örökkévaló mondá: Hozzátok ki Jiszraél fiait Miczrájim országából seregeik szerint.

בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: (כז) הם המדברים
 אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים
 הוא משה ואהרן: (כח) ויהי ביום דבר יהוה אל-משה
 בארץ מצרים: (כט) שלישי (ל) וידבר יהוה אל-משה
 לאמר אני יהוה דבר אל-פרעה מלך מצרים את כל-
 אשר אני דבר אלך: (ל) ויאמר משה לפני יהוה הן אני
 ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: פ

ז

(א) ויאמר יהוה אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
 ואהרן אחיך יהיה נביאך: (ב) אתה תדבר את כל-אשר
 אצוּרך ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל
 מארצו: (ג) ואני אקשה את-לב פרעה והרביתי את-
 אתתי ואת-מופתי בארץ מצרים: (ד) ולא-ישמע אִלְכֶם
 פרעה ונתתי את-ידי במצרים והוצאתי את-
 עמי בני-ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: (ה) וידעו
 מצרים כי-אני יהוה בנטתי את-ידי על-מצרים והוצאתי
 את-בני-ישראל מתוכם: (ו) ויעש משה ואהרן כאשר צוה
 יהוה אתם בן עשו: (ז) ומשה בן-שמונים שנה ואהרן בן-
 שלש ושמנים שנה בדברם אל-פרעה: פ רביעי
 (ח) ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: (ט) כי
 ידבר אִלְכֶם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל-
 אהרן קח את-מטהך והשלך לפני-פרעה יהי לתנין: (י)
 ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה
 וישלך אהרן את-מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי
 קתנין: (יא) ויקרא גם-פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו
 גם-הם חרטמי מצרים בלהטיהם בן: (יב) וישליכו איש
 מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה-אהרן את-מפתם: (יג)

27. Ők azok, kik Fáreóhoz, Miczrájim királyához, szólottak, hogy Jiszraél fiait Miczrájimból kihozzák. Ez Móse és Áháron származása.

28. És lőn azon napon, midőn az örökkévaló Móséhez szólott Miczrájim országában.

29. Akkor szólott az örökkévaló Móséhez, mondván: Én vagyok az örökkévaló; beszéld el Fáreónak, Miczrájim királyának, mind azt, amit én hozzád szólok.

30. És Móse mondá az örökkévaló előtt: Ime, én zárt ajku vagyok, és miként hallgasson rám Fáreó?

7. fejezet. A TIZ CSAPÁS.

1. És az örökkévaló mondá Mósének: Lásd, én Fáreó istenévé teszek, és Áháron, a te testvéred, léssen a te prófétád.

2. Te elbeszéled mindazt, a mit neked parancsolok, s Áháron testvéred fog Fáreóval beszélni, hogy bocsássa el Jiszraél fiait országából.

3. És én meg fogom keményíteni Fáreó szívét, és sokasítani fogom jeleimet és csodáimat Miczrájim országában.

4. És Fáreó nem fog rátok hallgatni; én pedig ráteszem kezemet Miczrájimra, s kihozom seregeimet, Jiszraél fiainak népét, Miczrájim országából nagy ítéletekkel.

5. És a miczrájmiak el fogják ismerni, hogy én vagyok az örökkévaló, ha majdan kezemet kinyújtom Miczrájim fölé és kihozom Jiszraél fiait közülök.

6. És Móse és Áháron cselekedtek, a mint az örökkévaló nekik megparancsolta; akként cselekedtek.

7. És Móse nyoleczvan esztendős volt, Áháron pedig nyoleczvanhárom esztendős, midőn Fáreóhoz szóltak.

8. És az örökkévaló szóla Móse és Áháronhoz, mondván:

9. Ha Fáreó hozzátok szóland, mondván: Tegyetek mellettek csodát! akkor mondd Áháronnak: Vedd botodat és vesd oda Fáreó elé, legyen kigyóvá!

10. És Móse és Áháron bementek Fáreóhoz, s akként tettek, mint az örökkévaló parancsolta. Áháron odavette botját Fáreó elé és szolgálai elé, s kigyóvá lett.

11. Fáreó is elhivá bölcseit és bájosait, s Miczrájim jelképírói is így cselekedtek titkos mesterségeikkel.

12. És odavette kiki botját, s kigyókká lettek. És Áháron botja elnyelte az ő botjaikat.

וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ס
 (יז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לִשְׁלַח
 הָעָם: (טו) לָךְ אֶל־פַּרְעֹה בִּבְקֹר הַגָּה יֵצֵא הַמַּיִמָּה וְנִצְבַּת
 לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נִהַבְּךָ לְנַחֵשׁ תִּקַּח
 בְּיָדְךָ: (טז) וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ
 עֲדִיָּקָה: (יח) כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנֹאת תִדַּע כִּי אֲנִי יְהוָה הַגָּה
 אֲנֹכִי מִכָּה | בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
 וְנִהַפְּכוּ לְדָם: (יח) וְהִדְגָּה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבְאֵשׁ הַיָּאֵר
 תִּגְלֹאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר: ס (יט) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטֶּה וְנִטְהַרְךָ עַל־
 מַיִמי מִצְרַיִם עַל־גֹּהֲרֹתָם | עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אֲנָמִיהֶם וְעַל־
 כָּל־מִקְוֵה מַיִמֵיהֶם וַיְהִי־וַיִּדְּם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים: (כ) וַיַּעֲשׂוּ־בֶן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר אִצְוָה
 יְהוָה וַיָּרַם בַּמַּטֶּה וַיָּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פַרְעֹה
 וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיַּהֲפֹכוּ כָל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר לְדָם: (כא)
 וְהִדְגָּה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר מָתָה וּבְאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם
 לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (כב)
 וַיַּעֲשׂוּ־בֶן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־
 שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (כג) וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־
 בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁתַת לִבּוֹ נֶס־לְוֹאת: (כד) וַיַּחֲפְרוּ כָל־מִצְרַיִם
 סְבִיבַת הַיָּאֵר מִיַּם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמַּיִמי
 הַיָּאֵר: (כה) וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־יְהוָה
 אֶת־הַיָּאֵר: פ

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (כו) וְאִם־מֵאֵן
 אָתָּה לִשְׁלַח הַגָּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־זְבוּלֶיךָ בַּצְּפַרְדְּעִים:
 (כז) וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֲדָר
 מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל־מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדְּךָ וּבְעַמֻּד וּבְתַנּוּרֶיךָ

13. És Fáreó szive erős maradt, s nem hallgatott rájuk, mint az örökkévaló szólott vala.

14. És az örökkévaló mondá Mósénak: Fáreó szive megátalkodott; vonakodik a népet elbocsátani.

15. Menj reggel Fáreóhoz; ime éppen kimegy a vízhez, s állj elébe a folyó szélén, s a botot, mely kigyóvá változott, vedd a kezedbe.

16. És mondd neki: Az örökkévaló, a héberek Istene, küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon nekem a sivatagban; s ime nem engedelmeskedtél ekkoraig.

17. Így szól az örökkévaló: Azáltal fogod megismerni, hogy én vagyok az örökkévaló; ime, én a kezemben levő bottal ütök a vízre, mely a folyóban van, s az át fog változni vérré.

18. És a hal, mely a folyóban van, el fog veszni, s a folyó büzhödt lesz, s a miczrájmiak undorodni fognak vizet inni a folyóból.

19. És az örökkévaló mondá Mósének: Szólj Áháronhoz: Vedd botodat és nyújtsd ki kezedet Miczrájim vizeire, folyamaira, folyóira és tavaira, és minden vízgyülemléseire, hogy vérré legyenek, s a vér legyen Miczrájim egész országában mind fa-, mind kőedényekben.

20. És Móse és Áháron akként cselekedtek, mint az örökkévaló parancsolta; s ez felemelte a botot, s megütötte a folyóban levő vizet Fáreó és szolgálainak szemei előtt, s mind a vizek a folyóban vérré váltak.

21. És a folyóban levő hal meghalt, a folyó megbüzhödött, s a miczrájmiak nem ihattak vizet a folyóból; s ott volt a vér Miczrájim egész országában.

22. És Miczrájim jelképirói cselekedtek akként titkos mesterségeikkel; s Fáreó szive erős maradt, s nem hallgatott rájuk, mint az örökkévaló mondta vala.

23. És Fáreó megfordult és haza ment, s szive erre sem hajlott.

24. És mind a miczrájmiak ástak a folyó körül viz után, hogy igyanak; mert nem ihattak a folyó vizéből.

25. És hét nap eltelt, miután az örökkévaló a folyót megverte.

26. És az örökkévaló mondá Mósének: Menj Fáreóhoz s mondd neki: Így szól az örökkévaló: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon nekem.

27. És ha vonakodol őt elbocsátani, ime én megverem egész határodát békákkal.

28. És a folyó békákat fog költeni, s feljönnek és bemennek házadba, és hálósobádba, és ágyadra, és szolgálid és néped házába, és kemenczéidbe és dagasztóteknőidbe.

וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ : (כט) וּבְכָהּ וּבְעַמֶּךָ וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ יַעֲלֶה
הַצְּפָרְדַּעִים :

ח

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נְטֵה אֶת-יָדְךָ
בְּמִטָּף עַל-הַנְּהַרֹת עַל-בְּוֵאֵרִים וְעַל-הָאֲנָמִים וְהָעַל אֶת-
הַצְּפָרְדַּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם : (ב) וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל
מִיַּמי מִצְרָיִם וְהָעַל הַצְּפָרְדַּע וְהִכָּם אֶת-אֶרֶץ מִצְרָיִם : (ג)
וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלֶוּ אֶת-הַצְּפָרְדַּעִים עַל-
אֶרֶץ מִצְרָיִם : (ד) וַיִּקְרָא פֶרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
הֲעִתִּירוּ אֵלַי-יְהוָה וְיִסַּר הַצְּפָרְדַּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאֲשַׁלְּחָה
אֶת-הָעַם וַיּוֹבְחוּ לַיהוָה : (ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפֶרְעֹה הֲתִפְאֵר
עָלַי לְמַתִּי אֲעֲתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעֲמֶךָ לְהַכְרִית
הַצְּפָרְדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ רַק בִּיֹאֵר תִּשְׁאֲרֶנָּה : (ו) וַיֹּאמֶר
לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבַּרְךָ לְמַעַן תִּדַּע כִּי-אֵין בְּיַהֲוָה אֱלֹהֵינוּ :
חֲמִישִׁי (ז) וְסָרוּ הַצְּפָרְדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמֶּךָ
רַק בִּיֹאֵר תִּשְׁאֲרֶנָּה : (ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פֶּרְעֹה
וַיֵּצֵעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה עַל-דְּבַר הַצְּפָרְדַּעִים אֲשֶׁר-שָׁם
לְפֶרְעֹה : (ט) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצְּפָרְדַּעִים
מִן-הַבָּתִּים מִן-הַחֲצֹרֹת וּמִן-הַשְּׂדֹת : (י) וַיִּצְפְּרוּ אֹתָם
חֲמָרִים חֲמָרִים וְתִבְאֵשׁ הָאָרֶץ : (יא) וַיִּרְא פֶּרְעֹה כִּי הִוְתָה
הַדְּוָקָה וְהַכִּבְדֹּ אֶת-לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה : (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-
אַהֲרֹן נְטֵה אֶת-מִטָּף וְהָד אֶת-עַפְרַת הָאָרֶץ וְהִנֵּה לְכֹנִים
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם : (יג) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ
וַיָּד אֶת-עַפְרַת הָאָרֶץ וְהָיוּ הַכֹּנִים בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה בְּלַעֲפַר
הָאָרֶץ הָיָה כֹּנִים בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם : (יד) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן
הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיָא אֶת הַכֹּנִים וְלֹא יָגְלוּ וְהָיוּ

29. Sőt még te rád, és népedre, és minden szolgálidra fognak a békák felmászni.

8. fejezet. — A TIZ CSAPÁS.

1. És mondá az örökkévaló Mósének: Mondd Áháronnak: Nyújtsd ki kezedet botoddal a folyamokra, folyókra és tavakra, s hozd fel a békákat Miczrájim országára.

2. És Áháron kinyujtá kezét Miczrájim vizeire, s feljött a béka és ellepte Miczrájim országát.

3. És a jelképirók akként cselekedtek titkos mesterségeikkel, s békákat hoztak fel Miczrájim országára.

4. És Fáreó elhívá Mósét és Áháront, mondván: Könyörögjetek az örökkévalóhoz, hogy távolítsa el a békákat tőlem és népemtől, azután elbocsátom a népet, hogy áldozzanak az örökkévalónak.

5. És Móse mondá Fáreónak: Parancsolj velem, mikorra könyörögjek érted, szolgálidért és népedért, hogy a békákat kiirtsa tőled és házaidból; csak a folyóban maradjanak meg.

6. És az mondá: Holnapra. És mondá: Szavad szerint lesz, hogy megismerjed, hogy senki sem hasonló az örökkévaló Istenünkhöz.

7. És a békák távozni fognak tőled, házaidból, szolgálidtól és népedtől; csak a folyóban fognak megmaradni.

8. És Móse és Áháron kimentek Fáreótól, és Móse kiáltott az örökkévalóhoz a békák miatt, melyeket Fáreóra tett.

9. És az örökkévaló cselekedett Móse szava szerint, s a békák elvesztek a házakból, az udvarokból és mezőkről.

10. És összehalmozták őket rakásokra, s az ország elbűzhödött.

11. Amint Fáreó látá, hogy szabad tér volna, megkeményítette szívét, s nem hallgatott rájuk, mint az örökkévaló beszélte vala.

12. És az örökkévaló szóla Móséhez: Mondd Áháronnak: Nyújtsd ki botodat és üsd a föld porát, hogy legyen féreggé Miczrájim egész országában.

13. És akként cselekedett, s Áháron kinyújtotta kezét botjával és megütötte a föld porát, s féreggé lett emberen és barmon; a föld minden pora lett féreggé Miczrájim egész országában.

14. És a jelképirók cselekedtek ekképpen titkos mesterségeikkel, hogy előhozzák a féregket, de nem birták; és a féreg volt emberen és barmon.

הַכֶּנֶס בְּאֶרֶס וּבִכְהֵמָה: (טו) וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטָמִים אֶל־פְּרָעָה
אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פְּרָעָה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים
בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁבֶם בְּבִקְרָךְ וְהִתְנַצַּב לִפְנֵי פְרָעָה הִנֵּה יוֹצֵא
הַמִּצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבְדֵנִי:
(יז) כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עָמִי הֲנִנִּי מִשְׁלִיךְ בְּךָ בְּעַבְדֶּיךָ
וּבְעַמֶּךָ וּבְכַבְדֶּיךָ אֶת־הָעֶרֶב וּמְלֹאוּ בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעֶרֶב
וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ: (יח) וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא
אֶת־אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עָמִי עָמַד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הִיוֹת־שָׁם
עֶרֶב לְמַעַן תִּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ: (יט)
וְשִׁמְתִי פָדַת בֵּין עָמִי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר יְהִיֶּה הָאֵת הַזֶּה:
(כ) וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּזוֹ וַיָּבֵא עֶרֶב כְּבֹד בֵּיתָה פְּרָעָה וּבֵית
עַבְדָּיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב:
(כא) וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל־מֹשֶׁה וּקְאָהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ לָכֵן וּבָחוּ
לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: (כב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן
בִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם גּוֹפֵחַ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן גּוֹפֵחַ אֶת־תוֹעֵבֶת
מִצְרַיִם לַעֲנִיֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלוּ: (כג) דַּרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
גִּלְדָּךְ בַּמִּדְבָּר וּבָחֲנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ:
(כד) וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּבַחֲתַם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר בֶּקַּח בִּרְחֹק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעֲתִירוּ
בְּעָרֵי: (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמֶּךָ וְהַעֲתַרְתִּי
אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרָעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֵר בֶּקַּח
אֶל־יִסְפָּה פְּרָעָה הִתֵּל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת־הָעַם לְזִבְחַ לַיהוָה:
(כו) וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה: (כז) וַיַּעַשׂ
יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסָּר הָעֶרֶב מִפְּרָעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא
נִשְׁאָר אֶחָד: (כח) וַיִּכְבַּד פְּרָעָה אֶת־לְבוֹ גַם בַּפְּעַם הַזֹּאת
וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעַם: פ

15. És a jelképirók mondták Fáreónak: Ez Isten ujjja; de Fáreó szive erős maradt, s nem hallgatott rájuk, mint az örökkévaló beszélte vala.

16. És az örökkévaló mondá Mósének: Kelj fel jókor reggel és állj Fáreó elé! Ime, épen kimegy a vízhez, s mondd neki: Így szól az örökkévaló: Bocsásd el népem, hogy szolgáljon nekem.

17. Mert, ha el nem bocsátod népem, ime rád ereszttem és szolgálóidra, és népedre, és házaidra a vadat; és Miczrájim házai megtelnek majd vaddal, úgyszinte a föld is, melyen ők vannak.

18. És különválasztom ama napon Gósen földjét, melyen népem áll, nehogy ott is vad legyen, hogy megismerjed, hogy én, az örökkévaló, jelen vagyok az országban.

19. És különbséget fogok tenni az én népem és a te néped közt; holnap lesz ez a jel.

20. És az örökkévaló cselekedett ekképpen, s hatalmas vad jött Fáreó házába és szolgálói házába, s Miczrájim egész országában elrontatott a föld a vad által.

21. És Fáreó elhívta Mósét és Áháront, mondván: Menjetek, áldozatok Isteneteknek az országban.

22. De Móse mondá: Nem illő, ekként cselekednünk, mert Miczrájim utálatát áldozzuk az örökkévaló Istenünknek. Ime, ha áldozók Miczrájim utálatát az ő szemeik előtt, nem köveznének meg minket?

23. Három napi útra megyünk a sivatagba, s áldozunk az örökkévaló Istenünknek, amint nekünk mondani fogja.

24. És Fáreó mondá: Én el foglak benneteket bocsátani, hogy áldozatok az örökkévaló Isteneteknek a sivatagban; csak messzire ne távozzatok menet közben. Könnyörögjétek értem!

25. És Móse mondá: Ime, amint kimegyek tőled, fogok az örökkévalóhoz könyörögni, s távozni fog a vad Fáreótól, szolgálítól és népétől holnap; csak Fáreó ne ámitson többé, el nem bocsátván a népet, hogy az örökkévalónak áldozzon.

26. És Móse kiment Fáreótól, s könyörgött az örökkévalóhoz.

27. És az örökkévaló cselekedett Móse szava szerint, s a vad eltávozott Fáreótól, szolgálítól és népétől; nem maradt vissza egy sem.

28. És Fáreó megkeményítette szivét ezúttal is, s nem bocsátotta el a népet.

ט

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרָעֹה וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי ;
 (ב) כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָה מַחֲזִיק בָּם : (ג) הִנֵּה יַד־יְהוָה הַזֹּהֶרֶת בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בְּנִמְלֹים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבָר כְּבֹד מְאֹד : (ד) וְהִפְלִיחַ יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר : (ה) וַיִּשָּׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ : (ו) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמַּחְדַּת וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד : (ז) וַיִּשְׁלַח פְּרָעֹה וְהִנֵּה לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד אֶחָד וַיִּכְבֹּד לֵב פְּרָעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם :

פ

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מֵלֶא חֲפִינֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וַיִּרְקוּ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינָי פְּרָעֹה :
 (ט) וְהָיָה קֶאֱבֶקְעַל עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לַשָּׂחִין פָּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 (י) וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי פְרָעֹה וַיִּזְרַק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה וַיְהִי שַׂחִין אֲבַעֲבַעַת פָּרַח בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :
 (יא) וְלֹא־יָבִילוּ הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשָּׂחִין כִּי־הָיָה הַשָּׂחִין בַּחַרְטֻמִּים וּבְכָל־מִצְרַיִם : (יב) וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה : (יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשָּׂכֶם בַּבָּקָר וְהַתִּיזָב לִפְנֵי פְרָעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : (יד) כִּי אֲבַפְּעֵם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מִנְפְּתֵי אֶל־לִבְךָ וּבַעֲבֹדְךָ וּבַעֲמֹדְךָ בַּעֲבוּר חַדַּע כִּי אֵין בְּמִנֵּי בְּכָל־הָאֶרֶץ : (טו) כִּי עָתָה

9. fejezet. — A TIZ CSAPÁS.

1. És az örökkévaló mondá Mósének: Menj Fáreóhoz és szólj hozzá: Így mond az örökkévaló, a héberék Istene: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon nekem.

2. Mert, ha vonakodol őt elbocsátani, s folyton erőszakoskodik rajtuk.

3. Ime, az örökkévaló keze lészen barmodon, mely a mezőn van, lovakon, szamarakon, tevéken, marhán és juhon, egy igen nehéz dögvész.

4. És az örökkévaló különbséget tészon Jiszráel marhája és Miczrájim marhája közt, s nem fog elveszni mindabból, mi Jiszráel fiaié, semmi.

5. És az örökkévaló időt tüzött ki, mondván: Holnap fogja az örökkévaló ezt a dolgot megtenni az országbán.

6. És az örökkévaló megtette ezt a dolgot a következő napon, s Miczrájim minden marhája elveszett, s Jiszráel fiainak marhájából nem vezett el egy sem.

7. És Fáreó odaküldött, s ime nem vezett el egy sem Jiszráel barma közül; de Fáreó szive megkeményült és nem bocsátotta el a népet.

8. És az örökkévaló mondá Mósének és Áháronnak: Vegyetek tele markaitokkal kályhakormot, s Móse vesse ég felé Fáreó szemei előtt.

9. És legyen porrá Miczrájim egész országa fölött, s legyen az emberen és barmon gyuladássá, mely fekélyekben felfakad, Miczrájim egész országában.

10. És vették a kályhakormot és odaállottak Fáreó elé; s Móse felvetette azt az ég felé, s lön gyuladás, fekélyekben fakadó, emberen és barmon.

11. És a jelképirók meg nem állhattak Móse előtt a gyuladás miatt; mert a gyuladás volt a jelképirókon, mint a többi miczrájmiakon.

12. És az örökkévaló megerősíté Fáreó szívét, és ez nem hallgatott rájuk, mint az örökkévaló mondá vala Mósének.

13. És az örökkévaló mondá Mósének: Kelj fel jókor reggel, s állj Fáreó elé, és mondd neki: Így szól az örökkévaló, a héberék Istene: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak nekem.

14. Mert ezúttal minden esapásaimat küldöm szivedre, és szolgáláidra és népedre, hogy megismerjed, hogy nincs hasonló hozzám az egész földön.

15. Mert, ha kezemet most kinyújtottam volna, s megverlek tégedet és népedet dögvésszel, akkor elpusztultál volna a földről.

שְׁלַחְתִּי אֶת־יְדִי וְאָדָּ אֹתָךְ וְאֶת־עַמִּי בְּדַבֵּר וַתִּכְחַד מִן־
 הָאָרֶץ : (טו) וְאוֹלָם בַּעֲבוּר וְאֵת הָעַמְדוֹתֶיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֵתְךָ
 אֶת־כַּחֲוִי וְלִמְעַן סֵפֶר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ : שְׁבִיעִי (יז) עוֹדְךָ
 מִסְתּוֹלָל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שְׁלָחַם : (יח) הִנְנִי מִמְטוֹר בַּעֲת
 מָחָר בָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה כְּמָהוּ בְּמִצְרַיִם לְמוֹד־
 הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עֵתָה : (יט) וְעַתָּה שְׁלַח הַעֲוֹ אֶת־מִקְנֶדְךָ
 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאֲדָמָה וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא
 בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֶף הַבַּיִתָּה וְיָבֵד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ : (כ)
 הִנְרָא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פִרְעֹה הַנִּים אֶת־עַבְדֵי וְאֶת־
 מִקְנֵהוּ אֶל־הַבְּתִיּוֹת : (כא) וְאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר
 יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדֵי וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה : פ
 (כב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִמְשָׁה אֶת־יְדֶיךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 בָרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאֲדָמָה וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־
 עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : (כג) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו
 עַל־הַשָּׁמַיִם וַיִּהְיֶה גֶתֶן קִלּוֹת וּבָרָד וַתִּהְלַךְ־אֵשׁ אֶרְצָה
 וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : (כד) וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ
 מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה כְּמָהוּ
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזֹּ הָיְתָה לְגֹוִי : (כה) וַיֵּד הַבָּרָד
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאֲדָמָה וְעַד־בְּהֵמָה
 וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה
 שִׁבַּר : (כו) רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 הָיָה בָרָד : (כז) וַיִּשְׁלַח פִּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפְּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי
 הִרְשָׁעִים : (כח) הִעֲתִירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב מַהֲוֹת קִלַּת
 אֱלֹהִים וּבָרָד וְאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפָּן לַעֲמֹד : (כט)
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו מֹשֶׁה בְּצֵאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת־כַּפֵּי אֶל־
 יְהוָה הַקִּלּוֹת יִחַדְלִין וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תִּדַּע בִּי
 לִיהוָה הָאָרֶץ : (ל) וְאֵתָה וְעַבְדֶיךָ יִדְעֵתִי בִּי מֵרַם תִּירָאוּ
 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים : (לא) וְהַפְּשֵׁתָה וְהַשְׁעֵרָה נִכְתָּה בִּי

16. Hanem, a végett tartottalak meg, hogy láttassam veled az én hatalmammat, s hogy hirdessék nevemet az egész földön.

17. Ha még továbbra is elnyomod népemet, nem bocsátván el azokat:

18. Ime, én hullatok holnap ez időben igen nehéz jégesőt, melyhez hasonló nem volt Miczrájimból azon naptól fogva, hogy alapítottam, ekkoráig.

19. És most küldj oda, hozd biztonságba marhádat, és mindazt, mid a mezőn van; minden ember vagy barom, mely a mezőn található, és nem viszik be a házba, ha a jégeső rájuk esik, el fog veszni.

20. A ki Fárezó szolgálai közül félt az örökkévaló szavától, az szolgálait és barmát a házakba szöktette.

21. És a ki nem fordította szívéét az örökkévaló szavára, az szolgálait és barmát a mezőn hagyta.

22. És az örökkévaló mondá Mósének: Nyújtsd kezedet az ég felé, hogy legyen jégeső Miczrájimból egész országában emberre és baromra, s a mező minden fűvére Miczrájimból országában.

23. És Móse kinyujtá botját az ég felé, s az örökkévaló menydörgést és jégesőt támasztott a földre, s az örökkévaló jégesőt hullatott Miczrájimból országára.

24. És lőn jégeső és lángoló tűz a jégeső közt, igen nehéz idő, melyhez hasonló nem volt Miczrájimból egész országában, mióta nemzetté lett.

25. És a jégeső elvert Miczrájimból egész országában mindent, mi a mezőn volt, embertől baromig, s a mező minden fűvét elverte a jégeső, s a mező minden fáját összetörte.

26. Csak Gósen földjén, hol Jiszráel fiai voltak, nem volt jégeső.

27. És Fárezó odaküldött s elhívta Mósét és Áháront, mondván nekik: Vétkeztem ez egyszer; az örökkévaló az igazságos, én pedig és népem gonoszok vagyunk.

28. Könyörögjete az örökkévalóhoz, hogy elég legyen Istennek menydörgése és a jégeső; majd elbocsátlak benneteket, s nem fogtok többé maradni.

29. És Móse mondá neki: Amint kimegyek a városból, kiterjesztem kezeimet az örökkévaló előtt; a menydörgés meg fog szünni, s a jégeső nem lesz többé, hogy megismerjed, hogy az örökkévaló a föld.

30. Te pedig és szolgálaid, tudom, hogy nem féltetek még az örökkévaló Istentől.

31. És a kender és árpa elveretett; mert az árpa érett volt, és a kender szárt eresztett vala.

השערה אָכִיב וְהַפְשַׁתָּה גְבֻעַל : (לג) וְהַחֲטָא וְהַכְּסָמַת
 לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילַת הָנָה : מַפְטוּר (לד) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם
 פְּרַעֲהוּ אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחֲדְלוּ הַקְּלוֹת
 וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נָתַד אֶרְצָה : (לה) וַיֵּרָא פְּרַעֲהוּ כִּי־חָרַד
 הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסַּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לָבוּ הוּא וַעֲבָדָיו :
 (לו) וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲהוּ וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה : פ

ב א י

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרַעֲהוּ כִּי־אֲנִי הַכְּבַדְתִּי
 אֶת־לְבוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו לְמַעַן שְׂתִי אֶתְנִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ :
 (ב) וְלְמַעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנִי בְּנֵד וּבֶן־בְּנֵד אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלַתִּי
 בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְנִי אֲשֶׁר־שָׂמְתִי בָם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי
 יְהוָה : (ג) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי
 שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : (ד) כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־
 עַמִּי הַגָּנִי מִבְּיַד מַחֲר אֶרְבָּה בְּגִבְלָךָ : (ה) וְכִסְּהָ אֶת־עֵין
 הָאָרֶץ וְלֹא יִבֹּל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶבֶל אֶת־יֵתֶר הַפְּלִטָה
 הַנִּשְׁאַרְת לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאֶכֶל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם
 מִן־הַשָּׂדֶה : (ו) וּמָלְאוּ בָתֵּיךָ וּבָתֵּי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאִבּוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם
 עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהוּ : (ז)
 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְּרַעֲהוּ אֵלָיו עַד־מָתַי יְהִיָה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
 שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבָדוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַיָּמִים תִּדַע
 כִּי אֶבְרָה מִצְרַיִם : (ח) וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־
 פְּרַעֲהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָבוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְמִי
 הַהֲלֹכִים : (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבְנִקְנֵינוּ גִלְדָּ בְּכַנְיֵנוּ
 וּבְכַנּוּתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ גִלְדָּ כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ : (י) וַיֹּאמֶר

32. De a búza és a tönköly nem verettek el; mert azok későn érők.

33. És Móse kiment Fáreótól a város elé, és kiterjesztette kezeit az örökkévaló előtt; s megszűnt a menydörgés és a jégeső, s az eső nem ömlött többé a földre.

34. Midőn Fáreó látta, hogy megszűnt az eső, és a jégeső, és a menydörgés, tovább is vétkezett, s megkeményítette szívét, ő és szolgálái.

35. És Fáreó szive erős maradt, s nem bocsátotta Jiszraél fiait, amint az örökkévaló szólott Móse által.

10. fejezet. — BÓ.

És az örökkévaló mondá Mósének: Menj Fáreóhoz, mert én megkeményítettem szívét és szolgálainak szívét, hogy ezen jeleimet tegyem kebelében.

2. És hogy elbeszéljed fiadnak és unokádnak fülei előtt, a mit Miczrájmban miveltem, s jeleimet, melyeket közöttök tettem, hogy megismerjétek, hogy én vagyok az örökkévaló.

3. És Móse és Áháron elmentek Fáreóhoz, s mondák neki: Így szól az örökkévaló, a héberek Istene: Meddig vonakodol magadat előttem megalázni? Bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak nekem!

4. Mert ha vonakodol népemet elbocsátani, ime én holnap sáskát hozok határodba.

5. És el fogja lepni a föld színét, hogy a földet majd nem lehet látni, s meg fogja emészteni a megmentett maradványt, mely nektek a jégesőből megmaradt, s meg fog emészteni minden fát, mely nektek a mezőn terem.

6. És megtelek vele házaid és mind a szolgálidnak házai, s mind a miczrájmiak házai, minőt sem őseid, sem őseidnek ősei nem láttak azon naptól fogva, hogy a földön voltak, e mai napig. És megfordult s kiment Fáreótól.

7. De Fáreó szolgálái mondák neki: Meddig legyen ez nekünk romlásunkra? Bocsásd el ezen férfiakat, hadd szolgáljanak az örökkévaló Istenöknek; vajjon nem tudod-e, hogy Miczrájim elpusztul?

8. Visszahozták tehát Mósét és Áháront Fáreóhoz, s ez mondá nekik: Menjetek, szolgáljatok az örökkévaló Isteneteknek; kik azok, akik mennek?

9. És Mósé mondá: Ifjainkkal és öregeinkkel megyünk, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megyünk, mert az örökkévaló ünnepét üljük.

10. És ő mondá nekik: Úgy legyen az örökkévaló veletek,

אֱלֹהִים יְהִי בֶן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־
 טַפְּכֶם רְאוּ כִי רָעָה נֹגֵד פְּנֵיכֶם : (א) לֹא כֵן לָכוּ נָא
 הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ
 אֹתָם מֵאֶת פְּנֵי פְרַעְה : ס שְׁנֵי (ב) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַר יָדָךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרְבֶּה וַיַּעַל
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 הַשָּׂאִיר הַבָּרָד : (ג) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁחֹו עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיְהִי נִהַר רוּחַ תִּקְדִּים בְּאֶרֶץ כְּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלֵּילָה
 הַבִּקְרָה הָיָה וְרוּחַ תִּקְדִּים נָשָׂא אֶת־הָאֶרְבֶּה : (ד) וַיַּעַל
 הָאֶרְבֶּה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבֹד
 מְאֹד לִפְנֵי לֹא־הָיָה בֶן אֶרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאֶחָדָיו לֹא יִהְיֶה־בֶן :
 (ה) וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי כָּל־הָאֶרֶץ וַתַּחֲשֵׁף הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־
 כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל־פְּרִי־הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד
 וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 (ו) וַיִּמְהַר פְּרַעְה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם : (ז) וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאתִי אֵד
 הַפַּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְסַר מֵעַלִי בַק אֶת־הַמִּנֹּת
 הַזֶּה : (ח) וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעְה וַיַּעֲמַר אֶל־יְהוָה : (ט) וַיִּהְפֹּךְ
 יְהוָה רוּחָיו חֲזֹק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֶרְבֶּה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה
 סוּף לֹא נִשְׁאָר אֶרְבֶּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם : (י) וַיַּחֲזֹק
 יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעְה וּלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ
 (יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַר יָדָךְ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 חֲשֹׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשֹׁךְ : (יב) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
 יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֹׁךְ־אֲפֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים : (יג) לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ
 מִמַּחֲתָיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלִכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר
 בְּמוֹשְׁבֹתָם : שְׁלִישִׁי (יד) וַיִּקְרָא פְרַעְה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 לָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה בַּק צְאֲנֶכֶם וּבְמִקְרָבֶם יֵצֵג נָם טַפְּכֶם
 יֵלֵךְ עִמָּכֶם : (טו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה נָם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיַדְנוּ וּבְחַיִּים

amint el foglak bocsátani gyermekeitekkel! Látjátok, hogy rossz szándék van előttetek!

11. Nem úgy! Menjeteek csak ti férfiak, s szolgáljatok az örökkévalónak, hiszen azt akarjátok. És elűzték őket Fáreo színe elől.

12. És az örökkévaló mondá Mósének: Nyújtsd ki kezedet Miczrájim országára a sáska végett, hogy jöjjön fel Miczrájim országára, s emészse meg a föld minden fűvét, mindazt, mit a jégeső meghagyott.

13. És Mósé kinyújtá botját Miczrájim országára; s az örökkévaló keleti szelet indított az országba azon egész nap és egész éjjel. Midőn reggel lett, a keleti szél elhozta a sáskát.

14. És feljött a sáska Miczrájim egész országára, s letelepedett Miczrájim egész határában igen nagy mennyiséggel. Ezelőtt nem volt hozzá hasonló sáska, s utána sem lesz olyan többé.

15. És ellepte az egész föld színét, s a föld elsötétedett; s megemészte a föld minden fűvét, s minden fai gyümölcsöt, melyet a jégeső meghagyott s nem maradt semmi zöld a fán, vagy a mező fűvén Miczrájim egész országában.

16. És Fáreo sietett Mósét és Áháront elhíni, mondván: Vétkeztem az örökkévaló Istenetek ellen, és ti ellenetek is.

17. És most bocsásd meg vétkeimet csak ez egyszer, s könyörögjeteek az örökkévaló Istenetekhez, hogy távolítsa el tőlem csak ezt a halált.

18. És kiment Fáreótól, s könyörgött az örökkévalóhoz.

19. És az örökkévaló viszont támasztott igen erős nyugati szelet, ez felkapta a sáskát s elsülyesztette a nádas tengerbe; egy sáska sem maradt Miczrájim egész határában.

20. És az örökkévaló megerősítette Fáreo szívét, s ez nem bocsátotta Jiszráel fiait.

21. És az örökkévaló mondá Mósének: Nyújtsd ki kezedet az ég felé s legyen sötétség Miczrájim országa fölött s a sötétség tapintható legyen.

22. És Mósé kinyújtotta kezét az ég felé, s lőn sűrű sötétség Miczrájim egész országában három napig.

23. Nem látta egyik a másikat, s nem kelt föl senki sem helyéből három napig; de Jiszráel minden fiainak világosság volt lakhelyeiken.

24. És Fáreo elhíta Mósét és mondá: Menjeteek, szolgáljatok az örökkévalónak, csak juhotok és marhátok maradjon; még gyermekeitek is menjenek veletek.

25. És Mósé mondá: Sőt te is adj kezünkbe vágó és egész áldozatra valót, hogy bemutassuk az örökkévaló Istenünknek.

וְעַלְתָּ וְעָשִׂינוּ לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ: (כו) וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ
 לֹא תִשָּׂא רַסְסָה בִּי מִמֵּנוּ נִקַּח לְעֶבֶד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְנִנְחֵנוּ לֹא־נִדְעֵה מִהֲנִעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בָּאֵנוּ שָׁמָּה: (כז)
 וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעָה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: (כח)
 וַיֹּאמֶר־לוֹ פְּרָעָה לֵךְ מֵעָלַי הַשֶּׁמֶר לְךָ אֶל־תִּסָּף רְאוֹת פָּנַי
 כִּי בַיּוֹם רִאֲתֶךָ פָּנַי תָּמוּת: (כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בֵּן דְּבַרְתָּ
 לֹא־אִסַּף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ: פ

יא

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד גָּנַע אַחַר אָבִיָּא עַל־פְּרָעָה
 וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְּחוֹ כָּלֵה נִרְשָׁה
 יִנְרֹשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: (ב) דִּבְרַנָּא בְּאוּנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ אֶת
 מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב: (ג)
 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־תֵּן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם אֶת־אִישׁ מִשֵּׁרָה
 נְדוּל מְאֹד בְּאַרְצָן מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עֶבְדֵי־פְרָעָה וּבְעֵינֵי
 הָעָם: (ד) רַבִּיעִי (ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה
 כַּחֲצַת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם: (ו) וּמֵת כָּל־
 בְּכוֹר בְּאַרְצָן מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרָעָה הַיּוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד
 בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הָרְחִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה: (ז)
 וְהִיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא
 נִהְיְתָה וּכְמְהוּ לֹא תִסָּף: (ח) וְלִכְלָל אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִחַר־ץ לֵב לְשֵׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר
 יִפְלָה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: (ט) וַיִּרְדּוּ כָּל־
 עֶבְדֵיךָ אֵלֶיךָ אֲלֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם
 אֲשֶׁר־בְּרִגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיִּצֵּא מֵעַם־פְּרָעָה בְּחֲרִי־
 אַף: (י) וְיֹאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע

26. És a mi marhánk is menjen velünk, ne maradjon vissza egy pata sem, mert abból fogunk venni, hogy szolgáljunk az örökkévaló Istenünknek. Mi sem tudjuk még, miképpen fogunk az örökkévalónak szolgálni, míg oda nem érünk.

27. És az örökkévaló megerősítette Fáreó szívét, s ez nem akarta őket elbocsátani.

28. És Fáreó mondá neki: Menj el tőlem! Őrizkedjél, hogy arczomat többé ne lássad; mert a mely napon arczomat látod, meghalsz.

29. És Móse mondá: Helyesen szóltál; nem fogom többé látni arczodat.

II. fejezet. — A TIZ CSAPÁS.

1. És az örökkévaló mondá Mósének: Még egy csapást fogok Fáreóra és Miczrájimra hozni, azután el fog benneteket innen bocsátani; s ha bocsát, végképpen el fog benneteket innen űzni.

2. Beszélj csak a nép hallatára, hogy kölesönözzön a férfiú társától, s az asszony társnőjétől ezüst edényeket, s arany edényeket.

3. És az örökkévaló kegyet adott a népnek a miczrájmiak szemei előtt; a férfiú Móse is igen nagy volt Miczrájim országában Fáreó szolgáinak szemei előtt, s a nép szemei előtt.

4. És Móse mondá: Igy szól az örökkévaló: Mintegy éjféltájtban kimegyek Miczrájim középre.

5. És meg fog halni minden elsőszülött Miczrájim országában Fáreó elsőszülöttétől kezdve, ki trónján ül, a szolgáló elsőszülöttéig, ki a kézi malom mögött van, és a marhának minden első fajzata.

6. És léssen nagy jajgatás Miczrájim egész országában, melyhez hasonló nem volt, és hasonló többé nem lesz.

7. És Jiszráel minden fiai ellen az eb sem fogja nyelvét kihányni, férfiú avagy barom ellen, hogy tudjátok, hogy az örökkévaló különbséget tesz Miczrájim és Jiszráel közt.

8. És mindezen szolgálid le fognak hozzám jönni, s leborulnak majd előttem, mondván: Menj ki te és az egész nép, mely téged követ; s csak azután fogok menni. És kiment Fáreótól fölgerjedt haraggal.

9. És az örökkévaló mondá Mósének: Nem fog Fáreó rátok hallgatni, hogy sokasítsam csodáimat Miczrájim országában.

אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: (א) ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ס

יב

(א) ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: (ג) ודברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לתחדש הזה ויקחו להם איש שיה לבית אבית שיה לבית: (ד) ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השנה: (ה) שיה תמים וקר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: (ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לתחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: (ז) ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: (ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים ואכלו: (ט) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: (י) ולא תתירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: (יא) וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים געליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: (יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והביתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: (יג) והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי

10. És Móse és Áháron tették mindezen csodákat Fáreo előtt. És az örökkévaló megerősítette Fáreo szívét, hogy ne bocsássa el Jiszráel fiait országából.

12. fejezet. — A TIZ CSAPÁS.

1. És az örökkévaló szóla Móse és Áháronhoz Miczrájim országában, mondván:

2. Ez a hónap legyen nektek a hónapok kezdete; elseje legyen az nektek az esztendő hónapjai közül.

3. Szóljatok Jiszráel egész közönségéhez, mondván: E hónap tizedik napján vegyen kiki magának egy bárányt, az ősi házak száma szerint, egy bárányt minden háznépnek.

4. És ha kevés lesz valamely háznép egy bárány elköltésére, vegye ez és házának legközelebbi szomszédja a személyek száma szerint; az egyént evése szerint számítsátok a bárányra.

5. Ép bárány, him, egy esztendő legyen nektek; a juhokból vagy kecskékből vegyétek.

6. És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, s vágja le Jiszráel egész közönsége a két este közt.

7. És vegyenek a vérből, s adják a két ajtófelre és a felső küszöbre azon házakban, melyekben azt elkölteni fogják.

8. És egyék meg a húst azon éjjel tűzben sütve, kovásztalan lepényekkel és keserű füvekkel egyék azt.

9. Ne egyetek belőle nyersesen vagy vízben főtten; hanem tűzben megsütve, fejét czombjaival és belével.

10. És ne hagyjatok belőle reggelig; a mi pedig belőle reggelig marad, azt égessétek el a tűzben.

11. És ekképpen egyétek: ágyékaitok övezve, saruitok lábaitokon és bototok kezetekben, s költsétek el sietséggel; az örökkévalónak peszáchja ez.

12. És körül fogok jární Miczrájim országában azon éjjel, s megverek Miczrájim országában minden elsőszülöttet, legyen az ember, vagy barom, s Miczrájim minden istenein fogok ítéletet tenni. Én vagyok az örökkévaló.

13. És a vér jelül lesz nektek azon házakon, melyekben ti vagytok, s ha meglátom a vért, el fogok mellettetek haladni, s nem lesz köztetek járvány veszedelemre, midőn Miczrájim országát megverem.

את־הָדָם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִיָּה בְכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית
בְּהַכְּתִי בָאָרֶץ מִצְרַיִם : (יד) וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חֹן לַיהוָה לְדַרְתֵּיכֶם חֲקַת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ : (טו)
שִׁבְעַת יָמִים מִצֹּת תֹּאכְלוּ אֵד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
שָׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֲכַל חֶמֶץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי : (טז) וּבַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִיָּה
לָכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֵד אֲשֶׁר יֵאָבֵל לְכָל־
נֶפֶשׁ הַהִוא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : (יז) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת
כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוּצֵאתִי אֶת־צְבֹאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדַרְתֵּיכֶם חֲקַת עוֹלָם : (יח)
בְּרִאשׁוֹן בָּאֶרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב תֹּאכְלוּ מִצֹּת עַד
יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב : (יט) שִׁבְעַת יָמִים
שָׂאֵר לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֲכַל מִחֶמֶץ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַד־תִּשְׂרָאֵל בְּנֵר וּבְאִזְרַח הָאָרֶץ : (כ) כָּל־
מִחֶמֶץ לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצֹּת : פ
חֲמִישִׁי (כא) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאֵן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח : (כב)
וּלְקַחְתֶּם אֲנִידַת אוֹזֵב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר־בַּסֶּף וְהִנַּעְתֶּם
אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם
לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִמִּשְׁחַת־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר : (כג) וְעָבַר יְהוָה
לִנְגַף אֶת־מִצְרַיִם וַרְאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וּפִסַּח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יָתַן הַמִּשְׁחִית קְבֹא אֶל־
בְּתֵיכֶם לִנְגַף : (כד) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְחֻק־לֶךְ
וּלְבְנֵיךְ עַד־עוֹלָם : (כה) וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יָתַן יְהוָה לָכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבָדָה הַזֹּאת :
(כו) וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבָדָה הַזֹּאת

14. És e nap legyen nektek emlékül, s ünnepeljétek azt az örökkévaló ünnepe gyanánt nemzedékeiteknél; örök törvény gyanánt ünnepeljétek.

15. Hét napon egyetek kovásztalan lepényeket; az első napon azonban el legyen takarítva a kovász házaitokból; mert mindenki, ki savanyítottat eszik, azon személy ki fog irtatni Jiszráelből; az első naptól kezdve a hetedik napig.

16. És az első napon szent hirdetés, és a hetedik napon szent hirdetés legyen nálatok, mindenféle munka ne végeztesse azokon; hanem, ami valamely személy eledeléhez tartozik, azt egyedül készíthetitek magatoknak.

17. Őrizzétek meg tehát a kovásztalan lepények ünnepét, mert ugyanazon napon hoztam ki seregeiteket Miczrájim országából; s őrizzétek meg ezt a napot nemzedékeiteknél örök törvény gyanánt.

18. Az első hónapon, a hónap tizennegyedik napján estefelé egyetek kovásztalan lepényeket, ugyane hónap huszonegyedik napjának estéjéig.

19. Hét napon ne találtassék kovász házaitokban; mert mindenki, ki savanyítottat eszik, azon személy ki fog irtatni Jiszráel közönségéből, legyen az idegen, vagy az ország lakója.

20. Mindennemű savanyítottat ne egyetek; minden lakóhelyeitekben egyetek kovásztalan lepényeket.

21. És Móse elhivá Jiszráel minden véneit, s mondá nekik: Hozzatok, vagy vegyetek magatoknak egy juhot családjaitoknak, s vágjátok le a peszácháldozatot.

22. És vegyetek egy köteg izsópot, s mártsátok a vérbe, mely a medenczében van, s hintsetek a felsőküszöbre és a két ajtófélre a vérből, mely a medenczében van; ti pedig ne menjetek ki senki házának bejáratából reggelig,

23. És az örökkévaló körül fog járnai, hogy a miczrájmiaikat megverje, s ha meglátja a vért a felsőküszöbön és a két ajtófélén, el fog haladni a bejárat mellett, s nem fogja megengedni, hogy a veszedelem házaitokba jőjön pusztítani.

24. Őrizzétek meg tehát ezt a dolgot törvény gyanánt, magatoknak és fiaitoknak örökre.

25. És lészen, ha eljöttök azon országba, melyet az örökkévaló nektek adni fog, amint mondta, őrizzétek meg ezt a szolgálatot.

26. És lészen, ha fiaitok nektek mondani fogják: Mit jelent e szolgálat nálatok?

לָכֶם : (כו) וְאָמַרְתֶּם וּבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח
 עַל־בְּתֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־
 בְּתֵינוּ הַצִּיל וַיִּקְדֵּר הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ : (כז) וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן עֲשׂוֹ : ס
 שְׂשִׁי (כט) וַיְהִי | בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְהוֶה הַהָרָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־פֶּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁבְי
 אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה : (ל) וַיָּקָם פַּרְעֹה
 לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צַעֲקָה גְדֹלָה
 בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם מֵת : (לא) וַיִּקְרָא
 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם־
 אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּדְבָרְכֶם :
 (לב) גַּם־צֵאוּ אַתְּכֶם גַּם־בְּקֹרְכֶם קָחוּ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ
 וּבִרְכַתֶּם גַּם־אֵתִי : (לג) וַתַּחֲנוּק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֲרָה
 לְשַׁלַּחֶם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ מֵתִים : (לד) וַיִּשָּׂא הָעָם
 אֶת־בָּצָקוֹ מִטֹּרֶם יַחֲמֹץ מִשְׁאֲרֹתָם צָרְרַת בְּשִׁמְלֹתָם עַל־
 שַׂבָּתָם : (לה) וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּדְבָר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ
 מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת : (לו) וַיְהוֶה נָתַן
 אֶת־חֶן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאֲלוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם : פ
 (לז) וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעְמֶסֶם סִכְתָּה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף
 רֶגֶלִי הַנֹּבְדִים לְבַד מִטֹּרֶף : (לח) וְגַם־עָרַב רַב עִלָּה אַתֶּם
 וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֵה כְּבֹד מְאֹד : (לט) וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצֶק
 אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲנַת מִצְוֹת בֶּן לֹא חֲמֹץ כִּי־נִגְרְשׂוּ
 מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֵה וְגַם־צָרְדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם :
 (מ) וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : (מא) וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : (מב) לַיְלָה שִׁמְרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם

27. Akkor mondjátok: Peszácháldozat ez az örökkévalónak, ki elhaladt Jiszráel fiainak házai mellett Miczrájimbán, midőn a miczrájmiakat megverte, s a mi házainkat megmentette. És a nép meghajolt és leborult.

28. Azután elmentek és cselekedtek Jiszráel fiai, mint az örökkévaló megparancsolta Mósének és Áháronnak, úgy cselekedtek.

29. És midőn éjjel lőn, megverte az örökkévaló minden elsőszülöttet Miczrájim országában, Fáreo elsőszülöttétől kezdve, ki trónján ül vala, a rab elsőszülöttéig, aki a fogházban volt, s a barom minden első fajtatát.

30. És Fáreo felkelt éjjel, ő és mind a szolgálái, és mind a miczrájmiak, s lett nagy jajgatás Miczrájimbán; mert nem volt ház, melyben halott nem volt.

31. És elhivá Mósét és Áháront éjjel, mondván: Keljetek fel! menjetek ki népem közül, mind ti, mind Jiszráel fiai s menjetek, szolgáljatok az örökkévalónak, amint beszéltetek.

32. Juhotokat és marhátokat is vegyétek, amint beszéltetek, s menjetek; s áldjatok meg engem is.

33. És a miczrájmiak erőszakot használtak a nép ellen, csak hogy hamar kiküldjék őket az országból, mert azt mondták: Mindnyájan meghalunk!

34. És a nép felvette tésztáját, mielőtt megsavanyodott volna, teknőik, lepedőikbe kötve, vállaikon.

35. És Jiszráel fiai cselekedtek vala Móse szava szerint, s kölesönöztek a miczrájmiaktól ezüst edényeket, s arany edényeket és ruhákat.

36. És az örökkévaló kegyet adott a népnek a miczrájmiak szemei előtt, hogy nekik kölesönözzenek, s ekképpen üritették ki Miczrájimoť.

37. És Jiszráel fiai elindultak Raamszészből Szukoszra, mintegy hatszázezer gyalogos férfiú, a gyermekeken kívül.

38. És sok gyülevész nép ment fel velök, s juh és marha, igen számos barom.

39. És megsütötték a tésztát, melyet Miczrájimból hoztak, kovásztalan lepényekké, mivel nem soványodott meg; mert a miczrájmiaktól kiüzetvén, nem időzhettek, még eleséget sem készíthettek maguknak.

40. És Jiszráel fiainak lakási ideje, melyet Miczrájimbán laktak, négy száz és harmincz esztendő volt.

41. És lőn négy száz és harmincz esztendő végén, ugyanazon napon volt, hogy az örökkévaló minden csapatjai kimentek Miczrájim országából.

42. A megőrzés éjjele az az örökkévalónak, hogy kivezesse őket Miczrájim országából; ezen éjjel az örökkévaló, őriztetik Jiszráel minden fiainál, nemzedékeik szerint.

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוֹאֵה לְלִילָה הַזֶּה לְיִהוָה שְׁמַרְיִם לְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדַרְתָּם : פ

(מג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאֵת חֲקַת הַפֶּסַח כָּל־
בְּנֵי־נֹכַח לֹא־יֹאכְל בּוֹ : (מד) וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת־כֶּסֶף
וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכְל בּוֹ : (מה) תּוֹשֵׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכְל
בּוֹ : (מו) בְּבַיִת אֶחָד יֹאכְל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבֶּשֶׂר
חוּצָה וְעֵצִים לֹא־תִשְׂבְּרוּ־בּוֹ : (מז) כָּל־עֲבֵד יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה
אֹתוֹ : (מח) וְכִי־יִגֹּד אֶתֶּךָ יָד וְעָשָׂה פֶסַח לְיִהוָה הַמּוֹלֵל
לּוֹ כָל־זָכָר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֹזֶבֶח הָאָרֶץ וְכָל־
עָרַל לֹא־יֹאכְל בּוֹ : (מט) תּוֹרָה אַחַת יְהִי לְאֹזֶרַח וְלַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם : (נ) וַיַּעֲשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן בֶּן עֶשְׂוֹ : ס (נא) וַיְהִי
כַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־צְבֹאֲתָם : פ שביעי

יג

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : (ב) קִדְשִׁלִּי כָל־
בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־דָּרְחָם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִּי
הוּא : (ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים בִּי בְּחֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה
אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֹאכְל חֶמֶץ : (ד) הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב : (ה) וְהָיָה כִּי־יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִזְיִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַת
כָּךְ אֶרֶץ וּבֵת חָלָב וְדָבַשׁ וְעַבְדָּתָ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ
הַזֶּה : (ו) שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכְל מִצַּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֵן
לְיִהוָה : (ז) מִצּוֹת יֹאכְל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ
חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ שָׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלָּךְ : (ח) וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ

43. És az örökkévaló mondá Móse és Áháronnak: Ez a peszácháldozat törvénye. Minden idegen fia ne egyék belőle.

44. És egy férfinak pénzen vásárolt szolgája, ha körülmetélted, akkor ehetik belőle.

45. Ideiglenes lakos és napszámos ne egyék belőle.

46. Egy házban költessék el; ne vigy ki a házból húsából az utczára, és csontot ne törjeteك benne.

47. Jiszráel egész közönsége készítse azt.

48. És ha idegen tartózkodik nálad, s a peszácháldozatot akarja az örökkévalónak készíteni, metéltessék körül nála minden férfiú, s akkor közeledhetik, hogy azt készítse; azután léssen mint az ország lakosa. De minden előbőrös ne egyék belőle.

49. Egy törvény legyen a benlakó és az idegen számára, ki közöttetek tartózkodik.

50. És Jiszráel minden fiai cselekedtek, mint az örökkévaló Móse és Áháronnak parancsolta, akként cselekedtek.

51. És lőn ugyanazon napon, akkor hozta ki az örökkévaló Jiszráel fiait Miczrájim országából seregeik szerint.

13. fejezet.

MINDEN ELSŐSZÜLÖTT ISTENNEK SZENTELTEK.

1. És az örökkévaló beszélt Móséhez, mondván:

2. Szentelj nekem minden elsőszülöttet, mely minden anyaméhet megnyit Jiszráel fiainál; ember vagy baromnál enyém legyen az.

3. És Móse mondá a népnek; Emlékezzél meg ezen napról, melyen Miczrájimból kimentetek a szolgák házából; mert erős kézzel hozott ki az örökkévaló titeket innen, savanyított ne élveztessék.

4. E napon mentek ki, a tavasz hónapján.

5. És léssen: ha az örökkévaló elvisz tégedet a Kenááni, Chitti, Emóri, Chivi és Jevuszi országába, melyet őseidnek odaesküdt, hogy neked adja, egy tejjel-mézzel folyó országot, akkor teljesítsd ezt a szolgálatot e hónapban.

6. Hét napon egyél kovásztalant, és a hetedik nap az örökkévaló ünnepe legyen.

7. Kovásztalant egyél a hét napon, ne lássanak nálad savanyítottat, s ne lássanak nálad kovászt egész határodban.

8. És beszéld el fiadnak azon napon, mondván: Ez azért van, amit az örökkévaló értem cselekedett, midőn Miczrájimból kimentem.

ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
 ממצרים: (ט) והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך
 למען תהיה תורת יהוה בפניך כי ביד חזקה הוציאך יהוה
 ממצרים: (י) ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימים
 ימימה:

פ

(יא) והיה כייבאך יהוה אל-ארץ הפנימי באשר נשבע
 לך ולאבתך ונתנה לך: (יב) והעברת כל-פטר-רחם
 ליהוה וכל-פטר א שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים
 ליהוה: (יג) וכל-פטר חמר תפדה בשה ואם-לא תפדה
 וערפתו וכל בכור אדם בכניך תפדה: מפטיר (יד) והיה
 כיישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק
 יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: (טו) ויהי כיי-
 הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל-בכור בארץ
 מצרים מבקר אדם ועד-בכור בהמה על-כן אני זבח
 ליהוה כל-פטר רחם הזכרים וכל-בכור בני אפדה: (טז)
 והיה לאות על-ידיך ולמוטפת בין עיניך כי בחוק יד
 הוציאנו יהוה ממצרים:

ס

ב ש ל ח

(יז) ויהי בשלה פרעה את-העם ולא-נתם אלהים דרך
 ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פדינתם
 העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: (יח) ויסב
 אלהים את-העם דרך המדבר ים-סוף וחמשים עלו
 בני-ישראל מארץ מצרים: (יט) ויבא משה את-עצמות
 יוסף עמו כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר פקד

9. És legyen neked jelül kezeden, s emlékül szemeid közt, hogy az örökkévaló tana szádban legyen; mert erős kézzel hozott ki tégedet az örökkévaló Miczrájimból.

10. Őrizd meg tehát e törvényt annak idején, évről évre.

11. És léssen: ha az örökkévaló elvisz téged Kenáani országába, amint neked és őseidnek esküvel fogadta, s azt neked adja:

12. Akkor vezess mindent, mi a méhet megnyitja, az örökkévaló elé, s mindent, mi a méhet megnyitja a barom fajzata közül, a mely léssen neked, a himek az örökkévalóé legyének.

13. És mindent, mi a szamar méhét megnyitja, válts ki egy bárányon; s ha ki nem váltod, szegd a nyakát. Azonban az ember elsősülöttét fiaid közül ki kell váltanod.

14. És léssen: ha fiad téged egy napon kérdezni fog, mondván: Mi ez? akkor mondd neki: Erős kézzel hozott ki bennünket az örökkévaló Miczrájimból, a szolgák házából.

15. És volt, midőn Fáreo makaeskodott minket elbocsátani, megölt az örökkévaló minden elsősülöttet Miczrájim országában, az ember elsősülöttétől kezdve a barom első fajzatáig. Azért áldozom én az örökkévalónak mind a himeket, melyek megnyitják a méhet, s fiaim minden elsősülöttjét kiváltom.

16. És legyen jelül kezeden, s homlokdiszül szemeid közt; mert erős kézzel hozott ki minket az örökkévaló Miczrájimból.

BESÁLLÁCH.

17. És lőn, midőn Fáreo a népet elbocsátotta, nem vezette őket Isten Pelistim országának útján azért, hogy közel volt az; mert Isten úgy szólt: Talán meggondolja a nép, ha háborut látnak, s visszatérnek Miczrájimba.

18. És Isten körülvezette a népet a sivatag útján a nádas tenger felé, s fegyveresen mentek fel Jiszráel fiai Miczrájim országából.

19. És Móse elvitte József tetemeit magával, mert megeskette Jiszrael fiai, mondván: Ha majd Isten rólatok megemlékezik, vigyétek fel tetemeimet innen magatokkal.

יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם :
 (ב) וַיִּסְעוּ מִסִּפְתַּי וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְכֶם בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר : (כא) וַיְהִי־וָה
 הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה
 בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלֶכֶת יוֹמָם וְלַיְלָה : (כב) לֹא־
 יִמַּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם : פ

יד

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : (ב) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדַּל וּבֵין הַיָּם
 לִפְנֵי בַּעַל צֹפֵן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם : (ג) וְאָמַר פִּרְעֹה
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹנֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר : (ד)
 וְחִזַּקְתִּי אֶת־לִב־פִּרְעֹה וַרְבֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבַּדְתָּהּ בַּפִּרְעֹה
 וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־בֶן : (ה)
 וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לִבֵּב פִּרְעֹה
 וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ : (ו) וַיֹּאסֵר אֶת־רַגְלָם וְאֶת־עַמּוּד לְקַח
 עִמּוֹ : (ז) וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹדֶר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם
 וּשְׁלֹשִׁים עַל־בָּלֹ : (ח) וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פִּרְעֹה מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיַד
 רָמָה : שְׁנֵי (ט) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִנוּ אוֹתָם
 חֲנִים עַל־הַיָּם כָּל־סוּס רֶכֶב פִּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחִילוֹ עַל־פִּי
 הַחִירָת לִפְנֵי בַּעַל צֹפֵן : (י) וּפִרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ־בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסְעִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ
 מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה : (יא) וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
 הַמִּבְּלִי אֵיךְ־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־
 זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם : (יב) הֲלֹא־זֹה הַדְּבָר
 אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדַּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדְתָהּ

20. És elvonultak Szukkószból, s táboroztak Észamban a sivatag szélén.

21. És az örökkévaló előttök járt, nappal felhőoszlopban, hogy az uton vezesse őket, s éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik; hogy mehessenek nappal és éjjel.

22. Nem távolította el a felhőoszlopot nappal, s a tűzoszlopot éjjel a nép elől.

14. Fejezet. — FÁREÓ ÜLDÖZI JISZRÁEL FIAIT.

1. Az örökkévaló szólt Móséhez, mondván:

2. Szólj Jiszráel fiaihoz, hogy térjenek vissza s táborozzanak Pi-hachirósz előtt, Migdól és a tenger közt, Baal-Czefón előtt, átellenében táborozzatok a tenger mellett.

3. És azt fogja mondani Fáreó Jiszráel fiairól: Eltévedtek ezek az országban, a sivatag körülzárta őket.

4. Én pedig meg fogom erősíteni Fáreó szívét, hogy üldözze őket, s dicsőíttetni fogok Fáreó és egész hadserege által; s a miczrájmiak el fogják ismerni, hogy én vagyok az örökkévaló. És ekként cselekedtek.

5. És jelentetett Miczrájim királyának, hogy a nép megszőkött; erre Fáreó és szolgálai szive a nép ellen fordult, s mondták: Mit csináltunk, hogy Jiszráelt elbocsátottuk szolgálatunkból!

6. És befogatott hadiszekerébe, s népét is vitte magával.

7. És vett hatszáz válogatott hadiszekeret, és Miczrájim minden hadiszekerét, s harezosok voltak valamennyin.

8. És az örökkévaló megerősítette Fáreónak, Miczrájim királyának, szívét, hogy Jiszráel fiait üldözze; s Jiszráel fiai emelt kézzel mentek ki.

9. És a miczrájmiak utánok eredtek, s utolérték őket táborozva a tenger mellett, Fáreó minden lova, hadiszekere, lovassága és hadserege Pi-hachirósz mellett, Baal-Czefón előtt.

10. És Fáreó közeledett; ekkor felvetették Jiszráel fiai szemeket, s ime Miczrájim vonul utánok; erre igen megfélemedtek, s Jiszráel fiai kiáltottak az örökkévalóhoz.

11. És azt mondták Mósének: Vajjon nincsenek-e sirgödrök Miczrájimbán, hogy minket a sivatagba vittél meghalni? Mit cselekedtél velünk, hogy kihoztál bennünket Miczrájimból!

12. Nemde ez volt a szó, melyet szóltunk hozzád Miczrájimbán mondván: Hagyj minket! hadd szolgáljuk a miczrájmiakat; mert jobb nekünk a miczrájmiakat szolgálni, mint meghalnunk a sivatagban.

אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֵּתְנוּ בְּמִדְבָּר׃
 (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֲלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל הִתְנַצְּבוּ וְרֵאוּ אֶת־
 יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָּכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־
 מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד־עוֹלָם׃ (יד)
 יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּ׃ פ שלישי

(טו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצַּעַק אֵלַי דִּבַּר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ׃ (טז) וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִשְׁפַּח וְנִטָּה אֶת־יָדְךָ
 עַל־הָיָם וּבִקַּעְהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה׃
 (יז) וְאַנִּי הִנְנִי מְחֹזֵק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
 וְאֶבְקַדָּה בַּפָּרֶעַה וּבְכָל־חִילוֹ בְּרַכְבּוֹ וּבַפָּרָשׁוֹ׃ (יח) וַיִּדְעוּ
 מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהַכְּבֹדִי בַּפָּרֶעַה בְּרַכְבּוֹ וּבַפָּרָשׁוֹ׃ וַיִּסְעוּ
 מִלֶּאדָּה הָאֱלֹהִים הַחֲלָד לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם
 וַיִּסַּע עֲמוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ (יט) וַיָּבֹאוּ
 בֵּין אֶת־מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וְהַחֲשָׁד
 וַיֹּאֲר אֶת־הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה׃ (כ) וַיִּט
 מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עַל־הָיָם וַיִּנְלַךְ יְהוָה אֶת־הָיָם בְּרוּחַ
 קָדִים עִזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת־הָיָם לְחַרְבֵּה וַיִּבְקְאוּ
 הַמַּיִם׃ (כא) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה וְהַמַּיִם
 לָהֶם חוֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׂמָאלָם׃ (כב) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּם פָּרֶעַה רַכְבּוֹ וּפָרָשׁוֹ אֶל־תּוֹךְ
 הַיָּם׃ (כג) וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקַף יְהוָה אֶל־
 מַחְנֵה מִצְרַיִם בְּעֲמוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיִּהֶם אֶת מַחְנֵה מִצְרַיִם׃
 (כד) וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרַבְּבֹתָיו וַיִּגְהַהוּ בַּכְּבֹּד וַיֹּאמֶר
 מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה גִּלְחֵם לָהֶם
 בְּמִצְרַיִם׃ פ רביעי

(כה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הָיָם וַיִּשְׁבּוּ
 הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רַכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשׁוֹ׃ (כו) וַיִּט מֹשֶׁה
 אֶת־יָדָיו עַל־הָיָם וַיִּשָּׁב הַיָּם לִפְנֹת בֶּקֶר לְאַיְתָנוּ וּמִצְרַיִם

13. És Móse mondta a népnek: Ne féljete! álljatok meg, s lássátok az örökkévaló segedelmét, melyet nektek e napon tenni fog. Mert a mint a miczrájmiakat e napon látjátok, nem fogjátok többé látni soha.

14. Az örökkévaló fog értetek küzdeni, ti pedig veszteg legyetek.

15. És az örökkévaló mondá Mósének: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Jiszráel fiainak, hogy induljanak.

16. Te pedig emeld fel botodat, s nyújtsd kezedet a tenger felé s válaszd szét, hadd menjenek Jiszráel fiai a tenger közepén szárazon.

17. És én meg fogom erősíteni Miczrájim szivét, hogy utánok menjenek, s dicsőíttetni fogok Fáreó és egész hadserege, hadi szekerei és lovassága által.

18. És el fogják ismerni a miczrájmiak, hogy én vagyok az örökkévaló, midőn dicsőülni fogok Fáreó hadi szekerei és lovassága által.

19. És megindult Isten angyala, ki Jiszráel tábora előtt járt, és járt mögöttük; s a felhőoszlop elindult előlük, s megállt mögöttük.

20. És odajött Miczrájim tábora és Jiszráel tábora közé; emitt lőn felhő és sötétség, amott megvilágosította az éjjelt, s nem közeledett egyik a másikhoz azon egész éjjel.

21. És Móse kinyujtá kezét a tenger felé, s az örökkévaló visszahajtotta a tengert egy erős keleti szél által azon egész éjjel s szárazzá tette a tengert, s a vizek szétváltak.

22. És Jiszráel fiai bementek a tenger közepébe a szárazon, s a vizek fal gyanánt voltak tőlük jobb és bal felől.

23. És a miczrájmiak üldözik vala s utánok jöttek Fáreó minden lovai, hadiszekerei és lovassága a tenger közepébe.

24. És lőn hajnal tájban, rátekintett az örökkévaló Miczrájim táborára a tűz- és felhőoszlopon át, s megzavarta Miczrájim táborát.

25. És kivette szekereinek kerekeit, s nehézséggel vontatta; ekkor mondá Miczrájim: Szököm Jiszráel előtt, mert az örökkévaló küzd értök Miczrájimmal.

26. És az örökkévaló mondá Mósének: Nyújtsd kezedet a tenger felé, hogy visszatérjenek a vizek Miczrájimra, hadiszekereire és lovasságára.

27. És Móse kinyujtá kezét a tengerre, s a tenger visszatért

נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיַּנְעֵר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם : (כח)
 וַיֵּשְׁבוּ הַיָּמִים וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל תֵּיל
 פָּרֻעַ הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד :
 (כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַיָּם לָהֶם
 חֲמָה מִימִינֵם וּמִשְׂמָאלָם : (ל) וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת
 עַל־שַׁפַּת הַיָּם : (לא) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בֵּיהוָה
 וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ : פ

טו

(א) אָז וַיִּשְׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָאֹה סוֹם
 וַרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם : (ב) עֲזֵי וּנְמֹרֹת יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה יְהוָה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאַרְמְנֹהוּ : (ג) יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שָׁמֹר : (ד) מִרְכַּבַּת פָּרֻעַה וְחִילוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשֵׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם־סוּף : (ה) תְּהַמַּת יִכְסִּימוּ יַרְדּוּ בְּמִצּוֹלַת בְּמוֹ־
 אָבִן : (ו) יִמְיֹנֶה יְהוָה נֶאֱדָרֵי בַּפֶּחַ יִמְיֹנֶה
 יְהוָה תִּרְעַץ אֹיֵב : (ז) וַיָּרֵב נְאוּנָה תִּהְרַם
 קְמוּד תִּשְׁלַח חֲרֹנֶה יֶאֱכְלֵמוּ בַּקֶּשׁ : (ח) וּבְרוּחַ
 אֶפְיֹה נַעֲרֵמוֹ־מִים נֶצְבּוּ כְּמוֹ־גֵד
 גִּזְלִים קָפְאוּ תְהַמַּת בְּלִבֵּי־ם : (ט) אָמַר
 אֹיֵב אֶרְדֵּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ
 נַפְשִׁי אֶרְיֹק חֲרָבִי תִּזְרִישְׁמוּ יָדֵי : (י) נִשְׁפָּת

reggel felé előbbi hatalmába; a miczrájmiak pedig elébe futottak, s belerántotta az örökkévaló a miczrájmiakat a tenger közepébe.

28. És visszatértek a vizek, s elboríták a hadiszekereket és lovasságot, Fáreó egész hadseregét, melyek utánok a tengerbe mentek, nem maradt köztülök egy sem.

29. És Jiszráel fiai szárazon mentek a tenger közepén, a vizek pedig fal gyanánt állottak tőlük jobb és bal felől.

30. És az örökkévaló megszábadítá azon napon Jiszráelt Miczrájim kezéből; s Jiszráel látta Miczrájmot halva a tenger partján.

31. És Jiszráel látja vala a nagy hatalmat, melyet az örökkévaló Miczrájim ellen kifejtett, s a nép félte az örökkévalót, s hittek az örökkévalóban és Mósében, az ő szolgájában.

15. fejezet.

JISZRÁEL DIADALÉNEKE.

1. Akkor éneklí vala Móse és Jiszráel fiai ezen éneket az örökkévalónak, mondván ekképen:

Énekelek az örökkévalónak
Lovat és lovagját

Mert fölötte magasztos;
Tengerbe sodorta.

2. Győzelmem, énekem Jah!
Ez Istenem,
Atyám Istene,

Ő lett nekem segítségül;
Őt kedvelem,
Őt magasztalom.

3. Az örökkévaló a harez ura. Örökkévaló az ő neve.

4. Fáreó szekereit és hadát
Válogatott harezosai

Vetette a tengerbe;
Elmerültek a nádas tengerben.

5. Vizár borította őket,
Mint a kő.

Leszálltak a mélységbe

6. Jobbod örökkévaló!
Jobbod, örökkévaló!

Dicsőült erő által;
Összezúzza az ellent.

7. Fenséged nagyságában
Elbocsátod haragodát,

Lerántod támadóidat,
Megemészti mint a tarlót.

8. Orrod leheletétől
Megálltak fal gyanánt
Szilárdak lettek a habok

Torlódtak fel a vizek,
A folyadékok;
A tenger szívében.

9. Mondá az ellen:
Utolérem

Üldözöm,
Zsákmányt osztok,
Kirántom kardomat,

Teljék rajtok az én kedvem,
Kezem semmivé teszi.

כְּרוּחַךָ כִּסְמוֹ יָם
 אֲדִירִים : (יא) מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי
 כִּמְכָה נְאֻדָר בְּקִדְשׁ
 פֶּלֶא : (יב) נְטִיט יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : (יג) נְחִית
 בְּחִסְדְּךָ עִסְוּוּ נְאֻלֶּת
 קִדְשֶׁךָ : (יד) שָׁמְעוּ עַמִּים יְרַגְזוּן חֵיל
 אֲחֹזוּ יִשְׁבִי פְלִשְׁת : (טו) אֲזוּ נִבְהָלוּ אֶלּוֹפֵי
 אֲדוּם
 כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן : (טז) תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
 וּפְחַד
 בְּגִדְל וְרוּעָה יִדְמוּ כְּאֲבוֹן עַד-
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 קְנִיט : (יז) תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ מְכוֹן
 לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלֶּת יְהוָה
 יִדְוֶךָ : (יח) יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : (יט) כִּי
 כָּא סוּם פֶּרְעָה בְּרִכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
 אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם : פ
 (כ) וַתִּקַּח מַרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת מֹשֶׁה אֶת־הַתַּף בִּיָּדָהּ
 וַתֵּצֵאן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲלֹת : (כא) וַתַּעַן
 לָהֶם מַרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־נָאֵה נָאֵה סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה
 בָּיִם :
 ס
 (כב) וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִנִּים־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־
 שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹש־יָמִים בְּמִדְבָר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם : (כג)
 וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָבִילוּ לְשֵׁנֹת מַיִם מִמֶּדְרָה כִּי מַרְיָם הָיָה
 עֲלֵיָן קָרָא־שְׁמָה מִרְתָּה : (כד) וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
 מַה־נִּשְׁתָּה : (כה) וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּזְרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ
 אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם
 נִסְהוּ : (כו) וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כ' דנושה v. 11 ג' דנושה v. 13 כ' דנושה v. 16 ק' דנושה v. 17
 ג' דנושה v. 21

10. Fújtál leheleteddel,
Elsülyedtek mint az ólom
11. Ki hasonló hozzád
Ki hasonló hozzád
Magasztalások félelmes ura,
12. Kinyújtottad jobbodat,
13. Kegyeddal vezeted
Vezeted hatalmaddal
14. Népek hallják,
Rettegés fogja el
15. Megfélemlenek akkor
Moáv előkelőit
Elesüggednek
16. Ellepi őket
Karod nagyságától
Míg átvonul néped
Míg átvonul e nép,
17. Viszed őt
Örökséged hegyén,
Melyet alkottál, örökkévaló;
Melyet kezeid készítettek.
18. Az örökkévaló uralkodik
- Tenger borítja őket;
A hatalmas vizekbe.
A hatalmak közt, örökkévaló!
Szentség által dicsőült!
Csodatevő!
Föld nyeli őket.
E népet, melyet megváltottál,
Szentséged hajlékához.
Megrendülnek;
Pelesesz lakóit.
Edom fejedelmei;
Elfogja riadás,
Kenáán minden lakói.
Ijedtség és aggodalom,
Megdermednek mint a kő
Örökkévaló!
Melyet szereztél.
És elülteted
Berendezve lakhelyedül,
A szenthely, oh úr!
- Örökkön örökké!
19. Mert a mint bementek Fáraó lovai szekereivel és lovasságával a tengerbe, visszahozta az örökkévaló rájuk a tenger vizét, s Jiszráel fiai szárazon mentek a tenger közepén.
20. És fogta Mirjám, a próféta nő, Áháron testvére, a dobot kezébe, s utána mentek mind az asszonyok dobokkal és tánczokkal.
21. És Mirjám hangoztatta feléjük:
Énekeljete az örökkévalónak   Mert fölötte magasztos:
Lovat és lovagját   Sodorta a tengerbe.
22. És Móse elindítá Jiszráelt a nádas tengertől, s kimentek Súr sivatagába, s mentek három napig a sivatagban, s nem találtak vizet.
23. És eljöttek Márába, de nem birtak vizet inni Márából, mert keserű volt; azért hitták Marának.
24. És a nép zúgolódott Móse ellen, mondván: Mit igyunk?
25. És kiáltott az örökkévalóhoz; s az örökkévaló mutatott neki egy fát, s belevetette a vízbe és a víz megédesedett. Ott adott neki törvényt és ítéletet, s ott megkísértette.
26. És mondá: Ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istenednek szavára, s a nő helyes szemei előtt, megteszed; ha figyelni fogsz

והישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמרת כל-חקיו
 כל-המחלה אשר-שמתי במצרים לא-אשים עליך כי
 אני יהוה רפואך : ם חמישי (כו) ויבאו אילמה
 ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם
 על-המים :

טז

(א) ויסעו מאילם ויבאו כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר-
 סין אשר בין-אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש
 השני לצאתם מארץ מצרים : (ב) וילינו כל-עדת בני-
 ישראל על-משה ועל-אהרן במדבר : (ג) ויאמרו אלהם בני
 ישראל מי-יתן מותנו ביד-יהוה בארץ מצרים בשבתנו
 על-סוד הבשר באכלנו לחם לשבע פיהווצאתם אתנו
 אל-המדבר הזה להמית את-כל-הקהל הזה ברעב : ם
 (ד) ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן
 השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ביום למען אנסנו
 הילך בתורתו אס-לא : (ה) ודנה ביום הששי והקיט את
 אשר-יבאו ודנה משנה על אשר-ילקטו יום יום : (ו)
 ויאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב וידעתם כי
 יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים : (ז) ובקר וראיתם
 את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה
 כי תלונו עלינו : (ח) ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב
 בשר לאכל ולחם בפקר לשבע בשמע יהוה את-
 תלנתיכם אשר-אתם מליגים עליו ונחנו מה לא-עלינו
 תלנתיכם כי על-יהוה : (ט) ויאמר משה אל-אהרן אמר
 אל-כל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את

parancsaira s megörzöd minden törvényeit: mindazon betegségeket, melyeket Miczrájimra bocsátottam, nem fogom rád bocsátani; mert én — az örökkévaló — a te orvosod vagyok.

27. Azután eljöttek Élimbe s ott tizenkét vízforrás és hetven pálma volt, s tábort ültek ott a víz mellett.

16. fejezet.

ISTEN MANNÁT HULLAT AZ EGBŐL.

1. Elindulván Élimből, eljutott Jiszráel fiainak egész közönsége Szin sivatagába, mely Élim és Szináj közt van, a második hónap tizenötödik napján, miután Miczrájim országából kimentek.

2. És Jiszráel fiainak egész közönsége zúgolódott Móse és Áháron ellen a sivatagban.

3. És Jiszráel fiai mondák nekik: Bár meghaltunk volna az örökkévaló keze által Miczrájim országában, midőn a húsos fazék mellett ültünk, s kenyeret bőségben ettünk; mert kihoztatok minket ezen sivatagba, hogy ezt az egész gyülekezetet éhség által megöljétek.

4. És az örökkévaló mondá Mósének: Ime, én hullatok nektek eledelt az égből; menjen ki a nép, s szedje a napra valót, az ő napján, hogy megkísértem, vajjon jární fog-e tanításom nyomán, vagy nem?

5. És lészen a hatodik napon, ha majd elkészítik, a mit behoztak, az kétszer annyi lesz, mint a mennyit napról-napra szedtek.

6. És Móse és Áháron mondák Jiszráel minden fiainak: Este megtudjátok, hogy az örökkévaló hozott ki benneteket Miczrájim országából.

7. És reggel látni fogjátok az örökkévaló dicsőségét, mert hallotta zúgolódástokat az örökkévaló ellen. De mi mik vagyunk, hogy ellenünk zúgolódtok?

8. És Móse mondá: Az örökkévaló fog nektek este húst adni, hogy egyetek, s kenyeret reggel, hogy jóllakjatok. Mert az örökkévaló meghallotta zúgolódástokat, miként zúgolódtok ellene. De mi mik vagyunk? Nem ellenünk fordul zúgolódástok, hanem az örökkévaló ellen.

9. És Móse mondá Áháronnak: Mondd Jiszráel fiai egész közönségének: Járuljatok az örökkévaló elé, minthogy meghallotta zúgolódástokat.

תִּלְנַתִּיכֶם: (י) וַיְהִי כִּדְבַר אֱהֱרָן אֶל־כָּל־עַדְתַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּכֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינָיו: פ שִׁי
 (יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (יב) שְׁמַעְתִּי אֶת־
 תְּלוּנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ
 בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 (יג) וַיְהִי בְּעָרֹב וַתַּעַל הַשָּׁלֹ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר
 הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַשֶּׁלֶ סָבִיב לַמַּחֲנֶה: (יד) וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת
 הַשֶּׁלֶ וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מִחֶסֶפֶס דֶּק בִּבְכּוֹר עַל־
 הָאָרֶץ: (טו) וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן
 הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: (טז) וְהַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלֹת מִסֹּפֶר
 נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ: (יז) וַיַּעֲשׂוּ־בֶן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט: (יח) וַיִּמְדוּ בְּעֹמֶר
 וְלֹא הָעֲדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ
 לִקְטוּ: (יט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל־יֹדֵת מִמֶּנּוּ עַד־
 בְּקָר: (כ) וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּזְתְּרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־
 בְּקָר וַיִּרְסוּ תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מִשֹּׁה: (כא)
 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר בִּבְקָר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחֵם הַשָּׁמֶשׁ
 וַנָּמָס: (כב) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי
 הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיִּבְאוּ כָּל־נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: (כג)
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שִׁבְתוֹן שִׁבְת־קָדַשׁ
 לַיהוָה מִחֵר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אַפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ
 וְאֶת כָּל־הָעֵדָף הֵנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְת עַד־הַבְּקָר: (כד)
 וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד־הַבְּקָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה
 לֹא־הָיְתָה בּוֹ: (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלָהוּ הַיּוֹם כִּי־שִׁבְתָּ
 הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: (כו) שֵׁשֶׁת יָמִים
 תִּלְקְטָהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתָּ לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: (כז) וַיְהִי

10. És lőn, midőn Áháron szól vala Jiszáél fiai egész közönségéhez, odafordultak a sivatag felé, s ime, az örökkévaló dicsősége megjelent a felhőben.

11. És az örökkévaló szóla Móséhez, mondván:

12. Hallottam Jiszáél fainak zúgolódását; szólj hozzájuk, mondván: Este felé fogtok húst enni, s reggel kenyérral fogtok jóllakni, s meg fogjátok ismerni, hogy én vagyok az örökkévaló, a ti Istenetek.

13. A mint este lőn, feljö vala a fürj és ellepte a tábort; s reggel egy harmatréteg volt a tábor körül.

14. S a mint a harmatréteg felszállt, ime a sivatag színén valami finom pikkelyszerű volt, finom, mint a dér a földön.

15. És Jiszáél fiai azt meglátván, mondák egymásnak: Mi ez? Mert nem tudták, mi legyen; mire Móse nekik mondá: Ez azon kenyér, melyet az örökkévaló nektek adott eledelül.

16. Ez azon szó, melyet az örökkévaló meghagyott: Szedjetek belőle kiki evése szerint, egy ómert fejenként személyeitek számához képest, kiki annak, ki sátorában van, vigyetek.

17. És Jiszáél fiai cselekedtek ekképen s szedtek, ki sokat, ki kevesebbet.

18. Midőn aztán ómerrel megmérték, nem volt annak többje, ki sokat szedett, s a ki keveset szedett, annak nem hiányzott; kiki evése szerint szedtek.

19. És Móse mondá nekik: Senki ne hagyjon belőle reggelre.

20. De nem hallgattak Mósére, mert némely ember hagyott belőle reggelre, s férgek keletkeztek s megbüzhödött, s Móse megharagudott rájuk.

21. Így szedték azt minden reggel, kiki evése szerint; s ha a nap melegen sütött, elolvadt.

22. És lőn a hatodik napon, ekkor két annyi eledelt szedtek: két ómert egynek-egynek, s a közönség minden fejedelmei eljöttek, s jelentették Mósének.

23. Ez mondá nekik: Ez az amit az örökkévaló szólt: Nyugalomnap, szent nyugalom napja lesz holnap az örökkévalónak; a mit sütnétek, süssétek meg, s amit főznétek, főzzétek meg, s mind a maradékot tegyétek el magatoknak őrizetül reggelre.

24. És eltették reggelre, amint Móse meghagyta, s nem büzhödött meg, sem féreg nem volt benne.

25. És Móse mondá: Egyétek meg ma; mert szombat van ma az örökkévaló tiszteletére; ma nem találjátok a mezőn.

26. Hat napon szedjétek; de a hetedik nap szombat legyen, azon nem lesz.

ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו : ס
 (כח) ויאמר יהוה אל משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי
 ותורתני : (כט) ראו כי יהוה נתן לכם השבת על-כן הוא
 נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל-
 יצא איש ממקומו ביום השביעי : (ל) וישבתו העם ביום
 השביעי : (לא) ויקראו בית ישראל את-שמו מן והוא
 קורע נד לכן וטעמו כצפיתית בדבש : (לב) ויאמר משה
 זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
 לדרתכם למען וראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם
 במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים : (לג) ויאמר
 משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא-העמר
 מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתכם : (לד)
 כאשר צוה יהוה אל משה וניחתו אהרן לפני העדת
 למשמרת : (לה) ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים
 שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-
 באם אל-קצה ארץ כנען : (לו) והעמר עשרית
 האפה הוא : פ שביעי

יז

(א) ויסעו כל-עדת בני ישראל ממדבר-סין למסעיהם
 על-פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם : (ב)
 וירב העם עם-משה ויאמרו תנו-לנו מים ונשתה ויאמר
 להם משה מה-תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה : (ג)
 ויצמא שם העם למים ויגן העם על-משה ויאמר למה
 זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת-בני ואת-מקני
 בצמא : (ד) ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה
 לעם הזה עוד מעט וסקלני : (ה) ויאמר יהוה אל-משה
 עבר לפני העם וקח אתה מזקני ישראל ומסד אשר

27. És lőn a hetedik napon, mentek ki a nép közül, hogy szedjenek; de nem találtak.

28. És az örökkévaló mondá Mósének: Meddig vonakodtok parancsolataimat és tanaimat megtartani?

29. Lássátok! hogy az örökkévaló nektek a szombatot adta; azért ad ő nektek a hatodik napon kenyeret két napra. Maradjatok kiki az ő helyén! Ne menjen ki senki helyéből a hetedik napon!

30. És a nép nyugodott a hetedik napon.

31. És Jiszráel háza nevét **mán**-nak mondta; s ez hasonló volt a koriander maghoz, fehér, s ize, mint a mézes pogácsaé.

32. És Móse mondá: Ez azon szó, melyet az örökkévaló meghagyott: Egy tele ómerrel maradjon belőle őrizetre nemzedékeitek számára, hogy lássák a kenyeret, mellyel tartottalak benneteket a sivatagban, midőn kihoztalak benneteket Miczrájim országából.

33. És Móse mondá Áháronnak: Végy egy palaczkot és tégy belé egy tele ómerrel mánt, s tedd el az örökkévaló szine elé őrizetre nemzedékeitek számára.

34. A mint az örökkévaló Mósének meghagyta, eltette Áháron a Bizonyosság elé őrizetre.

35. És Jiszráel fiai ették a mánt negyven esztendeig, miglen lakott földre értek; a mánt ették miglen Kenáán országának széléhez értek.

36. Az ómer pedig egy éfának tizedrésze volt.

17. fejezet.

AMALÉK MEGTÁMADJA JISZRÁELT.

1. És Jiszráel fiainak egész közönsége elindult Szin sivatagából újtokra az örökkévaló parancsa szerint, s táboroztak Refidimben, s nem volt a népnek vize innia.

2. És a nép pörölt Mósével, mondván: Adjátok nekünk vizet, hogy igyunk! És Móse mondá nekik: Mit pöröltök velem? mit kísértitek az örökkévalót?

3. De a nép vizre szomjuzott, s a nép zúgolódott Móse ellen mondván: Miért hoztál fel minket Miczrájimból, hogy megölj engemet, s fiaimat, s nyájaimat szomjuság által?

4. És Móse kiáltott az örökkévalóhoz, mondván: Mit tegyek e néppel? Kevésbe múlik, megköveznek engem.

5. És az örökkévaló mondá Mósének: Eredj a nép előtt, s végy magaddal Jiszráel vénei közül, s botodat, mellyel a folyót megverted, vedd kezedbe s menj!

הפית בו את־היאר קח בידך והלכת: (א) הנני עמד
לפניך שם | על־הצור | בחרב | והפית בצור ויצאו ממנו
מים ושטה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: (ב)
ויקרא שם המקום משה ומריבה על־היב | בני ישראל
ועל נפתם את־יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אס־אין: פ
(ח) ויבא עמלק וילחם עם־ישראל ברפידים: (ט) ויאמר
משה אל־הושע בחר־לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
מחר אנכי נצב על־ראש הגבעה ומטה האלהים בידִי:
(י) ויעש יהושע כאשר אמר־לו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: (יא) והיה כאשר
ירם משה ידו ויגבר ישראל וכאשר יניח ידו ויגבר עמלק:
(יב) וירי משה בידים ויקחור־אבן וישימו תחתיו וישב
עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מטה אחד ומטה אחד ויהי
ידיו אמונה עד־בא השמש: (יג) ויחלש יהושע את־
עמלק ואת־עמו לפי־חרב: פ
(יד) ויאמר יהוה אל־משה כתב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי־מחה אמתה את־זכר עמלק מתחת
השמים: (טו) ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה | נסי:
(טז) ויאמר כי־יד על־כס יהי מלחמה ליהוה בעמלק
מחר קר: פ

י תרו יח

(א) וישמע יתרו כהן מדִין חתן משה את כל־אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו כי־הוציא יהוה את־ישראל
ממצרים: (ב) ויבא יתרו חתן משה את־צפורה אשר
משה אחר שלוחיה: (ג) ואת שני בניה אשר שם האחד
גרשם כי אמר גר הויתי בארץ נכריה: (ד) ושם האחד
אליעזר כי־אלהו אבי בעורי ויצלני מחרב פרעה:
(ה) וישמע יתרו כהן מדִין חתן משה את כל־אשר עשה

6. Ime, én ott állok előtted a bérczen Chórévben, és sújts a bérczre, s viz fog belőle kijönni, hogy a nép igyék; s Móse ekként cselekedett Jiszráel véneinek szemei előtt.

7. És elnevezték ama helyet Mászszá-nak és Merivá-nak Jiszráel fiainak perelése miatt, s a miért az örökkévalót kísérték, mondván: Valjon közöttünk van-e az örökkévaló, vagy nem?

8. És eljött Amalék, s harezolt Jiszráellel Refidimben.

9. S Móse mondá Jehósuának: Válassz ki nekünk férfiakat, s eredj, harezolj Amalékkal; holnap odaállok a domb tetejére, s az isteni bot kezemben lesz.

10. És Jehósuá cselekedett, mint Móse neki mondta, hogy Amalékkal harezoljon; s Móse, Áháron és Chúr felmentek a domb tetejére.

11. És lön: midőn Móse kezét felemelte, akkor győzött Jiszráel, s midőn kezét leeresztette, győzött Amalék.

12. És midőn Móse kezei megnehezedtek, vettek egy követ, alája tették, s ráült; Áháron és Chúr pedig támogatták kezeit, egyik innen, a másik túlnan, s kezei felemelve maradtak, miglen a nap alászállt.

13. És Jehósuá gyengítette Amaléket és népét a kard élével.

14. És az örökkévaló mondá Mósének: Ird fel ezt emlékül a könyvbe, s add Jehósuá füleibe, hogy el fogom törölni Amalék emlékét az ég alól.

15. És Móse oltárt épített s így mondta nevét: Az örökkévaló az én zászlóm.

16. És mondá: Mert kezével fogadta meg Jah trónjára, hogy háborúja lesz az örökkévalónak Amalék ellen nemzedekről nemzedékre.

18. fejezet.

JISZRÓ FELKERESI MÓSÉT A SIVATAGBAN.

JISZRÓ.

1. És meghallá Jiszró, Midján papja, Móse ipja mindazt, amit Isten Móse és Jiszráel népeért cselekedett, hogy az örökkévaló kihozta Jiszráelt Miczrájimból.

2. Jiszró, Móse ipja, vette tehát Czipórát, Móse feleségét, miután visszaküldte vala.

3. Úgy szinte két fiát, kik közül az egyiknek Gersom vala a neve; mert mondá: Bujdosó voltam egy idegen országban.

4. És a másiknak neve volt Eliezer; mert atyám Istene segítségemül volt, s megmentett engemet Fáreó kardjától.

(ה) וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמַּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֲנָה שֵׁם הַר הָאֱלֹהִים : (ו) וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בֶּן אֱלִיָּזָר וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה : (ז) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לַקַּרְנֹת חֲתָנוּ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֵהָלָה : (ח) וַיִּסְפָּר מֹשֶׁה לְחֲתָנוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹרֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּעַתְתֶּם בְּדַרְדָּר וַיֵּצֵלֶם יְהוָה : (ט) וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֲצִילוּ מִיַּד מִצְרַיִם : (י) וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הֲצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הֲצִיל אֶת־הָעַם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם : (יא) עַתָּה יָדַעְתִּי כִי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר יָדוּ עֲלֵיהֶם : (יב) וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וּבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֲהָרֹן וְכָל וּזְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים : שְׁנֵי (יג) וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּשָׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עִד־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד הָעֶרֶב : (יד) וַיֵּרָא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עָשָׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מַה־הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אָתָּה עָשָׂה לָעָם מִדּוֹעַ אָתָּה יוֹשֵׁב לְבַדָּךָ וְכָל־הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עֶרֶב : (טו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֲתָנוּ כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים : (טז) כִּי־יְהִי לָהֶם דְּבַר בֶּן אֱלִי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֲקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתָיו : (יז) וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר אָתָּה עָשָׂה : (יח) נָבֵל תִּבְלַגְּם אֲתָּה נֹסֵאֲתָה נִסֵּי הָעָם אֲשֶׁר עָמַד כִּי־כָבֵד מִמֶּךָ הַדְּבַר לֹא־תוֹכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדָּךָ : (יט) עַתָּה שִׁמְעַבְדִּי בְקִלִּי אִיעֲצֹד וַיְהִי אֱלֹהִים עָמַד הִנֵּה אָתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהַבֵּאתָ אֶתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים : (כ) וְהוֹדַרְתָּ אֶתְהֶם אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדְּרָדָךְ וַיִּלְכוּ בָּהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן : (כא) וְאָתָּה תַחֲנֹנֶה מִכָּל־הָעָם

5. Eljőve tehát Jiszró, Móse ipja, fiaival és feleségével Móséhez a sivatagba, a hol az Isten hegye mellett táborozott.

6. És megizente Mósének: Én Jiszró, a te ipád, jövök hozzád feleségeddel, s két fia vele van.

7. És Móse kiment ipja elébe, meghajolt előtte és megeskolta; azután kérdezősködtek egymás jóléte után, s bementek a sátorba.

8. És Móse elbeszélte ipjának mindazt, amit az örökkévaló cselekedett Fáreóval és a miczrájmiakkal Jiszráel végett, mindazon viszontagságot, mely őket az úton érte, s mint mentette meg őket az örökkévaló.

9. És Jiszró örvendett mindazon jón, melyet az örökkévaló Jiszráellel cselekedett, s hogy megmentette Miczrájim kezéből.

10. És Jiszró mondá: Áldott legyen az örökkévaló, ki megmentett benneteket Miczrájim keze alól.

11. Immár most tudom, hogy az örökkévaló nagyobb mind a többi isteneknél; mert a mely dologgal vétkeztek, azt hozta rájuk.

12. És Jiszró, Móse ipja, vett egész és vágó áldozatokat Isten tiszteletére, s eljött Aháron és Jiszráel minden véne, hogy kenyeret egyenek Móse ipjával Isten előtt.

13. És lön: a következő napon leült Móse, hogy ítéljen a nép között, s a nép áll vala Móse körül reggeltől estig.

14. És Móse ipja látta mindazt, amit ő a néppel cselekszik, s mondá: Micsoda dolog ez, melyet te a néppel cselekszel? miért ülsz te egyedül, s az egész nép áll körülötted reggeltől estig?

15. És Móse mondá ipjának: Mivel a nép hozzám jön, hogy Istent tudakolja.

16. Ha valamely ügyök van, az elém jő, s én itélek egy férfiú és felebarátja közt, s megismertetem isten törvényeit és tanait.

17. És Móse ipja mondá neki: Nem jó a dolog, mint te cselekszed.

18. El kell fáradnod mind neked, mind e népnek, mely te nálad van; mert nehéz neked a dolog, nem teheted egymagad.

19. Most hallgass szavamra, én tanácsot adok neked és Isten is veled léssen: légy te e népnek szószólója Isten előtt, s vidd magad az ügyeket Isten elé.

20. Tanítsd meg őket a törvényekre és tanokra, s ismertesd velök azon utat, a melyen járjanak, s a cselekvést, melyet cselekedjenek.

21. És te szemelj ki magadnak az egész népből derék, istenfélő férfiakat, az igazság embereit, kik a haszonlesést gyűlik,

אֲנָשֵׁי־חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אָנָּשִׁי אָמַת שְׁנָאִי בַצַּע וְשִׁמְתָהּ
עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרוֹת׃
(כב) וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר הַגָּדוֹל
יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְטוּ־הֶם וְהָקַל מֵעֲלֶיךָ
וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ׃ (כג) אִם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה תַעֲשֶׂה וְצִוְּתָה אֱלֹהִים
וְיִכְלַת עִמָּךְ וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מִקְמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם׃
שְׁלִישִׁי (כד) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנּוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר׃
(כה) וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנָשֵׁי־חֵיל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
רִאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת׃ (כו) וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדְּבָר
הַקָּטָן וְיָבִיאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְטוּ־הֶם׃ (כז)
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־חֲתָנּוּ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ׃ פ רביעי

יט

(א) בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי׃ (ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ
מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲזִק־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר׃
(ג) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִדְּהָהָר
לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבַיִת יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל׃ (ד)
אַתֶּם רְאוּתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל־פְּנֵי
נְשָׂרִים וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלָי׃ (ה) וְעַתָּה אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַעוּ
בְּקוֹלִי וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים
כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְּלַכַת כְּהֵנִים
וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
חֲמִישִׁי (ז) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֶת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה׃ (ח) וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם
יְחָדוּ וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁבַּע מֹשֶׁה אֶת־
דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה

s tegyed fölőjök; legyenek ezek vezérei, százak vezérei, ötvenek vezérei és tizek vezérei.

22. És ítéljenek a nép közt mindenkoron, s léssen: minden nagy ügyet vigyenek eléd, s minden kisebb ügyet ítéljenek ők, s akkor megkönnyebbülsz, ha veled viselik a terhet.

23. Ha ezen dolgot megteszed, s Isten neked meghagyja, akkor majd megállhatsz s ezen egész nép is helyére eljut békében.

24. És Móse hallgatott ipja szavára s megtett mindent, a mit mondott vala.

25. És Móse kiválasztott derék embereket egész Jiszárelből s főkké tette a nép fölé, ezek vezéreül, százak vezéreül, ötvenek vezéreül és tizek vezéreül.

26. Ezek ítélték a népet minden időben; a nehéz ügyet vitték Móse elé, s minden kisebb ügyet ők ítélték.

27. És Móse elkisérte ipját, s elment hazájába.

19. fejezet.

AZ ISTENI SZER. MÓSE ELVEZETI A NÉPET SZINÁJ HEGYEHEZ.

1. A harmadik hónapban, miután Jiszárel fiai kimentek Miczrájim országából, azon a napon jöttek Szináj sivatagába.

2. Elindulván Refidimből eljöttek Szináj sivatagába és tábo-roztak a sivatagban, s Jiszárel ott táborozott a hegy átellenében.

3. Móse pedig felment Istenhez, s az örökkévaló hitta őt a hegyről, mondván: Így szólj Jákóv házához, s hirdesd Jiszárel fiainak:

4. Ti láttátok, mint eselekedtem Miczrájimmal, hogy sasszárnyakon vittelek benneteket, s közelebb hoztalak énhozzám.

5. És most, ha hallgatni fogtok szavamra és megőrzitek az én frigyemet, akkor lesztek nekem a legbecsesebb mind a népek közül; bár enyém az egész föld.

6. Ti pedig lesztek nekem papok birodalma és szent nemzet. Ezek azon szavak, melyeket Jiszárel fiaihoz beszélj.

7. És Móse eljött, s egybehíván a nép véneit, eléjük terjeszté mindazon beszédeket, melyeket az örökkévaló neki megparancsolt.

8. És az egész nép egyhangulag felelt, mondván: Mindent, amit az örökkévaló mondott, megteszünk! És Móse megvitte a nép választát az örökkévalónak.

9. És az örökkévaló mondá Mósének: Ime, én eljövök hozzád sűrű felhőben, hogy a nép meghallja, midőn beszélek veled, s

אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעֵבֶר הָעֶזְרָא בְּעֵבֶר יִשְׁמַע הָעַם בְּדַבְרֵי עַמֶּךָ
וְגַם-בְּךָ וְאִמְנֵנוּ לְעוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דַּבְרֵי הָעַם אֶל-
יְהוָה : (י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעַם וְקִדְשְׁתֶּם
הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַסּוּ שְׂמַלְתֶּם : (יא) וְהָיוּ נֹכְחִים לַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעִינֵי כָל-הָעַם עַל-
הַר סִינַי : (יב) וְהִגַּבְלָתָ אֶת-הָעַם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ
לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקִצְחוֹ כְּלֵי-הַנְּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת :
(יג) לֹא-תִנְעוּ בּוֹ יָד בִּי-סִקּוֹל יִסְקַל אוֹיְרָה יִרְה אִם-
בַּהֲמָה אִם-אִישׁ לֹא יִחַהּ בַּמִּשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר :
(יד) וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן-הַהָר אֶל-הָעַם וַיְקַדֵּשׁ אֶת-הָעַם וַיְכַבְּסוּ
שְׂמַלְתֶּם : (טו) וַיֹּאמֶר אֶל-הָעַם הָיוּ נֹכְחִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים
אֶל-תַּנְשׂוּ אֶל-אִשָּׁה : (טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲרַת
הַבְּקָר וַיְהִי קֹלֵת וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל-הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר
חֲזוֹק מְאֹד וַיִּחַרֵד כָּל-הָעַם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה : (יז) וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה
אֶת-הָעַם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן-הַמַּחֲנֶה וַיִּתְנַצְּבוּ בְּתַחֲתִית
הַהָר : (יח) וְהָר סִינַי עָשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְהוָה
בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשָׂנוּ כַּעֲשָׂן הַכִּבְשָׁן וַיִּחַרֵד כָּל-הָהָר מְאֹד :
(יט) וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזוֹק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל : שִׁי (כ) וַיֵּרֵד יְהוָה עַל-הָר סִינַי אֶל-רֹאשׁ
הַהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה : (כא)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רֵד הָעַד בְּעַם פְּנֵי-יְהֹרָסוּ אֶל-יְהוָה
לְרֹאוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רַב : (כב) וְגַם הַבְּהֵמִים הַנְּשָׂוִים אֶל-
יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְּנֵי-וַיִּפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה : (כג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-יְהוָה לֹא-יִוָּבֵל הָעַם לְעֵלֶת אֶל-הָר סִינַי כִּי-אַתָּה
הַעֲדַתָּה בָּנוּ לֵאמֹר תִּגְבֹּל אֶת-הָהָר וְקִדְשְׁתּוּ : (כד) וַיֹּאמֶר
אֲלֹו יְהוָה לְדַרְדֵּר וְעֲלִיתָ אֹתָהּ וְאַהֲרָן עִמָּךְ וְהַבְּהֵמִים וְהָעַם
אֶל-יְהֹרָסוּ לְעֵלֶת אֶל-יְהוָה פְּנֵי-וַיִּפְרֹץ בָּהֶם : (כה) וַיֵּרֵד מֹשֶׁה
אֶל-הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם :

akkor te benned is örökké fognak hinni. És Móse elmondta a nép válaszát az örökkévalónak.

10. És az örökkévaló mondá Mósének: Menj a néphez, s szenteld meg őket ma és holnap, s mossák ruháikat.

11. És legyenek készek harmadnapra; mert a harmadik napon leszál az örökkévaló az egész nép szemei előtt Szináj hegyére.

12. És határt vonj a nép körül, mondván: Őrizkedjete a hegyre felmenni, vagy annak szélét érinteni. A ki a hegyet érinti, haljon meg.

13. Kézze ne érintsék, hanem kövezzék meg, vagy löjék agyon; ha barom, ha ember, ne maradjon életben. Ha a kürt húzamosan szól, akkor felméhetnek a hegyre.

14. És Móse lejött a hegyről a néphez, megszentelte a népet, s ők megmosták ruhájukat.

15. És mondá a népnek: Legyetek készek harmad napra, ne közeledjete asszonyhoz.

16. Harmadnapon, midőn reggel lett, volt menydörgés és vilámlás, s egy nehéz felhő volt a hegyen, s igen erős kürtszó: az egész nép megriadt a táborban.

17. És Móse kivezette a népet Isten elé a táborból, s a hegy alján megálltak.

18. Szináj hegye pedig füstölgött minden részében, mivel az örökkévaló tűzben szállott reá, s füstje felszállt, mint a kemence füstje, s az egész hegy igen megrendült.

19. És lőn folyton folyvást erősödő kürtszó, Móse beszélt, s Isten felelt neki hangosan.

20. És az örökkévaló leszál Szináj hegyére, a hegy tetejére, s az örökkévaló felhivá Mósét a hegy tetejére, s Móse felment.

21. S az örökkévaló mondá Mósének: Eredj le, intsd a népet! nehogy előnyomuljanak az örökkévalóhoz, hogy lassanak és sok közülök elhulljon.

22. Úgyszinte a papok, kik az örökkévalóhoz közelednek, szenteljék meg magukat, nehogy pusztitson közöttök az örökkévaló.

23. És Móse mondá az örökkévalónak: Nem jöhet fel a nép Szináj hegyére, mert te megintettél minket, mondván: Vonj határt a hegy körül és szenteld meg.

24. És az örökkévaló mondá neki: Menj, eredj le, s jöjj fel te és Áháron veled! De a papok és a nép ne nyomuljanak elő, hogy felmenjenek az örökkévalóhoz, nehogy pusztitson közöttök.

25. És Móse lement a néphez s megmondta nekik.

כ

(א) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר : ׀
 (ב) אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עֲבָדִים : (ג) לֹא־יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי : (ד)
 לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל | וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל
 וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם | מִתַּחַת לָאָרֶץ : (ה) לֹא־
 תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא
 פֶקֶד עֵינַי אֶבֶת עַל־בָּנָיִם עַל־שְׂלִישִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשֹׂאֵי :
 (ו) וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶבְרָם לְאֶחָבִי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי : ׀
 (ז) לֹא־תִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקָה
 יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא : ׀
 (ח) וְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ : (ט) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
 וַעֲשֵׂתָ כָּל־מְלֹאכְתְּךָ : (י) וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלֹאכָה אַתָּה | וּבִנְךָ־וּבִתְּךָ עֲבָדֶיךָ
 וְאִמְתֶּךָ וְבַהֲמֹתֶיךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בַּשְּׁעָרֶיךָ : (יא) כִּי שֵׁשֶׁת־
 יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְךָ יְהוָה אֶת־יוֹם
 הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : ׀ (יב) כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
 לְמַעַן יֵאָרְכוּן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ : ׀ (יג) לֹא תִרְצַח : ׀ (יד) לֹא תִנְגֹב : ׀
 (טו) לֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד שֹׁקֶר : ׀ (טז) לֹא תַחְמוֹד
 בֵּית רֵעֶךָ ׀ לֹא תַחְמוֹד אִשְׁת־רֵעֶךָ וְעַבְדֶּךָ
 וְאִמְתּוֹ וְשׂוֹרְךָ וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ : ׀
 (יז) וְכָל־הָעַם רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְּפִידִים וְאֵת קוֹל
 הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַדָּהָר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמִדוּ מִרְחָק :
 (יח) וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יְדִבֵּר
 עִמָּנוּ אֱלֹהִים פְּנִימֹת : (יט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־
 תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נְסוּת אֶתְכֶם כִּי הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר

20. fejezet. — A TIZ PARANCSOLAT.

1. És Isten beszélte mind e szavakat, mondván:
2. Én vagyok az örökkévaló, a te Istened, ki kihoztalak tégedet Mieczájim országából, a szolgák házából.
3. Ne legyenek neked idegen isteneid az én szímem előtt.
4. Ne csinálj magadnak képet vagy bármily alakot azok közül, melyek az égben vannak fent, és a földön alatt, és a vizen a föld alatt.
5. Ne borulj le előttök s ne szolgálj azokat; mert én, örökkévaló Istened, féltékeny Isten vagyok; ki megbünteti az atyák vétkeit a fiakon harmad és negyed íziglen azoknál, kik engem gyűlölnék.
6. És kegyelmet tesz ezred ízig azoknál, kik engemet szeretnek és parancsolatimat megőrzik.
7. Ne ejtsd ki örökkévaló Istened nevét hiábavalóságra; mert nem hagyja azt büntetlenül az örökkévaló, ki az ő nevét hiába kiejti.
8. Emlékezzél meg a szombat napról, hogy azt megszenteljed.
9. Hat nap dolgozzál s tedd meg minden munkádat.
10. A hetedik nap pedig szombatja legyen az örökkévaló Istenednek; ne tégy azon semmi munkát, se te, se fiad vagy leányod, szolgád vagy szolgálód, barmod és idegened, ki kapuid közt tartózkodik.
11. Mert hat napon alkotta az örökkévaló az eget és a földet, a tengert és mind azt, a mi bennök van, s megnyugodott a hetedik napon; azért áldotta meg az örökkévaló a szombatnapot és megszentelte azt.
12. Tisztelj meg atyádat és anyádat, hogy nyúlják meg életed ama földön, melyet az örökkévaló tenéked ad.
13. Ne öl! — Ne törj házasságot! — Ne lopj! — Ne vallj felebarátod ellen hazug tanúságot!
14. Ne kívánd felebarátod házat. Ne kívánd felebarátod feleségét, szolgáját, szolgálóját, ökrét, szamarát s mindazt, a mi felebarátodé.
15. S az egész nép figyelt a menydörgésekre, villámlásokra, a kőrtszóra és a füstölő hegyre. A nép látta és megingott, s távol megállott.
16. És mondák Mósének: Beszélj te velünk, mi meghallgatjuk, s ne beszéljen velünk az Isten, különben meghalunk.
17. És Móse mondá a népnek: Ne féljetek, mert hogy ben-

תהיה יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו : (ח) ויעמד
 העם מרחק ומשה נגש אל־הערפל אשר שם האֱלֹהִים :
 ס מפטיר (יט) ויאמר יהוה אל־משה כה תאמר אל־
 בני ישראל אתם ראיתם בי מן־השמים דברתי עִמָּכֶם :
 (כ) לא תעשוּן אתי אֱלֹהֵי כֶסֶף ואלתי וזהב לא תעשו
 לָכֶם : (כא) מזבח אדמה תעשה־לי ונבחת עליו את־
 עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך בכל־המקום
 אשר אוֹכִיר את־שמי אבוא אֵלֶיךָ וברכתיך : (כב) ואם־
 מזבח אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתהן נֹזֶה בִּי חֲרָבָה
 הנפת עליה ותחללה : (כג) ולא־תעלה במעלת על־
 מזבתי אשר לא־תגלה ערותך עליו : פ

משפטים כא

(א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : (ב) כי תקנה
 עֶבֶד עֲבָרֵי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבִיעֵית יֵצֵא לְחֻפְשֵׁי חָנָם :
 (ג) אם־בִּגְפוֹ יָבֵא בְּגֹפוֹ יֵצֵא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיִּצְאֶה
 אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ : (ד) אם־אֲדָנָיו יִתְּנֶלּוּ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה־לוֹ בָּנִים
 אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּה תהיה לאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגֹפוֹ :
 (ה) ואם־אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת־אֲדֹנָי אֶת־אִשְׁתִּי
 וְאֶת־בָּנָי לֹא יֵצֵא חֻפְשֵׁי : (ו) והגישו אֲדָנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
 והגישו אֶל־הַדָּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת־אָזְנוֹ
 בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם : ס (ז) וכי־יִמְכַר אִישׁ אֶת־
 בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא בְּצֵאת הָעֲבָדִים : (ח) אם־רָעָה בְּעֵינֵי
 אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יַעֲדָה וְהַפְּדָה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמְשַׁל
 לַמִּכְרָה בְּכִנּוּ־רָהּ : (ט) ואם־לָבְנוּ יִיעָדָה בְּמִשְׁפַּט
 הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ : (י) אם־אֲחֵרֶת יִכְחֹלוּ שְׂאֵרֶיהָ כְּסוּתָהּ
 וְעִנְתָּהּ לֹא יִגָּרַע : (יא) ואם־שְׁלֹש־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ

neteket kísértsen, jött az Isten, és hogy legyen az ő félelme arczo-
tokon s ne vétkezzetek.

18. De a nép távol megállott, s Móse közeledett a felleghhez,
a hol Isten vala.

19. És az örökkévaló mondá Mósének: Így szólj Jiszráel fiai-
hoz: Ti láttátok, hogy az égből beszéltem veletek.

20. Ne csináljatok mellettem ezüst istenekeket, s arany isteneke-
ket ne csináljatok magatoknak.

21. Földből készíts nekem oltárt, s áldozd rajta egész áldozataidat
és békeáldozataidat, juhodat és marhádat. Minden helyen, a
hol említettem a nevemet, eljövök hozzád és megáldalak.

22. És ha kövekből készítesz nekem oltárt, ne építsd faragot-
takból; mert ha vésődet emeled föléje, megfertőztetted azt.

23. És ne menj fel lépcsőn az én oltáromra, nehogy szemér-
med feltakartassék rajta.

21. fejezet. — ITÉLETEK,

MISPATIM.

1. S ezek azon itéletek, melyeket eléjök terjeszsz.

2. Ha héber szolgát vásárolsz, hat esztendeig szolgáljon, s a
hetedikben menjen el szabadon, ingyen.

3. Ha egymagában jó, egymagában menjen el; ha asszonynak
férje, menjen a felesége vele.

4. Ha ura ad neki feleséget, s ez fiúkat vagy leányokat szül
neki: az asszony és gyermekei az úréi legyenek, s ő elmehet egy-
magában.

5. Ha azonban a szolga azt találja mondani: Szeretem ura-
mat, feleségemet és gyermekeimet; nem megyek szabadon;

6. Akkor vezesse ura a birákhoz, vezesse oda az ajtóhoz,
vagy az ajtófélhez, s szúrja át ura az ő fülét árral, s szolgálni fogja
mindig.

7. Ha egy férfiú eladja leányát szolgálóul, ne menjen el mint
a szolgák mennek.

8. Ha visszatetszik urának szemeiben, hogy nem magának
szánja, váltassa ki; azonban nincs hatalmában, hogy idegen népnek
adja el; mert hűtelen volt irányában.

9. Ha pedig fiának szánja: cselekedjék vele a leányok szabálya
szerint.

10. Ha mást vesz magának: élelmezését, ruházatát és kényét
ne kevesbitse.

11. Ha e hármat nem cselekszi vele: elmegy ingyen, pénz
nélkül.

וַיֵּצֵאָה חָנָם אִין כָּסֶף : ׀ (יב) מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת
יוּמָת : (יג) וְאִשֶּׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידּוֹ וְשִׁמְתִי
לָךְ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּם שָׁמָּה : ׀ (יד) וּכְיִינֹךְ אִישׁ עַל־
רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֵנוּ לְמוֹת : ׀ (טו)
וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת : ׀ (טז) וְנֹכַח אִישׁ וּמְכָרוֹ
וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת : ׀ (יז) וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמָת : ׀ (יח) וּכְיִי־רֵיבֵן אֲנָשִׁים וְהִפְה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
בְּאָבֶן אוֹ בְּאֶנְרָף וְלֹא יוּמָת וְנִפְלַל לְמִשְׁכָּב : (יט) אִם־יָקוּם
וְהִתְהַלְךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעֲנֵתוֹ וְנִקְּהָ הַמִּכָּה רַב־שִׁבְתּוֹ יִתֵּן
וְרַפָּא יִרְפָּא : ׀ ׀ שְׁנֵי (כ) וּכְיִי־כָּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־
אִמְתּוֹ בְּשִׁבְטֵי וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקָם יִנָּקֶם : (כא) אִךְ אִם־יָזוּם
אוֹ יוּמִים יַעֲמֹד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא : ׀ (כב) וּכְיִי־נִצְוֹ
אֲנָשִׁים וְנִנְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצֵאוּ יְלֵדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנֹשׁ
יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנִתֵּן בַּפְּלָלִים : (כג)
וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נַפְשׁ תַּחַת נַפְשׁ : (כד) עֵין תַּחַת
עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד הַנִּלַּ תַּחַת הַנִּלַּ : (כה) כּוֹיָה
תַּחַת כּוֹיָה פָּצַע תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה : ׀ (כו)
וּכְיִי־כָּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אִמְתּוֹ וְשִׁחַתָּהּ
לְחַפְּשֵׁי יִשְׁלַחֵנוּ תַּחַת עֵינוֹ : (כז) וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן
אִמְתּוֹ יִפֹּל לְחַפְּשֵׁי יִשְׁלַחֵנוּ תַּחַת שֵׁנוֹ : פ
(כח) וּכְיִי־נָח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמֵת סָקוּל יִפְקַל
הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשׁוֹר נָקִי : (כט) וְאִם
שׁוֹר נֹנֵחַ הוּא מִתְמַלֵּל שְׁלֹשִׁם וְהוֹעֵד בְּבַעְלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
וְהַמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִפְקַל וְנִם־בַּעְלָיו יוּמָת : (ל)
אִם־כֹּפֵר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנִתֵּן פְּדוּן נַפְשׁוֹ כִּכְלֵי אֲשֶׁר־יוֹשֵׁת עָלָיו :
(לא) אוֹ־בֶן יָנַח אוֹ־בֵת יָנַח בְּמִשְׁפַּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ : (לב)
אִם־עַבְדֵי יָנַח הַשׁוֹר אוֹ אִמָּה כָּסֶף ׀ שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן
לְאֹדְנָיו וְהַשׁוֹר יִפְקַל : ׀ (לג) וּכְיִי־פִתַח אִישׁ בּוֹר
אוֹ כְיִי־כָּרַח אִישׁ בֶּרֶךְ וְלֹא יִכְסֵנוּ וְנִפְלַל־שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר :

12. A ki embert üt, úgy hogy meghal: ölessék meg.

13. De ha nem lesett rá, s Isten intézte úgy kezét: akkor helyet fogok neked rendelni, hova elszökjék.

14. Ha valaki szándékosan tör felebarátjára, hogy ármánynyal megölje: oltáromtól vedd el, hogy meghaljon.

15. A ki apját vagy anyját veri: haljon meg.

16. Ha valaki embert lop és eladja, vagy nála találtatik: haljon meg.

17. A ki atyját vagy anyját szidja: haljon meg.

18. Ha férfiak pörlekednek, s valaki megüti felebarátját kövel vagy ököllel, s nem hal ugyan meg, de ágyba esik:

19. Ha ismét felkel és járkál az útczán mankóján: az ütó büntelen marad, csak mulasztását térítse meg és orvosoltassa őt.

20. Ha valaki szolgáját vagy szolgálóját pálczával üti, hogy keze alatt meghal: lakoljon érte.

21. Ha azonban egy-két napig életben marad: ne lakoljon, mert az ő vagyona.

22. Ha férfiak veszekednek, s meglöknek egy terhes asszonyt, hogy magzatát veszti, de egyéb veszedelem nem lesz: birsággal bűnhődik, mint az asszony férje rá kiveti, vagy adja bírói végzés szerint.

23. Ha veszedelem következik be: akkor adj életet életért.

24. Szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért.

25. Égetést égetésért, sebet sebért, kékfoltot kékfoltért.

26. Ha valaki szolgája szemét, vagy szolgálója szemét megüti s elrontja: bocsássa szabadon az ő szemeért.

27. Ha szolgájának fogát vagy szolgálójának fogát veri ki: bocsássa szabadon az ő fogáért.

28. Ha egy ökör férfiút vagy asszonyt öklel, hogy meghal: köveztessék meg az ökör és húsát ne egyék meg; de az ökör tulajdonosa büntelen marad.

29. Ha azonban öklelős ökör volt az már tegnap-tegnapelőtt, s intették tulajdonosát, de ez nem őrizte; ha azután férfiút vagy asszonyt megöl: köveztessék meg az ökör, de tulajdonosának is meg kellene halni.

30. Ha váltságdíj vettetik rá: adja meg éltének váltságdíját, a mint rá vettetett.

31. Ha fiút öklel, vagy leányt öklel: ezen ítélet szerint cselekedjenek vele.

32. Ha szolgát öklel az ökör, vagy szolgálót: adjon harmincz sekelt ezüstben, adja urának és az ökör köveztessék meg.

33. Ha valaki vermet nyit, vagy ha valaki vermet ás és nem takarja be; ha azután ökör vagy szamar beleesik:

(לד) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : ם (לה) וכי יגוף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצו : (לו) או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : ם (לז) כי יגנב איש שור או־שה ומכחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע־צאן תחת השה :

כב

(א) אם־במחֶתרת ימצא הנגב והכה ומת אין לו דמים : (ב) אם־זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם־אין לו ונמכר בנגבתו : (ג) אם־המצא תמצא בידו הנגבה משור עד־חמור עד־שה חיים שנים ישלם : ם שלישי (ד) כי יבער איש שדה או־כרם ושלח את־בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב פרמו ישלם : ם (ה) כי־תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבעיר את־הבערה : ם (ו) כי־יתן איש אל־רעהו כסף או־כלים לשמר ונגב מבית האיש אם־ימצא הנגב ישלם שנים : (ז) אם־לא ימצא הנגב ונקרב בעל־הבית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו : (ח) על־כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה על־שלמה על־כל־אבדה אשר יאמר כי־הוא זה עד האלהים יבא דבר־שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו : ם (ט) כי־יתן איש אל־רעהו חמור או־שור או־שה וכל־בהמה לשמר ומת או־נשבר או־נשבה אין ראה : (י) שבעת | יהוה תהיה בין שניהם אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו וקח בעליו ולא ישלם :

34. A verem tulajdonosa fizesse meg; pénzzel térítse meg tulajdonosának, s a holttest övé marad.

35. Ha valakinek ökre felökleli felebarátja ökrét, hogy odavesz: adják el az eleven ökröt és osztozzanak meg a pénzen, s a holtat is oszszák meg.

36. Ha azonban ismeretes, hogy ez öklelős ökor volt már tegnap-tegnapelőtt, s tulajdonosa nem őrizte: fizessen ökröt ökörért, s a holttest az övé marad.

37. Ha valaki ökröt vagy bárányt lop s levágja, vagy eladja: fizessen öt marhát az ökörért, és négy juhot a bárányért.

22. fejezet. — ITÉLETEK.

1. Ha betörésen érik a tolvajt és ütik hogy meghal: nincs miatta vérbűn.

2. Ha azonban a nap rásütött: vérbűn van miatta. Fizessen, vagy ha nincs semmije, adassék el az ő lopásáért.

3. Ha kezében találják a lopott jószágot, akár ökor, akár szamár vagy juh elevenen: fizessen kétszeresen.

4. Ha valaki mezőn vagy szőlőn legeltet, s elbocsátván barmát ez másnak mezején legel: mezejének javával és szőlőjének javával fizesse meg.

5. Ha tűz támad és kórót érve, megemésztetik asztag vagy lábon álló gabona, vagy a mező: fizesse meg, ki a tüzet meggyújtotta.

6. Ha valaki felebarátjának pénzt vagy edényeket ad megőrzés végett, s ellopják azon férfiú házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétszeresen.

7. Ha a tolvajt nem találják: vitessék a háztulajdonos a birák elé, vajjon nem vetette-e kezét felebarátja vagyonaiba.

8. Minden vétkes ügynél, ökörnél, szamárnál báránynál, ruhánál vagy minden egyéb veszteségnél, melyre azt, mondja, hogy: Ez az! a birák elé menjen mindkettejük ügye. A kit a birák elmarasztalnak, fizessen kétszeresen felebarátjának.

9. Ha valaki felebarátjának szamarat, ökröt, bárányt vagy egyéb barmot ad megőrzés végett, és elhull, vagy megsérül, avagy elfogatik és senki sem látja:

10. Az örökkévalóra tett eskü döntsön kettejük közt, vajjon nem vetette-e kezét felebarátja tulajdonába; ezt a tulajdonos fogadja el, s amaz ne fizessen.

(יא) ואם-יגנב יגנב מעמו ישלם לבועלו: (יב) אם-מרה
 ימרה יבאהו עד המרה לא ישלם: פ
 (יג) וכי-ישאל איש מעם רעהו ונשבר או-מת בעלו אין-
 עמו שלם ישלם: (יד) אם-בעלו עמו לא ישלם אם-
 שקיר הוא בא בשקר: ט
 (טו) וכי-יפתה איש בתולה
 אשר לא-ארשה ושכב עמה מחר ימחרנה לו לאשה:
 (טז) אם-מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמחר
 הבתולת: ט
 (יז) מבשפה לא תחיה: (יח) כל-שכב
 עם-בהמה מות יומת: ט
 (יט) זבח לאלהים יחרם
 בלתי ליהנה לבדו: (כ) וגר לא-תונה ולא תלחצנו כי-
 גרים הייתם בארץ מצרים: (כא) כל-אלמנה ויתום לא
 תענון: (כב) אם-ענה תענה אתו כי אם-צעק יצעק אלי
 שמע אשמע צעקתו: (כג) וחרה אפי והרגתי אתכם
 בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: פ
 (כד) אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה
 לו כנשה לא-תשימן עליו נשך: (כה) אם-חבל תחבל
 שלמת רעה עד-בא השמש תשיבנו לו: (כו) כי הוא
 כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה פי-
 יצעק אלי ושמעתי כי-חנן אני: * ט רביעי (כו) אלהים
 לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: (כז) מלאתך ודמעה
 לא תאחר כבוד בנהך תתן-לי: (כח) כן-תעשה לשרך
 לצאנך שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי:
 (ל) ואנשי-קדש תהנין לו ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
 לבלב תשלקו אתו: ט

כג

(א) לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להיות עד
 חמס: (ב) לא-תהיה אחרי-רבים לדעת ולא-תענה

הנון באירי v. 22. כב סוגל כס"פ v. 24. כסותו ק' ibid. קמץ בו"ק v. 26.
 חצי הספר בפסוקים v. 27.

11. Ha azonban ellopják tőle: megfizeti tulajdonosának.
12. Ha széttépetett: hozzon tanut; a tépettet ne fizesse meg.
13. Ha valaki kölesönöz felebarátjától valamit, és megsérül vagy elhull, s tulajdonosa nincs mellette: fizesse meg.
14. Ha tulajdonosa mellette van: ne fizessen; hogyha béres: bérébe tudják be.
15. Ha valaki szüzet elesábit, ki nincsen eljegyezve, és hál vele: nászadománynyal váltsa magának feleségül.
16. Ha atyja vonakodik neki adni: mérjen neki pénzt a szüzek nászadománya szerint.
17. Boszorkányt ne hagyj életben.
18. A ki barommal hál: ölessék meg.
19. A ki isteneknek áldozik, s nem csak az örökkévalónak egyedül: pusztíttassék el.
20. Az idegent el ne nyomd és ne sanyargasd; mert idegenek voltakot Miczrájim országában.
21. Semmiféle özvegyet és árvát ne nyomorgassatok.
22. Ha nyomorgatni fogod azt, s hozzám kiált, meg fogom hallgatni kiáltását.
23. És fel fog gerjedni haragom, s megöllek benneteket kardal, s feleségeitek özvegyekké lesznek és gyermekeitek árvákká.
24. Ha pénzt kölesönözöl népemnek, a szegénynek melletted, ne légy irányában mint egy hitelező, ne vessetek rá kamatot.
25. Ha zálogba veszed felebarátod ruháját: míg a nap leáldozik, add néki vissza.
26. Mert ez egyedüli takarója, ez bőrének ruhája; miben háljon? És léssen: ha hozzám kiált, meg fogom hallgatni, mert én könyörületes vagyok.
27. A birákat ne szidalmazd, és a fejedelmet néped közt ne káromold.
28. Telt csüröd és borod dézsmáját ne késleltess; fiaidnak elsőszülöttét nekem add.
29. Így tégy ökröddel, juhoddal; hét napig maradjon anyjánál, a nyolczadik napon nekem add.
30. És szent emberek legyenek nekem; oly húst, mely a mezőn széttépetett, ne egyetek; az ebnek vessétek.

23. Fejezet. — ITÉLETEK.

1. Ne fogadj el álhirt; ne fogj kezét gonoszszal, hogy erőszakhoz tanú légy.
2. Ne kövesd a sokaságot gonoszságra, s ne vallj valamely perben, hogy a többség után indulj, jogferditésre.

על־לב לנַטת אַחרי רַבִּים לַהֲפֹת : (ו) וְדָל לֹא תִהְיֶה
 בְּרִיבוֹ : ס (ז) כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אִיבֹה אוֹ חֲמֹר תַּעֲהֶה הַשֶּׁבַע
 תְּשִׁיבֵנו לוֹ : ס (ח) כִּי־תִרְאֶה חֲמֹר שְׂנֵאָה רַבִּץ תַּחַת
 מִשְׁאוֹ וְחִדַּלְתָּ מֵעֹב לֹו עֹב תַּעֲזֹב עִמוֹ : ס חֲמִישִׁי (ט) לֹא
 תִטֶּה מִשְׁפֵּט אֲבֹנֶה בְּרִיבוֹ : (י) מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחַק וְנָקִי
 וְצַדִּיק אַל־תִּתְּרֹג כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשָׁע : (יא) וְשֹׁחַד לֹא
 תִקַּח כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר פְּקֻחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים : (יב)
 וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יִדְעוּתֶם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֵייתֶם
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : (יג) וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרָצְךָ וְאַסְפֹּתָ
 אֶת־תְּבוּאָתָה : (יד) וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמַטְנָה וְנִמְשַׁתָּה וְאָכְלוּ
 אֲבִינֶי עִמָּךְ וְיִתְּרֶם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כִּי־תַעֲשֶׂה לְכַרְמֶךָ
 לְוִיתֶךָ : (טו) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ נַחֲמֶךָ וְנַפְשׁ בְּוֹאֲמֶתָה וְהַגֵּר :
 (טז) וּבְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְדוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים
 אַחֲרִים לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ : (יז) שְׁלֹשׁ רִגְלִים
 תִּחַג לִי בַשָּׁנָה : (יח) אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכַל מִצּוֹת בָּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בו
 יֵצְאָתָּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רִיקִים : (יט) וְחַג הַקִּצִּיר
 בְּבוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה
 בְּאֶסְפֶּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה : (כ) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
 יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֵדֶן וְיִתְּנָה : (כא) לֹא־תִזְבַּח
 עַל־חֶמֶץ וְיִסְזֹבְחִי וְלֹא־אֵילִין חֲלִב־חֲנִי עַד־בִּקֹּר : (כב)
 רֵאשִׁית בְּבוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל
 גֵּרִי בַחֲלָב אִמּוֹ : פ שִׁשִּׁי

(כג) הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח מִלְּאֵךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּהַרְדּוֹ וְלִהְבִּיאֶךָ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּלְתִּי : (כד) הַשְּׁמֹר מִפְּנֵינוּ וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ
 אֶל־תִּמְרָ בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ : (כה)
 כִּי אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וַעֲשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִיבִיתִי
 אֶת־אִיבֹה וְצַרְתִּי אֶת־צַרְרֶיךָ : (כו) כִּי־יִלְלֶךָ מִלְּאִכִּי לְפָנֶיךָ

3. És a szegénynek ne kedvezz az ő perében.

4. Ha ráakadsz ellenséged eltévedt ökrére, vagy szamarára: vidd vissza neki.

5. Ha gyülölőd szamarát látod terhe alatt feküdni: rajta ne hagyd a terhet, hanem könnyíts rajta.

6. El ne csavard szegényed jogát az ő perében.

7. Hazug ügytől tartsd magadat távol, s az ártatlant és igazat meg ne öld, mert nem fogom a gonoszt igazolni.

8. És vesztegetést el ne fogadj! mert a vesztegetés megvakítja az éleselméjűeket, s elferdíti az igazak szavait.

9. És az idegent ne nyomorgasd; hisz tudjátok, milyen az idegen lelke, mert idegenek voltatok Miczrájim országában.

10. Hat esztendeig vesd be földedet és takarítsd be termését.

11. És a hetedikben pihentesd és hagyd el, hogy egyenek néped szükölködői, s maradékukat egye meg a mezei vad. Ekként cselekedjél szőlőddel s olajfáddal.

12. Hat napon tedd munkádat, s a hetedik napon nyugodjál; hogy pihenjen ökröd és szamarad, s üdüljön szolgálód fia és az idegen.

13. És mindenben, a mit mondtam tinektek, legyetek óvatosak; idegen istenek nevét ne említsétek, ne is hallassék a te szájadon.

14. Három izben ünnepelj nekem az esztendőben.

15. A kovásztalan lepények ünnepét őrizzed; hét napon egyél kovásztalant, a mint megparancsoltam neked, a tavasz hónapjának idején; mert abban mentél ki Miczrájimból, s ne jelenjenek meg színem előtt üresen.

16. És munkáid zsongéinek arató ünnepét, miket a mezőn elvetettél, és a takarítás ünnepét az esztendő végével, midőn munkádat betakarítod a mezőről.

17. Háromszor az esztendőben jelenjen meg minden férfiad, az örökkévaló, az úr színe előtt.

18. Ne áldozd a savanyított mellett áldozatom vérét, s ne maradjon éjjelen át ünnepi áldozatom kövére reggelig.

19. Földed zsongéinek elsejét vidd az örökkévaló Istened házába. Ne főzz gödölyét anyja tejében.

20. Ime, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen tégedet az úton, s elvigyen azon helyre, melyet készítettem.

21. Őrizkedjél tőle és hallgass szavára; ne szegülj ellene, mert nem fogja vétkeket megbocsátani, mivel nevem ő benne van.

22. Mert ha hallgatni fogsz szavára, s megteszed mindazt, a mit beszélek, akkor ellenségeskedni fogok a te ellenségeiddel, s megszorítom a te szorongatóidat.

23. Mert elmegyén az én angyalom előtted, és elvisz tégedet

והביאך אל־האמרי ונתחתי והפרוי והכנעני החוי והיבוסִי
והכחדיתי: (כד) לא־תשתחווה לאלהיהם ולא תעבדם
ולא תעשה כמעשיהם כי הרם תהרסם ושבר תשבר
מצבתיהם: (כה) ועבדתם את יהוה אלהיכם ויברך את־
לחמך ואת־מימך והסרתִי מחלה מקרבך: ס שביעי
(כו) לא תהיה משבֵּלה ועקרה בארצך את־מספר ימך
אמלא: (כז) את־אימתי אשלח לפניך והמתי את־כל־
העם אשר תבא בהם ונתתי את־כל־איבך אליך ערף:
(כח) ושלחתי את־הצרעה לפניך וגרשה את־החוי את־
הכנעני ואת־החתי מלפניך: (כט) לא אנרשנו מפניך
בשנה אחת פן־תהיה הארץ שממה ורבה עליך חֵרֶת
השדה: (ל) מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפירה
ונחלת את־הארץ: (לא) ושתי את־גבלך מים־סוף ועד־ים
פלשתים וממדבר עד־הנהר כי אאתן בידכם את ישבי
הארץ וגרשתמו מפניך: (לב) לא־תכרת להם ולא־להיהם
ברית: (לג) לא ישבו בארצך פן־יחטאו אתך לי כי
תעבד את־אלהיהם כִּי־יהיה לך למוקש: פ

כד

(א) ואל־משה אמר עליה אל־יהוה אתה ואהרן נרב
ואביהו ושבעים מזקני ישראל והשתחוויתם מרחק: (ב)
ונגש משה לבדו אל־יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו
עמו: (ג) ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי יהוה ואת
כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד ויאמרו כל־הדברים
אשר־דבר יהוה נעשה: (ד) ויכתב משה את כל־דברי
יהוה וישבם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: (ה) וישלח את־נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויובחו ויבחים שלמים ליהוה פרים:
(ו) ויבח משה חצי הדים וישם באגנת ויחצי הדים ויבך על־

az Emóri, Chitti, Perizi, Kenááni, Chivvi és Jevuszihoz, s el fogom őt pusztítani.

24. Ne borulj le isteneik előtt, s ne szolgálj azokat, ne is cselekedjél az ő cselekedeteik szerint, sőt rántsd le azokat és törd össze az ő szobraikat.

25. És szolgáljátok az örökkévalót, a ti Istenteket, akkor meg fogja áldani kenyeredet és vizedet, s távol tartom a betegséget tőled.

26. Nem leszen magzatát elvető vagy meddő nő országodban; napjaid számát be fogom tölteni.

27. Félelmemet bocsátom majd előtted, s zavarba hozom mind a népeket, melyek közé eljutsz, s adni fogom, hogy mind az ellenségeid neked hátat fordítanak.

28. És el fogom küldeni a darázst előtted, hogy kergesse el a Chivvit, Kenáánit és a Chittit előled.

29. Nem kergetem el előled egy esztendő alatt, nehogy az ország pusztá legyen, s megsokasodjék ellened a mezei vad.

30. Lassan-lassan fogom előled elkergetni, míglen elszaporodol és birlalod az országot.

31. És határodát tenni fogom a nádas tengertől Pelistim tengeréig, és a sivatagtól a folyamig; mert kezetekbe fogom az ország lakosait adni, s elűzöd őket előled.

32. Ne köss velök és isteneikkel frigyet.

33. Ne lakjanak országodban, nehogy tégedet vétekre esábit-sanak ellenem, hogy szolgálnád isteneiket, mert ez neked botlásodra válnék.

24. fejezet.

ISTEN FRIGYET KÖT JISZRÁEL NÉPÉVEL.

1. És Mósének mondá: Jöjj fel az örökkévalóhoz, te és Aháron, Nádáv és Avihu és hetvenen Jiszráel öregei közül, s boruljatok le a távolban.

2. És Móse közeledjék egyedül az örökkévalóhoz, ők pedig ne közeledjenek, a nép se jöjjön fel vele.

3. És Móse eljött és elbeszélte a népnek az örökkévaló minden szavait, s mind az ítéleteket; a nép pedig egyhangulag felelt, mondván: Mindazon dolgokat, melyeket az örökkévaló meghagyott, megteszszük.

4. És Móse felírta az örökkévaló minden szavait, s reggel jókor felkelvén, oltárt épített a hegy alján, és tizenkét emlékkövet Jiszráel tizenkét törzse szerint.

5. És odaküldé Jiszráel fiainak ifjait; ezek egész áldozatokat hoztak, s békeáldozatokul levágtak tulkokat az örökkévalónak.

6. És Móse vette a vér felét és medenczékbe tette; a vérnek másik felét az oltár köré hintette.

הַמִּזְבֵּחַ: (י) וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ
 כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: (ח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-
 הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּתַב
 יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ט) וַיַּעַל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיחָיו וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) וַיִּרְאוּ
 אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כַּמַּעֲשֶׂה לְבִנְתַּת הַסַּפִּיר
 וּכְעָצֶם הַשָּׁמַיִם לְמַהֵר: (יא) וְאֶל-אַצִּילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 שָׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ס (יב)
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה וְהִנְהִי שָׁם וְאֶתְנֶה
 לְךָ אֶת-לְחֹת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי
 לְהוֹרוֹתָם: (יג) וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה
 אֶל-הַר הָאֱלֹהִים: (יד) וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר שְׁבוּ-לָנוּ בָּזֶה
 עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֵן וְחֹר עִמָּכֶם מִי-בַעַל
 דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם: (טו) וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּבֶס הָעֲנָן
 אֶת-הָהָר: מַפְסִיר (טז) וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הַר סִינַי
 וַיִּכְסְהוּ הָעֲנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִתּוֹךְ הָעֲנָן: (יז) וּמֵרָאֵה כְבוֹד יְהוָה בְּאֵשׁ אֲכַלֶּת בְּרֹאשׁ
 הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיִּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן
 וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה:

פ

תרומה כה

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ
 תִקְחוּ אֶת-תְּרוּמַתִּי: (ג) וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם
 זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֶׁת: (ד) וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְעֹשׂ
 וְעִזִּים: (ה) וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֹצֵי
 שָׁמִים: (ו) שֶׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְמָרֹת
 הַפָּסִים: (ז) אֲבָגֵי-שֶׁהֶם וְאֲבָגֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶד וְלַחֹשֶׁן:

7. S vette a frigy könyvét és felolvasta a nép hallatára s mondák: Mindazt, a mit az örökkévaló szólott, megteszszük és meghallgatjuk.

8. És Móse vette a vért, s ráhintette a népre, mondván: Ime a frigy vére, melyet az örökkévaló kötött mindezen igékre.

9. És felment Móse és Áháron, Nádáv és Avihu, s hetvenen Jiszráel vénei közül.

10. És látták Jiszráel Istenét, s lábai alatt mint egy készítmény fényes szappírból, s mint maga az ég olyan tiszta.

11. És Jiszráel fiainak nemeseire nem tette kezét, s látták az Istent, lakoztak és ittak.

12. És az örökkévaló mondá Mósének: Jöjj fel hozzám a hegyre és maradj ott, s át fogom neked adni a kötáblákat, a tant és a parancsolatot, melyet irtam tanításukra.

13. És Móse és Jehósua, az ő szolgálója, felkeltek, s Móse felment Isten hegyére.

14. A véneknek pedig mondá: Maradjatok itt, míg visszatérünk hozzátok; ime, itt vannak Áháron és Chúr veletek, kinek valamely ügye van, járuljon eléjök.

15. És Móse felment a hegyre, és felhő borította a hegyet.

16. És Isten dicsősége nyugodott Szináj hegyén, s felhő borította hat napig; azután hitta Mósét a hetedik napon a felhő közül.

17. És az örökkévaló dicsőségének látványa hasonlított az égő tüzhöz a hegy tetején Jiszráel fiainak szemei előtt.

18. És Móse bement a felhő közepébe, s felment a hegyre; s Móse a hegyen maradt negyven nap és negyven éjjel.

25. fejezet. — A FRIGYSÁTOR MINTÁJA. TERUMÁ.

1. És szóla az örökkévaló Móséhez, mondván:

2. Szólj Jiszráel fiaihoz, hogy fogadjanak el számomra adományt, mindenkitől, kit szive rá ösztönöz, fogadjátok el a nekem szánt adományt.

3. És ez azon adomány, melyet tőlök elfogadjatok: arany, ezüst és réz.

4. És kék gyapjú, karmazsin és biborszínü, len és kecskeszőr.

5. És veres kosborök, táchás bőrök és sittimfa.

6. Világító olaj, fűszerek a felkenő olajhoz és az illatszeres füstölöhöz.

7. Sohankövek és foglaló kövek az éfodnak és mellpaizsna.

(ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקִּדָּשׁ וּשְׁכֵנֹתַי בְּתוֹכֶם : (ט) כָּלֵל אֲשֶׁר אָנִי
מֵרָאֵה אוֹתָךְ אֶת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תְּבִנֹת כָּל־כְּלָיו וְכֵן
תַּעֲשׂוּ : ס (י) וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחָצִי אַרְכּוֹ
וְאֹמֶה וְחָצִי רָחְבוֹ וְאֹמֶה וְחָצִי קִמְתּוֹ : (יא) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפְּנֵנוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר וְזָהָב סָבִיב :
(יב) וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָהּ עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹתָיו
וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צַלְעוֹ
הַשֵּׁנִית : (יג) וְעָשִׂיתָ בְדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב :
(יד) וְהִבַּאתָ אֶת־הַבָּדִים בַּטַּבַּעַת עַל צַלְעַת הָאָרֶץ לְשֵׂאת
אֶת־הָאָרֶץ בָּהֶם : (טו) בַּטַּבַּעַת הָאָרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא
יִסְרוּ מִמֶּנּוּ : (טז) וְנִתְּתָה אֶל־הָאָרֶץ אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר אִתְּךָ
אֱלֹהֶיךָ : שְׁנֵי (יז) וְעָשִׂיתָ כִּפְרֹת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתַיִם וְחָצִי
אַרְבָּה וְאֹמֶה וְחָצִי רָחְבָּהּ : (יח) וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרָבִים זָהָב
מִקָּשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכִּפְרֹת : (יט) וְעָשִׂה
כְּרֹב אֶחָד מִקָּצֵה מִזֶּה וּכְרֹב־אֶחָד מִקָּצֵה מִזֶּה מִן־הַכִּפְרֹת
תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרָבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו : (כ) וְהָיוּ הַכְּרָבִים
פְּרָשֵׁי כְּנָפַיִם לְמַעַל סָבִיב בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכִּפְרֹת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכִּפְרֹת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרָבִים :
(כא) וְנִתְּתָה אֶת־הַכִּפְרֹת עַל־הָאָרֶץ מִלְּמַעַל וְאֶל־הָאָרֶץ תִּתֵּן
אֶת־הָעֵדוּת אֲשֶׁר אִתְּךָ אֱלֹהֶיךָ : (כב) וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם
וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכִּפְרֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים אֲשֶׁר עַל־
אָרֶץ הָעֵדוּת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתָךְ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ
(כג) וְעָשִׂיתָ שְׁלֶחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם אַרְכּוֹ וְאֹמֶה רָחְבוֹ
וְאֹמֶה וְחָצִי קִמְתּוֹ : (כד) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ
לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב : (כה) וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טַפַּח סָבִיב
וְעָשִׂיתָ זָר־וְזָהָב לְמִסְגֶּרֶתוֹ סָבִיב : (כו) וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע
טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה אֶת־הַטַּבַּעַת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו : (כז) לְעַמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה הַטַּבַּעַת
לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן : (כח) וְעָשִׂיתָ אֶת־

8. És készítsenek nekem szenthelyet, s én lakni fogok közöttök.

8. Mindazonképpen, a mint neked mutatom a hajlék mintáját és minden edényeinek mintáját, akként csináljátok.

19. És csináljanak egy ládát sittimfából, két és fél sing legyen hossza, egy és fél sing szélessége, s egy és fél sing magassága.

11. És vond be tiszta arannyal, belül és kívül vond be, s csinálj rajta arany párkányt köröskörül.

12. És önts neki négy arany karikát, s add a négy végére; két karikát egyik oldalára, s két karikát másik oldalára.

13. És csinálj rudakat sittimfából, s vond be azokat arannyal.

14. És tedd a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy azokkal a ládát hordják.

15. A láda karikáiban maradjanak a rudak, ne távolítsák el belőlök.

16. És tedd a ládába a Bizonyságot, melyet neked adni fogok.

17. És csinálj boritékot tiszta aranyból, két és fél sing legyen hossza, s egy és fél sing szélessége.

18. És csinálj két kerubot aranyból, kalapácsolással csináld azokat a boriték két végén.

19. Az egyik kerubot csináld az egyik végére, s a másik kerubot a másik végére. A boritékból csináljátok a kerubokat mind a két végére.

20. És a kerubok terjesszék ki szárnyaikat felfelé, szárnyaikkal takarják a boritékot; arcaik egymás felé fordítva, a boriték irányában legyenek a kerubok arcaik.

21. És tedd a boritékot a láda fölé, és a ládába tedd a bizonyságot, melyet neked adni fogok.

22. És megjelenek neked ott, hogy elmondjam a boriték fölül, közbül a két kerubnak, mely a bizonyság ládáján van, mindazt, amit általa parancsolni fogok Jiszráel fiainak.

23. És készíts asztalt sittimfából, két sing legyen hossza, egy sing a szélessége és egy sing és fél a magassága.

24. Azután vond be tiszta arannyal, és csinálj neki arany párkányt köröskörül.

25. És csinálj neki egy tenyérnyi szegélyt köröskörül, és csinálj a szegélyen arany párkányt köröskörül.

26. Azután csinálj neki négy arany karikát, és tedd a karikákat a négy szögletre, melyek négy lábán vannak.

27. A szegély irányában legyenek a karikák, a rudak tokjaiul, hogy hordhassák az asztalt.

הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲכֶם אֶת־הַשְּׁלֶחָן :
 (כט) וְעָשִׂיתָ קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמַעֲקוּוֹתָיו אֲשֶׁר יִסָּד
 בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם : (ל) וְנָתַתָּ עַל־הַשְּׁלֶחָן לַחֵם
 פָּנִים לְפָנָי תָּמִיד : פ

(לא) וְעָשִׂיתָ מִנְחָת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תִיעָשֶׂה הַמִּנְחָה
 יִרְכָּבָה וְקִנְיָה גְבִיעֵיהָ כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמְּנָה יִהְיוּ : (לב)
 וְשֵׁשֶׁה קָנִים וְצֵאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצִּדָּהּ
 הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי : (לג) שְׁלֹשָׁה
 גְּבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיֵה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים
 מִשְׁקָדִים בְּקִנְיֵה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
 הַיְצֵאִים מִן־הַמִּנְרָה : (לד) וּבַמִּנְרָה אַרְבָּעָה גְּבָעִים
 מִשְׁקָדִים כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ : (לה) וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי
 הַקָּנִים מִמְּנָה וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנָה וּכַפְתָּר
 תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצֵאִים מִן־הַמִּנְרָה :
 (לו) כַּפְתָּרֶיהֶם וְקִנְתָּם מִמְּנָה יִהְיוּ כְּלֵה מִקְשָׁה אַחַת זָהָב
 טָהוֹר : (לז) וְעָשִׂיתָ אֶת־נִרְתֵּיהָ שְׁבָעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נִרְתֵּיהָ
 זָהָב עַל־עֹבֵר פָּנֶיהָ : (לח) וּמִלְקַחֶיהָ וּמַחַתְתֵּיהָ זָהָב
 טָהוֹר : (לט) כֶּבֶד זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכֵּלִים
 הָאֵלֶּה : (מ) וּרְאָה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אֹתָהּ
 מְרֹאָה בְּהָר : ם שלישי

כו

(א) וְאֶת־בַּמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר וָרִיעַת שֵׁשׁ מְשֹׁר וְתַכְלֵת
 וְאַרְבָּע וְתִלְעַת שְׁנֵי כְּרָבִים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
 (ב) אַרְבָּע וְהִרְיָעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה וְרֹחַב
 אַרְבַּע בְּאִמָּה הִרְיָעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־תַּרְיָעַת :
 (ג) חֲמִשָּׁ הִרְיָעַת תַּהְיֶיךָ חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְחֲמִשָּׁ

28. És a rudakat csináld sittimfából és vond be azokat arannyal, s velök hordják az asztalt.

29. Azután csináld tálait és csészéit, tartóit és tisztító esőveit, melyekkel terítették; tiszta aranyból csináld őket.

30. És az asztalra tégy diszkenyeret; szinem előtt legyen az mindig.

31. És csinálj lámpát tiszta aranyból, kalapácsolt munkával készítsd a lámpát: szára, ága, kelyhei, gombjai és virágai ugyanabból legyenek.

32. És hat ága nyúlják ki oldalaiból; a lámpának három ága az egyik oldalon, s a lámpának három ága a másik oldalon legyen.

33. Három mandolaalaku kehely legyen egy-egy ágon, gomb és virág, s ismét három mandolaalaku kehely egy-egy ágon legyen, gomb és virág, s így mind a hat ágon, melyek a lámpából kinyúlnak.

34. És a lámpán négy mandolaalaku kehely legyen, gombjaival és virágaival,

35. És egy gomb két-két ág alatt, ugyanabból készülve, s megint egy gomb két-két ág alatt, ugyanabból készülve mind a hat ágra, melyek a lámpából kinyúlnak.

36. Gombjai és ágai ugyanabból legyenek, az egész kalapácsolva legyen egy darab aranyból.

37. És készítsd világítóit, számra hetet, s tedd fel világítóit, hogy eleje felé világítsanak.

38. És csipetői és hamuszedői tiszta aranyból legyenek.

39. Egy kikár tiszta aranyból csinálja azt minden edényekkel együtt.

40. Nézd meg tehát és csináld azon mintájuk szerint, mely neked mutatva volt a hegyen.

26. fejezet. — A FRIGYSÁTOR MINTÁJA.

1. És a hajlékot csináld tíz szőnyegből, sodrott lenből és kék gyapjúból, karmazsin és bíbor színűből, kerubokkal művészi munka szerint csináld őket.

2. Egy szőnyeg hossza huszonnyolcz sing legyen, a szélessége négy sing legyen egy-egy szőnyegnek; egyenlő mértékök legyen mind a szőnyegeknek.

3. Öt szőnyeg legyen összefoglalva egymással, s ismét öt szőnyeg legyen összefoglalva egymással.

יִרְיעַת חֲבֵרֶת אִשָּׁה אֶל־אֲחֶתָּה: (ה) וְעָשִׂיתָ לְלֵאָת תְּכַלֵּת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַחֲבֵרֶת וּבֵן תַּעֲשֶׂה בַשְּׂפַח
הַיְרִיעָה הַקִּיצוּנָה בַמְּחֵבֶרֶת הַשְּׁנִית: (ו) חֲמִשִּׁים לְלֵאָת
תַּעֲשֶׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֵאָת תַּעֲשֶׂה בַקֶּצֶה
הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמְּחֵבֶרֶת הַשְּׁנִית מִקְבִּילַת הַלְּלֵאָת אִשָּׁה
אֶל־אֲחֶתָּה: (ז) וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרָסִי וְהִבַּ וְחֵבֶרֶת אֶת־
הַיְרִיעַת אִשָּׁה אֶל־אֲחֶתָּה בַקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:
(ח) וְעָשִׂיתָ יְרִיעַת עֲזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂתִי־עֶשְׂרֵה
יְרִיעַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם: (ט) אַרְבָּּע הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
בְּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת
לְעֲשֶׂתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעַת: (י) וְחֵבֶרֶת אֶת־חֲמֹשׁ הַיְרִיעַת
לְכָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעַת לְכָד וְכַפְלֵת אֶת־הַיְרִיעָה הַשְּׁשִׁית
אֶל־מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל: (יא) וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לְלֵאָת עַל־שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוּנָה בַחֲבֵרֶת וְחֲמִשִּׁים לְלֵאָת עַל
שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִית: (יב) וְעָשִׂיתָ קְרָסִי נְחֹשֶׁת
חֲמִשִּׁים וְהִבַּאת אֶת־הַקְּרָסִים בַּלְּלֵאָת וְחֵבֶרֶת אֶת־הָאֹהֶל
וְהָיָה אֶחָד: (יג) וְסִרַח הָעֹרֹף בַּיְרִיעַת הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה
הָעֹרֹפֶת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן: (יד) וְהָאֹמָה מִזֶּה
וְהָאֹמָה מִזֶּה בָּעֹרֹף בְּאַרְבָּּע יְרִיעַת הָאֹהֶל יִהְיֶה סְרוּחַ עַל־
צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְבִסְתּוֹ: (טו) וְעָשִׂיתָ מִכְסֵה
לְאַהֲרֹן עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תַּחְשִׁים
מִלְמַעְלָה:

פ

(טז) וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים:
(יז) עֶשֶׂר אֲמֹת אַרְבָּּע הַקְּרָשׁ וְאֹמָה וְחֲצִי הָאֹמָה רֹחַב
הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: (יח) שְׁתֵּי יָדוֹת לְקְרָשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֵבֶת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֶתָּה בֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: (יט)
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲשָׂרִים קְרָשׁ לַפָּאת נִגְבָּה
תִּימָנָה: (כ) וְאַרְבָּעִים אַרְגִּי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים

4. És csinálj hurkokat kék gyapjúból az egyik szőnyeg szélén, az összefoglalás végén s ekképpen csináld a szélső szőnyeg szélén a másik összefoglalásnál.

5. Ötven hurkot csinálj az egyik szőnyegen, s ötven hurkot csinálj azon szőnyeg végén, mely a másik összefoglalásban van: a hurkok egymással összeillők legyenek.

6. Csinálj azután ötven kapesot aranyból és foglald össze a szőnyeget egymással a kapesok által, hogy a hajlék egy egészet képezzen.

7. Csinálj azután szőnyeget kecskeszörből sátorul a hajlék fölött, tizenegy ilyen szőnyeget készíts.

8. Egy-egy szőnyeg hossza harmincz sing legyen, és szélessége egy-egy szőnyegnek négy sing legyen, egyenlő mértéke legyen a tizenegy szőnyegnek.

9. És öt szőnyeget foglalj össze külön, és hat szőnyeget külön, a hatodik szőnyeget kétrét tedd a sátor előrsze felé.

10. És csinálj ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, mely az összefoglalásnak legvégén van, s ötven hurkot a másik egybefoglaló szőnyeg szélére.

11. Csinálj azután ötven rézkapesot, és illeszd a kapesokat a hurokba s foglald egybe a sátort, hogy egy egészet képezzen.

12. És a maradék szél a sátor szőnyegeiből, a szőnyeg megmaradt fele, függjön le a hajlék hátulsó részére.

13. Egy sing innen, s egy sing túlnan a sátor szőnyegeinek megmaradt hosszából maradjon függve a hajlék oldalán innen és túlnan, hogy betakarják.

14. És takarót csinálj a sáornak vörös kosborökből, s egy takarót táchás bőrből legfelül.

15. Csinálj azután deszkákat a hajlék számára sittimfából, egyenesen állókat.

16. Tíz sing legyen egy deszka hossza, s egy meg egy fél sing egy-egy deszka szélessége.

17. Két csapot egy-egy deszkának, egymásba illőket, akképpen csináld a hajlék valamennyi deszkáinak.

18. És csináld a deszkákat a hajlék számára, húsz deszkát a délszaki oldalra.

19. És negyven ezüst talpat csinálj a húsz deszka alá, két talpat egy-egy deszka alá, két csapjának, és két talpat egy-egy deszka alá, két csapjának.

הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁתֵי יָדָיו וְשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁתֵי יָדָיו : (כ) וּלְצֹלַע
הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפָּאֵת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ : (כא) וְאַרְבָּעִים
אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : (כב) וּלְיָרְדְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה
שֵׁשֶׁה קָרָשִׁים : (כג) וְשְׁנֵי קָרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמַקְצַעַת
הַמִּשְׁכָּן בְּיָרְדְּתָיו : (כד) וַיְהִיו תְּאֵמִים מִלְמָטָה וַיַּחֲדִיו
יְהוָה תְּמִים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת בֶּן יֵהִי
לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצַעַת יְהִיו : (כה) וַיְהִיו שְׁמֹנֶה קָרָשִׁים
וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : (כו)
וְעֲשִׂיתָ בְּרִיחֵם עֲצֵי שֹׁמֵיִם חֲמֹשֶׁה לְקָרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן
הָאֶחָד : (כז) וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחֵם לְקָרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית
וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחֵם לְקָרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לְיָרְדְּתָיו יָמָּה :
(כח) וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכָן בְּתוֹךְ הַקָּרָשִׁים מִבְּרַח מִן־הַקְּצָדָה
אֶל־הַקְּצָדָה : (כט) וְאֶת־הַקָּרָשִׁים תַּצְפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבַּעְתֵיהֶם
תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתִים לְבְּרִיחֵם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִים זָהָב :
(ל) וְהַקֹּמֶת אֶת־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאִיתָ בְּהָר : ס
חֲמִישִׁי (לא) וְעֲשִׂיתָ פְּרֻכַת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מִשֹּׁר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ פְּרָכִים : (לב) וְנָתַתָּה
אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שֹׁמֵיִם מְצֻפִים זָהָב וְוִיָּהִם זָהָב
עַל־אַרְבָּעָה אֲדָנֵי־כֶסֶף : (לג) וְנָתַתָּה אֶת־הַפְּרֻכַת תַּחַת
הַקָּרָסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לְפָרְכַת אֶת אַרְוֵן הָעֲדוּת
וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכַת לָכֶם בֵּין הַקָּדָשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים :
(לד) וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אַרְוֵן הָעֲדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים :
(לה) וְשִׁמְתָּ אֶת־הַשְּׁלֶחָן מִחוּץ לְפָרְכַת וְאֶת־הַמְּנֹכָה נֹכַח
הַשְּׁלֶחָן עַל צֹלַע הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחָן תַּחַן עַל־צֹלַע
צָפוֹן : (לו) וְעֲשִׂיתָ מִסְדָּ לַפֶּתַח הָאֵהָל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

20. És a hajlék második oldalán észak felől, húsz deszkát.
21. És negyven ezüst talpukat, két talpat egy-egy deszka alá, s két talpat egy-egy deszka alá.
22. És a hajlék nyugati oldalának csinálj hat deszkát.
23. És két deszkát csinálj a hajlék szögeinek a két oldalon.
23. És összeillők legyenek alul, s együttesen összeillők legyenek tetejükön egy karikába, úgy legyen mind a kettőnek a két szögleten.
25. Legyen azután nyolcz deszka ezüst talpaikkal, összesen tizenhat talp; két talp egy-egy deszka alatt, s ismét két talp egy-egy deszka alatt.
26. És csinálj závarokat sittyimfából, ötöt a hajlék egyik oldalán levő deszkáknak.
27. És öt závárt a hajlék második oldalán levő deszkáknak, s ismét öt závárt a hajlék oldalának ama deszkái számára, melyek nyugat felől vannak.
28. És a középső závár a deszkák közepén zárjon egyik végétől a másik végig.
29. A deszkákat pedig vond be aranyval, s karikáikat szinte aranyból csináld a závarok tokjául; s vond be a závarokat aranyval.
30. És állítsd fel a hajlékot annak módja szerint, mint neked mutatva volt a hegyen.
31. Azután csinálj kárpitot kék gyapjúból, karmazsin és biborszínüből, és sodrott lenből művészeti munkával csináld kerubokkal.
32. És tedd fel négy aranyval bevont sittyimfa oszlopra, horgaik aranyból legyenek, négy ezüst talpon álljanak.
33. Azután tedd a kárpitot a kapesok alá, s vidd oda a kárpiton belől a Bizonyság ládáját, és a kárpit válaszsza el nektek a szenthelyet a szentek szentségétől.
34. Tedd azután a boritékot a bizonyság ládájára a szentek szentségében.
35. És helyezd el az asztalt a kárpiton kívül, és a gyertyatartót az asztal átellenében a hajlék déli oldalán, s az asztalt tedd az északi oldalra.
36. Azután csinálj takarót a hajlék bejáratára, kék gyapjúból, karmazsin és biborszínüből, és sodrott lenből himző munkával.

וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם: (לו) וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ
 חֲמִשָּׁה עֲמֻדֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְזָהָב וְזָהָב וְצִקְתָּ
 לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנִי נְחֹשֶׁת: ם ששי

כו

(א) וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֵּי וַחֲמֵשׁ
 אַמּוֹת רֹחַב רְבֹעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קָמְתּוֹ: (ב)
 וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמֶּנּוּ תִהְיוּן קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ
 אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: (ג) וְעָשִׂיתָ סִירְתּוֹ לְדָשָׁנוּ וְיַעֲוִי וּמִזְרָקְתּוֹ
 וּמִזְלַגְתּוֹ וּמַחְתֹּתָיו לְכָל־כְּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת: (ד) וְעָשִׂיתָ
 לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע
 טַבַּעַת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוּתָיו: (ה) וְנִתְּתָה אֹתָהּ תַּחַת
 בְּרֶכֶב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 (ו) וְעָשִׂיתָ בָדִים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם
 נְחֹשֶׁת: (ז) וְהוּבָא אֶת־בְּדָיו בַּטַּבַּעַת וְהָיוּ הַבָּדִים עַל־
 שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בַּשָּׂאת אֹתוֹ: (ח) נָכוֹב לָחֵת תַּעֲשֶׂה
 אֹתוֹ בְּאֲשֶׁר הָרָאָה אֹתְךָ בְּהָר בֶּן יַעֲשׂוֹ: ם שביעי (ט)
 וְעָשִׂיתָ אֵת הַחֶזֶר הַמְּשַׁבֵּן לַפֶּאֶת נֹכַח־תִּימָנָה קַלְעִים לַחֶזֶר
 שֵׁשׁ מְשׁוֹר מֵאָה בָּאמָה אַרְבֵּי לַפֶּאֶה הָאֶחָת: (י) וְעֲמֻדָיו
 עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְזֵי הָעֲמֻדִים נְחֹשְׁקֵיהֶם
 כָּסֶף: (יא) וְכֵן לַפֶּאֶת צָפוֹן בְּאֲרֶב קַלְעִים מֵאָה אַרְבֵּי
 וְעֲמֻדָו עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְזֵי הָעֲמֻדִים
 נְחֹשְׁקֵיהֶם כָּסֶף: (יב) וְרֹחַב הַחֶזֶר לַפֶּאֶת־זָיִם קַלְעִים
 חֲמִשִּׁים אַמָּה עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה: (יג) וְרֹחַב
 הַחֶזֶר לַפֶּאֶת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: (יד) וַחֲמֵשׁ
 עֲשָׂרָה אַמָּה קַלְעִים לַפֶּתַח עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם
 שְׁלֹשָׁה: (טו) וְלַפֶּתַח הַשְּׁנַיִת חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה קַלְעִים עֲמֻדֵיהֶם
 שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: (טז) וְלַשַּׁעַר הַחֶזֶר מָסָךְ וְ

37. És a takaró számára csinálj öt sittimfa oszlopot és vond be azokat arannyal; horgaik aranyból legyenek, s önts azoknak öt réztalpat.

27. fejezet. — A FRIGYSÁTOR MINTÁJA.

1. És csináld az oltárt sittimfából, öt sing legyen hossza, és öt sing a szélessége; négyszögű legyen az oltár, s három sing legyen a magassága.

2. És négy szegletére csináld szarvait; ugyanbelőle legyenek szarvai készítve, s vond be azt rézzel.

3. És csináld fazekait hamujának elhordására, seprőit, medenczéit, villáit és szénserpenyőit. Minden edényeit rézből készítsed.

4. És csinálj számára rostélyt háló munkával rézből, és a hálóra csinálj négy rézkarikát a négy szögére.

5. És tedd az oltár alsó kerületére, hogy a háló az oltár feléig érjen.

6. Készíts azután rudakat az oltár számára, sittimfa rudakat, s vond be őket rézzel.

7. És a rudakat tegyék a karikákba, s a rudak az oltár két oldalán legyenek, midőn hordják.

8. Öblösen, táblákból csináld azt, amint neked a hegyen mutatva volt, úgy csinálják.

9. Azután csináld a hajlék pitvarát a déli oldal felől, úgy-szinte függönyöket a pitvar számára sodrott lenből; száz sing legyen az egyik oldal hossza.

10. Húsz oszlopa és húsz talpa rézből legyenek; az oszlopok horgai és tekeresei ezüstből legyenek.

11. És ekképpen az északi oldal hosszában, e függönyök száz sing hosszúak legyenek; húsz oszlopa és húsz talpa rézből, az oszlopok horgai és tekeresei pedig ezüstből legyenek.

12. És a pitvar szélességében nyugat felé ötven sing hosszú függönyök legyenek, oszlopa tiz, és talpa is tiz legyen.

13. És a pitvar szélességében a napkeleti oldalon ötven sing legyen.

14. És tizenöt sing hosszú függönyök legyenek az egyik oldalon, három oszloppal és három talppal.

15. És a másik oldalon tizenöt sing hosszú függönyök legyenek, három oszloppal és három talppal.

16. És a pitvar kapujának egy húsz sing hosszú takarója le-

עשרים אמה תבלת וארנמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה רגם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה : מפטיר
 (ז) כל-עמודי החצר סביב מהשקנים כסף ונניהם כסף
 ואדניהם נחשת : (ח) ארך החצר מאה באמה ורחב ו
 חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם
 נחשת : (ט) לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל-יתרתיו
 וכל-יתרת החצר נחשת :
 ם

תצוה

(כ) ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
 זך בתית למאור להעלות נר תמיד : (כא) באהל מועד
 מחוץ לפרכת אשר על-העזרת יערך אתו אהרן ובניו
 מערב עד-בקר לפני יהוה תקת עולם לדרתם מאת
 בני ישראל :
 ם

כח

(א) ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו
 מתוך בני ישראל לכהנו-לי אהרן נהב ואביהו אלעזר
 ואיתמר בני אהרן : (ב) ועשית בגדי-קדש לאהרן אתיך
 לכבוד ולתפארת : (ג) ואתה תדבר אל-כל-חכמי-לב
 אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו
 לכהנו-לי : (ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד
 ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש
 לאהרן אחיך ולבניו לכהנו-לי : (ה) והם יקחו את-
 הזהב ואת-התבליט ואת-הארנמן ואת-תולעת השני
 ואת-השש :
 ם

(ו) ועשו את-האפד וְהָב תבליט וארנמן תולעת שני ושש
 משור מעשה חשב : (ז) שתי כתפת חבורת יהוה-לו
 אל-שני קצותיו וחבר : (ח) וחשב אפדתו אשר עליו

gyen kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, és sodrott lenből himző munkával, négy oszlopával és négy talpával.

17. A pitvar minden oszlopai köröskörül ezüst tekeresekkel voltak diszítve, horgaik ezüsből és talpaik rézből voltak.

18. A pitvar hossza száz sing legyen, szélessége ötven-ötven, és magassága öt sing, függönyei sodrott lenből és talpai rézből legyenek.

19. A hajlék összes edényeinek egész szolgálatához, valamennyi szegei, és a pitvar valamennyi szegei rézből legyenek.

T E C Z Á V E.

20. És te parancsold Jiszárel fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, zúzott faolajat világitásra, hogy az örök lámpát meggyújtsad.

21. A frigysátorban, a bizonyosság előtt levő kárpiton kívül rendezzék azt Áháron és fiai estétől reggelig az örökkévaló előtt; örök törvény gyanánt nemzedékeiknél Jiszárel fiai között.

28. fejezet. — A PAPI DISZÖLTÖZET.

1. És te hozasd magadhoz Áháron bátyádat, és az ő fiait vele Jiszárel fiai közül, hogy nekem pappá avassad: Áháront, Nádávot és Ávihut, Eleázárt és Iszámárt Áháron fiait.

2. És készíts szent ruhákat Áháron testvéred számára, tiszteletre és pompára.

3. Szólj tehát mind a bölesszivűekhez, kiket a bölcsesség szellemével betöltöttem, hogy csinálják Áháron ruháit, az ő felszentelésére és papommá való felavatására.

4. És ezek azon ruhák, melyeket készítsenek: mellpaizst, éfodot, köpenyegét és kockás kabátot, süveget és övöt; s csináljanak szent ruhákat Áháron testvérednek és fiainak, hogy őt nekem pappá avassák.

5. És ők fogadják el az aranyat, a kék gyapjút, a karmazsin és biborszínűt, és a lent.

6. És csinálják az éfodot aranyból, kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, és sodrott lenből művészi munkával.

7. Két összefoglalható válla legyen neki a két végén, hogy összefoglalják.

8. És az éfod övedzője, mely rajta van, hasonló készítményű

כַּמַּעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאֶרְנָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשָּׁזָר : (ט) וְלִקְחֹתָ אֶת־שֵׁתֵי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם
 שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (י) שֵׁשֶׁה מִשְׁמַתֶּם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת
 וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתְרִים עַל־הָאֶבֶן הַשְּׁנִית כְּתוֹלְדֹתֶם :
 (יא) מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתֶם תִּפְתַּח אֶת־שֵׁתֵי
 הָאֶבְנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסַּפַּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב
 תַּעֲשֶׂה אֹתָם : (יב) וְשַׁמֵּת אֶת־שֵׁתֵי הָאֶבְנִים עַל כְּתֻפֹת
 הָאֶפֶד אֶבְנֵי זָכָרִן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשָּׂא אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹתֶם
 לִפְנֵי יְהוָה עַל־שֵׁתֵי כְּתֻפֵי זָכָרִן : (יג) שְׁנֵי (יד)
 וְעָשִׂיתָ מִשְׁבְּצַת זָהָב : (טו) וְשֵׁתֵי שַׂרְשֶׁרֶת זָהָב טְהוֹר
 מִנְּבִלַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֶבֶת וְנִתְתָּה אֶת־שַׂרְשֶׁרֶת
 הָעֶבֶת עַל־הַמִּשְׁבְּצַת : (טז) וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט
 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֶפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאֶרְנָמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשָּׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : (יז) רְבֹוע יִהְיֶה
 כְּפֹל וָרֶת אָרְכּוֹ וָרֶת רָחְבּוֹ : (יח) וּמִלֵּאתָ בּוֹ מִלֵּאת אֶבֶן
 אֲרָבַעַה טוֹרִים אֶבֶן טוֹר אֶדָם פְּטֹדָה וּבְרִקַת הַטּוֹר הָאֶחָד :
 (יט) וְהַטּוֹר הַשְּׁנַי נֶפֶד סַפִּיר וְיַהֲלֹם : (כ) וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי
 לְשֵׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה : (כא) וְהַטּוֹר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם
 וְיִשְׁפָּרָה מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ כַּמִּלּוֹאֹתֶם : (כב) וְהָאֶבְנִים
 תְּהִיֶינָן עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֹתֶם
 פְּתוּחֵי חוֹתֶם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תְּהִיֶינָן לְשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֵט : (כג)
 וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שַׂרְשֶׁת נְבִלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טְהוֹר :
 (כד) וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שֵׁתֵי טַבְּעוֹת זָהָב וְנִתְתָּ אֶת־שֵׁתֵי
 הַטַּבְּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן : (כה) וְנִתְתָּ אֶת־שֵׁתֵי
 עֶבֶתֶת הַזָּהָב עַל־שֵׁתֵי הַטַּבְּעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן : (כו)
 וְאֵת שֵׁתֵי קְצוֹת שֵׁתֵי הָעֶבֶתֶת תִּתֵּן עַל־שֵׁתֵי הַמִּשְׁבְּצוֹת
 וְנִתְתָּה עַל־כְּתֻפֹת הָאֶפֶד אֶל־מֹל פְּנָיו : (כז) וְעָשִׂיתָ
 שֵׁתֵי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׁמֵּת אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־
 שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֶפֶד כִּי־תָה : (כח) וְעָשִׂיתָ שֵׁתֵי

és ugyanabból legyen: aranyból, kék gyapjúból, karmazsin és biborszínüből és sodrott lenből.

9. Azután végy két sóhamkövet és vésd beléjük Jiszráel fiainak neveit.

10. Hatot neveik közül az egyik köre, és a többi hat nevet a másik köre, születésök szerint.

11. Kőmetző munkával pecsétvésés módjára vésd a két követ Jiszráel fiainak nevei szerint, arany foglalattal körülvéve csináld azokat.

12. És tedd a két követ az éfód vállaira emlékkövekkül Jiszráel fiainak, s Áháron hordja neveiket az örökkéváló előtt két vállán emlékkül.

13. És csinálj arany foglalványokat.

14. És két lánczot tiszta aranyból vég-gombokkal csináld őket fonómunkával, és tedd a fonott lánczokat a foglalványokra.

15. Azután csináld az ítélet mellpaizsát művészi munkával, az éfód munkája szerint csináld azt: aranyból, kék gyapjúból, karmazsin és biborszínüből és sodrott lenből készítsed.

16. Négyszögletü, kétrétü legyen: egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége.

17. És foglalj bele kőfogalással négy sor követ; egy sor: odem, pitedo és barekesz az egyik sor.

18. És a második sor: nofech, szappir és jáhalom.

19. A harmadik sor: lesem, sevo és achláma.

20. És a negyedik sor: tarsis, sóham és jasfé, aranyba legyenek helyezve foglalásaikban.

21. És a kövek Jiszráel fiainak nevei szerint legyenek, tizenkettő neveikhez képest, pecsétvéséssel.

22. És a mellpaizsnak csinálj lánczokat vég-gombokkal, fonómunkával, tiszta aranyból.

23. A mellpaizsra csinálj két arany karikát, s tedd a két karikát a mellpaizs két végére.

24. És a két arany fonadékot tedd a két karikába a mellpaizs végeire.

25. És a két fonadékot két végét tedd a két foglalványba s tedd az éfód vállaira előrésze felé.

26. Csinálj azután két arany karikát és tedd azokat a mellpaizs két végére, azon szélére, mely az éfód felé van belül.

27. És csinálj két arany karikát és tedd azokat az éfód két

מבעות וְהָבִי וְנָתַתָּה אֹתָם עַל-שְׂתֵי כַתְּפוֹת הָאֹפֹד מִלְמַמָּה
מִמּוֹל פָּנָיו לְעֹמֶת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֹפֹד : (כח)
וְיָרְכְסוּ אֶת-הַחֹשֶׁן מִטְּבַעְתּוֹ אֶל-טְבַעַת הָאֹפֹד בְּפִתִּיל
תְּכֵלֶת לְהִיּוֹת עַל-חֹשֶׁב הָאֹפֹד וְלֹא-יִוָּחַ הַחֹשֶׁן מֵעַל
הָאֹפֹד : (כט) וְנָשָׂא אֶהָרָן אֶת-שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט עַל-לְבָבוֹ כְּבָאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ לְזָכְרָן לִפְנֵי-יְהוָה
תָּמִיד : (ל) וְנָתַתָּ אֶל-חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת-הָאוּרִים וְאֶת-
הַתָּמִים וְהָיוּ עַל-לֵב אֶהָרָן כְּבָאוּ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אֶהָרָן
אֶת-מִשְׁפָּט בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עַל-לְבָבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד : ס
שְׁלִישִׁי (לא) וְעָשִׂיתָ אֶת-מְעִיל הָאֹפֹד כָּלִיל תְּכֵלֶת : (לב)
וְהָיָה פִּירָאֲשׁוֹ בְּתוֹכּוֹ שֹׁפָה יְהִיָּה לְפָיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֲרָג
כְּפִי תַחְרָא יְהִי-לּוֹ לֹא יִקְרָע : (לג) וְעָשִׂיתָ עַל-שׁוּלְיוֹ
רַמְנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל-שׁוּלְיוֹ סָבִיב וּפְעָמָנִי
וְהָבִי בְּתוֹכָם סָבִיב : (לד) פְּעָמָן וְהָבִי וְרַמְיֹן פְּעָמָן וְהָבִי
וְרַמְיֹן עַל-שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב : (לה) וְהָיָה עַל-אֶהָרָן לְשֵׁרֶת
וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ כְּבָאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וְלֹא
יָמוּת : ס (לז) וְעָשִׂיתָ צִיץ וְהָבִי טְהוֹר וּפְתַחְתָּ עָלָיו
פְּתוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לִיהוָה : (לח) וְשָׂמַתָּ אֹתוֹ עַל-פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל-הַמְּצַנֶּפֶת אֶל-מּוֹל פְּנֵי-הַמְּצַנֶּפֶת יְהוָה :
(לח) וְהָיָה עַל-מִצַּח אֶהָרָן וְנָשָׂא אֶהָרָן אֶת-עֹן הַקֹּדְשִׁים
אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל-מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל-
מִצַּחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה : (לט) וְשִׁבְצָתָּ
הַבְּתֻנֹת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מְצַנֶּפֶת שֵׁשׁ וְאַבְגֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה
רָקִים : (מ) וְלִבְנֵי אֶהָרָן תַּעֲשֶׂה כְּתֻנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְגִּימִים
וּמִגְבְּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וְלִתְפָאֶרֶת : (מא) וְהַלְבַּשְׁתָּ
אֹתָם אֶת-אֶהָרָן אַחִיד וְאֶת-בְּנָיו אִתּוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ
אֹתֵיהֶם וּקְדַשְׁתָּ אֹתָם וּבִהְנוּלֵי : (מב) וְעָשִׂה לָהֶם
מִכְנָסִיבָד לְכֹשֶׁת בֶּשֶׂר עֲרוּהָ מִמִּתְנַגַּם וְעַד-יָרְכָם וְהָיוּ :

vállára alul az ő előrésze felé, összefoglalása irányában, az éfód övezője fölött.

28. És kapcsolják össze a mellpaizst karikáinál fogva az éfód karikáival kék gyapjuzsinórral, hogy az éfód övezője fölött legyen, és a mellpaizs az éfódtól el ne mozduljon.

29. És Áháron hordja Jiszráel fiainak neveit az itélet mellpaizsán szive fölött, midőn a szenthelybe bemegy, mindenkori emlékül az örökkévaló előtt.

30. És az itélet mellpaizsába tedd az Urimot és Tumimot, s legyenek Áháron szive fölött, midőn az örökkévaló szine elé megy, és Áháron hordja Jiszráel fiainak itéletét szive fölött az örökkévaló szine előtt mindenkor.

31. És csináld az éfód köpenyét egészen kék gyapjúból.

32. És a közepén legyen egy nyilás fejének, a nyilás körül szegély legyen horgolt munkával, mint a pánczél nyilása legyen az rajta, nehogy elszakadjon.

33. És a szélére csinálj gránátalmákat kék gyapjuból, karmazsin és biborszínűből, a szélén köröskörül, s arany csengetyűket közéjük köröskörül.

34. Egy-egy arany csengetyű és egy-egy gránátalma legyen a köpeny szélén köröskörül.

35. És legyen Áháronon midőn a szolgálatot végzi, s hallásék az ő szava, midőn bemegy a szenthelybe az örökkévaló szine elé, s midőn kimegy, hogy meg ne haljon.

36. És csinálj egy lemezt tiszta aranyból, s véd bele pecsétvéséssel: Szent az örökkévalónak.

37. És tedd azt kék gyapjuzsinórra, hogy a fejéken legyen, a fejéknek előrésze felé legyen fordítva.

38. Legyen Áháron homlokán, s Áháron hordja a szentségek elleni bünt, melyeket Jiszráel fiai szentelni fognak, mindennemű szent adományaik szerint; és legyen mindig az ő homlokán, hogy tetszést eszközöljön számukra az örökkévaló szine előtt.

39. És a kabátot lennel koczkázd, és csinálj egy fejéket lenből, és az övet csináld himző munkával.

40. És Áháron fiainak csinálj kabátokat és készíts nekik öveket, és süvegeket készíts nekik tiszteletre és pompára.

41. És add rá ezeket Áháron testvéredre és fiaira is, s kend fel őket és avasd fel őket s szenteld meg őket, hogy nekem paposkodjanak.

42. És csinálj nekik vászon lábravalókat, hogy a szemérmét eltakarják, az ágyékoktól a czombokig érjenek.

(מט) וְהָיוּ עַל-אֹהֲרֹן וְעַל-בָּנָיו בְּבִאָם | אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ
 בְּגִשְׁתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וְלֹא-יִשָּׂאוּ עֹן וּמַתּוֹ
 תִּקַּת עוֹלָם לוֹ וְלֹדְעוֹ אַחֲרָיו : ׀ רביעי

כ ט

(א) וְזֶה תִּדְבָר אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקֹדֶשׁ אֹתָם לְכַתֵּן לִי
 לְקַח פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם : (ב) וְלָחֶם
 מִצּוֹת וְחֹלֶת מִצַּת בְּלוּלַת בִּשְׁמֵן וְרִקְקֵי מִצּוֹת מְשֻׁחִים
 בִּשְׁמֵן סֹלֶת חֲמִיִּם תַּעֲשֶׂה אֹתָם : (ג) וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל-סֵל
 אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסֵּל וְאֶת-הַפֶּר וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם :
 (ד) וְאֶת-אֹהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְרִחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם : (ה) וְלִקַּחְתָּ אֶת-הַבָּנָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ
 אֶת-אֹהֲרֹן אֶת-הַכֹּהֲנֵת וְאֵת מַעֲלֵי הָאֹפֶד וְאֶת-הָאֹפֶד וְאֶת-
 הַחֹשֶׁן וְאֹפֶדְתָּ לוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֹפֶד : (ו) וְשִׁמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת
 עַל-רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת-נֹר הַקֹּדֶשׁ עַל-הַמִּצְנֶפֶת : (ז) וְלִקַּחְתָּ
 אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְיִצַקְתָּ עַל-רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אוֹתוֹ : (ח)
 וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתֶּם כִּתְיֹתָם : (ט) וְהִגַּרְתָּ אֹתָם
 אֲבִנֵי אֹהֲרֹן וּבָנָיו וְהַבַּשְׂתָּ לָהֶם מִגִּבְעַת וְהִיְתָה לָהֶם כְּהֹנֵה
 לְתִקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאת יַד-אֹהֲרֹן וְיַד-בָּנָיו : (י) וְהִקְרַבְתָּ
 אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַד אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם
 עַל-רֹאשׁ הַפֶּר : (יא) וְשַׁחֲטָתָּ אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד : (יב) וְלִקַּחְתָּ מִדָּם הַפֶּר וְנָתַתָּה עַל-קַרְנֵת
 הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעוֹ וְאֶת-כָּל-הַדָּם תִּשְׁפֹךְ אֶל-יִסוּד
 הַמִּזְבֵּחַ : (יג) וְלִקַּחְתָּ אֶת-כָּל-הַחֵלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת-הַקֶּרֶב
 וְאֵת הַיִּתְרֵת עַל-הַקֶּבֶד וְאֵת שְׁתֵּי הַכַּלִּיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב אֲשֶׁר
 עָלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ : (יד) וְאֶת-בֶּשֶׂר הַפֶּר וְאֶת-עֲרוֹ
 וְאֶת-פָּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף בְּאֵשׁ מְחוּץ לַמִּחֲנֶה חֲטָאת הוּא : (טו)
 וְאֶת-הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסָמְכוּ אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-
 רֹאשׁ הָאֵיל : (טז) וְשַׁחֲטָתָּ אֶת-הָאֵיל וְלִקַּחְתָּ אֶת-דָּמוֹ

43. És legyenek Áháronon és fiain midőn a frigysátorba bemennek, vagy midőn közelednek az oltárhoz, hogy a szenthelyben szolgálatot tegyenek, és ne vegyenek bünt magukra hogy meghaljanak; örök törvény ez mind neki, mind magzatának utána.

29. fejezet. — A PAPOK FELAVATÁSI TÖRVÉNYE.

1. És ezt a dolgot miveld velök, hogy fölszenteld őket, nekem papi szolgálatra: Végy egy tulkot, fiatal marhát, és két ép kost.

2. És kovásztalan kenyeret, s kovásztalan lepényeket olajjal elegyítve, s kovásztalan pogácsákat olajjal kenve; búzalisztból csináld őket.

3. Tedd egy kosárba, s kosárban hozzád őket, ugyszinte a tulkot és a két kost.

4. Áháront pedig és fiait vezesd a frigysátor bejáratához s mosd meg őket vízben.

5. Vedd azután a ruhákat és add rá Áháronra a kabátot és az éfód köpenyét, az éfódot és a mellpaizst, s övezd körül az éfód övedzőjével.

6. És tedd a fej-eket fejére, s tedd a szentséges koronát a fej-ékre.

7. És vedd a felkenés olaját s öntsd a fejére és kend fel őt.

8. Fiait is vezesd oda s adj rájuk kabátokat.

9. És övvel övezd őket körül, Áháront és fiait, s tégy fel nekik süvegeket és övök legyen a papság örök törvényül, s avasd fel Áháront és fiait.

10. Vezesd azután a tulkot a frigysátor elé, s Áháron és fiait tegyék kezeiket a tulok fejére.

11. És vágd le a tulkot az örökkévaló előtt a frigysátor bejáratánál.

12. És végy a tulok véréből, s tedd ujaddal az oltár szarvaira, s a többi vért öntsd az oltár aljába.

13. Vedd azután mind a faggyut, mely a belet takarja, a májon levő hártját, a két vesét a rajtuk levő faggyuval és párologtasd el az oltáron.

14. És a tulok husát, bőrét és ganéját égesd el tűzben a táboron kívül: bűnáldozat az.

15. Vedd azután az egyik kost, s Áháron és fiait tegyék kezeiket a kos fejére.

16. És vágd le a kost, vedd vérét és hintsd az oltárra körs-körül.

ונרקת על־המזבח סביב : (י) ואת־האיל תנתח לנתחיו
 ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על־נתחיו ועל־ראשו : (יא)
 והקטרת את־כל־האיל המזבחה עלה הוא ליהנה בית
 ניהוח אשה ליהנה הוא : חמישי (יב) ולקחת את האיל
 השני וסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל : (יג)
 ושחטת את־האיל ולקחת מדמו ונתת על־תנוך און
 אהרן ועל־תנוך און בניו הימנית ועל־בהן ידם הימנית
 ועל־בהן רגלם הימנית ונרקת את־הדם על־המזבח סביב :
 (יד) ולקחת מן־הדם אשר על־המזבח ומשמן המשחה
 והיית על־אהרן ועל־בגדיו ועל־בגדיו ועל־בגדיו בניו אתו
 וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדיו בניו אתו : (טו) ולקחת
 מן־האיל החלב והאליה ואת־החלב המכסה את־הקרוב
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת־החלב אשר
 עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא : (טז) וכבר
 לחם אחת וכלת לחם שמן אחת ורקיק אחר משל
 המצות אשר לפני יהוה : (יז) ושמת הכל על כפי אהרן
 ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה : (יח) ולקחת
 אתם מידם והקטרת המזבחה על־העלה לביח ניהוח
 לפני יהוה אשה הוא ליהנה : (יט) ולקחת את־החיה
 מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני
 יהוה והיה לה למנה : (כ) וקדשת את חנה התנופה
 ואת שוק התרומה אשר הונת ואשר הורם מאיל המלאים
 מאשר לאהרן ומאשר לבניו : (כא) והיה לאהרן ולבניו
 לחק־עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה
 יהיה מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה :
 (כב) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
 בהם ולמקאבם את־ידם : (כג) שבעת ימים ילבשם
 הכהן תחתיו מפניו אשר יבא אל־אהל מועד לשרת
 בקדש : (כד) ואת איל המלאים תקח ובשלת את־בשרו

17. S a kost koczold fel tagjaira, mosd meg belét és lábszárait s tedd tagjaira és fejére.

18. Hadd szálljon füstbe az egész kos az oltáron; egész áldozata ez az örökkévalónak, kellemes illatul; az örökkévaló égő áldozata az.

19. Azután vedd a második kost, s Áháron és fiai tegyék kezeiket a kos fejére.

20. Vágd le a kost, végy véreből és add Áháron füleczimpájára és fiainak jobb füleczimpájára, ugyszinte jobb kezök hüvelykére és jobb lábuk küvelykére, s a vért hintsd az oltárra körös-körül.

21. Végy az oltáron levő vérből és a felkenés olajából, s hintsd Áháronra és ruháira, az ő fiaira és fiainak ruháira is, s szent léssen ő és ruhái, az ő fiai és fiainak ruhái vele együtt.

22. Vedd a kosból a fagygut és a farkot, a fagygut, mely a belet takarja, és a máj hártáját, a két vesét a rajtuk levő fagygyuval, és a jobb czombot; mert a felavatás kosa az.

23. S egy egész kenyeret és egy olajos lepényt, s egy pogácsát a kovásztalan lepények kosarából, mely az örökkévaló előtt van.

24. Mindezeket tedd Áháron kezeire és fiainak kezeire, s tétess velök egy lendítést az örökkévaló előtt.

25. Vedd le azután kezükről és füstöltesd el az oltáron az egész áldozat mellett, kellemes illatul az örökkévaló előtt: az örökkévaló égő áldozata az.

26. Vedd azután a szügyet a beavatás kosából, mely Áhároné, és tétess lendítést vele az örökkévaló előtt, s legyen tied ajándékul.

27. És szenteld a meglendített szügyet s a fölemelt czombot, mellyel lendítés tétetett, s melyet a beavatás kosáról leemeltek, abból, mely Áhároné és fiaié.

28. Legyen az Áháronnak és fiainak örök törvényes része Jiszráel fiaitól; mert adomány az, s adomány maradjon Jiszráel fiaitól az ő békeáldozataikból, adományuk az az örökkévalónak.

29. És Áháron szent ruhái maradjanak fiaira utána, hogy azokban felkenjék, és azokban kezöket beavassák.

30. Hét napon át öltse fel, aki fiai közül utána pap lesz, ki a frigsátorba be fog menni, hogy a szenthelyben szolgálatot tegyen.

31. És a felavatás kosát vedd és főzd meg húsát egy szent helyen.

במקם קדש : (לב) ואכל אהרן ובניו את-בשר האיל
 ואת-הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : (לג) ואכלו
 אתם אשר בכר בהם למלא את-ידם לקדש אתם וזר
 לא-יאכל ביי-קדש הם : (לד) ואם-יותר מבשר המלאים
 ומן-הלחם עד-הבקר ושרפת את-הנוותר באש לא יאכל
 ביי-קדש הוא : (לה) ועשית לאהרן ולבניו ככה בכל
 אשר-צויתי אתכם שבעת ימים תמלא ידם : (לו) ופר
 חטאת תעשה ליום על-הכפרים וחטאת על-המזבח
 בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו : (לז) שבעת ימים
 תכפר על-המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים
 כל-הנגע במזבח יקדש : (לח) ששי (לח) וזה אשר
 תעשה על-המזבח בבשים בני-שנה שנים ליום תמיד :
 (לט) את-הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים : (מ) ועשון סלת כלול בשמן כתית
 רבע ההין ונסוד רביעת ההין יגין לכבש האחד : (מא) ואת
 הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנספה
 תעשה-לה לריח ניחח אשה ליהוה : (מב) עלת תמיד
 לדרתכם פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר אנעד לכם
 שמה לדבר אליך שם : (מג) ונעדתי שמה לבני ישראל
 ונקדש בכבדי : (מד) וקדשתי את-אהל מועד ואת-
 המזבח ואת-אהרן ואת-בניו אקדש לכהן לי : (מה) ושכנתי
 בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : (מו) וידעו כי
 אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
 לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם : פ שביע

ל

(א) ועשית מזבח מקמר קמרת עצי שטים תעשה אתו :
 (ב) אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו

32. És Áháron és fiai költsek el a kos husát, úgy szinte a kosáron levő kenyeret a frigysátor bejáratánál.

33. És költsek el azokat, melyek által az engesztelés történt, hogy fölavassák őket, s hogy felszenteljék őket; de idegen ne egye, mert az mind szentség.

34. És ha a beavató áldozatok húsából és kenyeréből reggelig marad, égesd el a maradékot tűzben; ne egyék meg, mert szentség az.

35. Ily módon tégy Áháronnal és fiaival mindazonképpen, a mint neked megparancsoltam; hét napon át avasd be őket.

36. És bűnázozati tulkot mutass be naponként az engesztelő mellett, s fertőtlenítsd az oltárt, midőn engesztelsz rajta, és kend fel, hogy azt megszentelj.

37. Hét napon engesztelj az oltáron és szenteld fel, s az oltár szentek szentsége legyen; minden, mi az oltárt érinti, szent legyen.

38. És ezt áldozd az oltáron: két egyéves juhot, naponta mindig.

39. Az egyik juhot áldozd reggel, s a másik juhot áldozd este felé.

40. És egy tized finom lisztet keverve egy negyed hin tört olajjal, és öntő áldozatul egy negyed hin bort egy-egy juhnak.

41. És a másik juhot áldozd este felé, a reggelihez hasonló liszt és öntő áldozattal áldozzad kellemes illatul: égő áldozata az az örökkévalónak.

42. Állandó egész áldozat az nemzedékeiteknél a frigysátor bejáratánál az örökkévaló előtt, hol majdan megjelenek nektek, hogy ott veled beszéljek.

43. És megjelenek ott Jiszráel fiainak, hogy szenteltessék dicsőségem által.

44. És megszentelem a frigysátort és az oltárt, s Áháront és fiait meg fogom szentelni, hogy nekem paposkodjanak.

45. És lakni fogok Jiszráel fiai közt, s Istenök lesznek nekik.

46. És el fogják imerni, hogy én vagyok az örökkévaló Istenök, aki őket Miczrájim országából kihoztam, hogy közöttök lakjam. Én vagyok az örökkévaló Istenök.

30. Fejezet.

A FÜSTÖLŐ ÉS SZENT OLAJ KÉSZÍTÉSE.

1. És készíts oltárt a füstölő párologtatására: sittimfából készítsd azt.

2. Egy sing hossza, s egy sing a szélessége, négyszegletű legyen, és két sing magassága; ugyanabból legyenek szarvai.

מִמֶּנּוּ קִרְנֵתוֹ : (ג) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ וְהָב טָהוֹר אֶת־נֶגְוֹ וְאֶת־
 קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת־קִרְנֵתוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ זָר וְהָב סָבִיב : (ד)
 וְשֵׁתִי טָבַעַת וְהָב תַּעֲשֶׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שֵׁתִי צִלְעָתוֹ
 תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים קְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ
 בְּהֶמָּה : (ה) וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם
 זָהָב : (ו) וְנָתַתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֶרֶץ הָעֵדֻת
 לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֹנֵקָד לָהּ שָׁמָּה : (ז)
 וְהַקְּטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ
 אֶת־הַנֶּגֶר וַיִּקְטִירֶנָּה : מִפְטִיר (ח) וּבִהְעֵלַת אֶהְרֹן אֶת־
 הַנֶּגֶר בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירֶנָּה קַטְרֵת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם : (ט) לֹא־תֵעָלוּ עָלָיו קַטְרֵת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה
 וְנֶסֶךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו : (י) וּכְפָר אֶהְרֹן עַל־קִרְנֵתוֹ אַחַת
 בַּשָּׁנָה מִדָּם חַמָּאֵת הַכֹּפָרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו
 לְדֹרֹתֵיכֶם קִדְש־קֳדָשִׁים הוּא לַיהוָה : פ

כִּי תִשָּׂא

(יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : (יב) כִּי תִשָּׂא אֶת־
 רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַפְּקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ בְּכֹפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה
 בַּבֶּקֶר אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם גִּגִּי בַּבֶּקֶר אֹתָם : (יג) וְהָיָה
 יָתֵנוּ כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֹשִׂים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה : (יד)
 כָּל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִמֶּנּוּ עֹשִׂים שָׁנָה וּמַעֲלָה יִתֵּן
 תְּרוּמַת יְהוָה : (טו) הָעֹשִׂיר לֹא־יִרְכָּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט
 מִמִּחֻצֵי הַשֶּׁקֶל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם : (טז) וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם : פ

(יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : (יח) וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת
 וּבְנֵי נְחֹשֶׁת לְרֹדָפָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ

3. És vond be azt tiszta arannyal, tetejét és falait köröskörül, és szarvait, és csinálj neki arany párkányt köröskörül.

4. És két arany karikát csinálj rajta párkánya alatt, két szögletére csináld a két oldalán, s legyenek a rudak tokjaiul, hogy azoknál fogva vigyék.

5. A rudakat csináld sittimfából, s vond be azokat arannyal.

6. És tedd azt a kárpit elé, mely a bizonyosság ládája előtt van, a bizonyzágon levő függöny elé, hová neked meg fogok jelenni.

7. És Áháron füstöljön rajta illatos füstölőt minden reggel, mikor a lámpákat igazítja, füstölje.

8. Midőn Áháron este felé a lámpákat meggyújtja, füstölje állandó füstölőkép az örökkévaló előtt nemzedékeiteknél.

9. Ne vigyetek rá idegen füstölőt, és egész áldozatot, lisztáldozatot, és öntő áldozatot ne öntsetek rá.

10. És egyszer egy esztendőben engeszteljen Áháron az ő szarvain az engesztelő bűnáldozat véreből; egyszer egy esztendőben engeszteljen rajta nemzedékeiteknél: szentek szentsége az az örökkévalónak.

KI-SZISZA.

11. És szóla az örökkévaló Móséhez, mondván:

12. Ha Jiszráel fiainak fejeit számuk szerint felveszed, adja kiki lelkének váltságát az örökkévalónak, midőn megszámlálják őket.

13. Ezt adja mindenki, ki a számláláson átmegy, egy fél sekelt a szent súly szerint; húsz géra tesz egy sekelt, egy fél sekel legyen az adomány az örökkévalónak.

14. Mindenki, ki a számláláson átmegy, a húsz évestől kezdve fölfelé adja az örökkévaló adományát.

15. A gazdag ne adjon többet, és a szegény ne adjon kevesebbet egy fél sekelnél, midőn az örökkévaló adományát adjátok engesztelésül lelketekért.

16. És vedd át az engesztelés pénzét Jiszráel fiaitól és fordítsd azt a frigysátor szolgálatára, s legyen Jiszráel fiainak emlékezetül az örökkévaló előtt engesztelésül lelketekért.

17. És az örökkévaló szóla Móséhez, mondván:

18. Készíts egy medenczét rézből és állványát szinte rézből mosdásra, s tedd azt a frigysátor és az oltár közé, s tégy bele vizet.

וְנָתַתְּ שְׁמָהּ מַיִם : (ט) וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : (ט) בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחֲצוּ־מַיִם
 וְלֹא יָמְתוּ אוֹ בְגָשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתוֹ לְהַקְטִיר אִשָּׁה
 לַיהוָה : (כא) וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהָיְתָה
 לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא יִלְוֲרְעוּ לְדַרְתָּם : פ

(כב) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : (כב) וְאַתָּה קַח־לָךְ
 בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֵר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמֹן־בְּשָׂם מִחֲצִיתוֹ
 חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים וְקִנְיָה־בְשָׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים : (כד) וְקָדְדָה
 חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשָׂקַל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הֵינִי : (כה) וַעֲשִׂיתָ
 אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רִקְחַ מִדְּקַחַת מַעֲשֵׂה רִקְחַ שֶׁמֶן
 מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה : (כו) וּמִשְׁחַתָּ בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
 אֲרוֹן הָעֵדוּת : (כז) וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה
 וְאֶת־כֵּלָיָהּ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת : (כח) וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה
 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ : (כט) וְקִדְשַׁתְּ אֹתָם
 וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנִּגְעֵ בָהֶם יִקְדָּשׁ : (ל) וְאֶת־אַהֲרֹן
 וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדְשַׁתְּ אֹתָם לְבָתֵּן לִי : (לא) וְאֶל־בָּנֵי
 יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי
 לְדַרְתֵיכֶם : (לב) עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיָּסַד וּבַמִּתְכַנְּתוֹ
 לֹא תַעֲשׂוּ כָמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם : (לג) אִישׁ
 אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־דָּוָר וּנְכַבַּת מֵעַמּוּי :
 ס (לד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נָטָף ו
 וּשְׁחָלֵת וְחִלְבֵנָה סָמִים וּלְבָנָה וּפָה כֹד כֶּבֶד יִהְיֶה : (לה)
 וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקְחַ מַעֲשֵׂה רִיחַת מִמֶּלֶח טְהוֹר
 קֹדֶשׁ : (לו) וְשִׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הִדְקִי וְנָתַתָּ מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדוּת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם : (לז) וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בַּמִּתְכַנְּתָהּ לֹא תַעֲשׂוּ
 לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה : (לח) אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 כָּמוֹהָ לְהָרִים בָּהּ וּנְכַבַּת מֵעַמּוּי : ס

19. És Áháron és fiai mossák belőle kezeiket és lábaikat.

20. Midőn a frigysátorba mennek, mosdjanak meg vízzel, hogy meg ne haljanak; vagy midőn az oltárhoz közelednek szolgáltatással végett, hogy az örökkévaló égő-áldozatát füstöljék.

21. És mossák meg kezeiket és lábaikat, hogy meg ne haljanak, s ez legyen örök törvény mind neki, mind magzatának nemzedékeiknél.

22. És szóla az örökkévaló Móséhez, mondván:

23. És te végy magadnak jeles fűszereket: finom mirhát, ötszáz sekelt, és fűszeres fahéjat annak felét, kétszázötven sekelt, és fűszeres nádat kétszázötven sekelt.

24. És kasziát ötszáz sekelt a szent súly szerint, és egy hin faolaját.

25. És készíts belőle szent kenet olaját, jól vegyítve fűszervegyítő készítővel, a szent kenet olaja legyen.

26. És kend meg vele a frigysátort és a Bizonyság ládáját.

27. Az asztalt és mind az edényeit, a lámpát és edényeit, és a füstölő oltárt.

28. Az áldozó oltárt és minden edényeit, a medenczét és állványát.

29. És szenteld meg azokat, hogy szentek szentsége legyenek; a mi azokat érinti, szent legyen.

30. És Áháront és fiaid kend fel, s szenteld őket papi szolgálatomra.

31. És Jiszráel fiaihoz szólj ekképpen: A szent kenet olaja legyen ez nekem nemzedékeiteknek.

32. Közönséges ember testére ne öntsék, s ezen minőségében ne csináljatok hozzá hasonlót; szent az, szent legyen az nektek.

33. A ki hasonlót vegyíteni fog, vagy idegenre ad belőle, az ki fog irtatni népe közül.

34. És az örökkévaló mondá Mósének: Végy magadnak illatszereket: balsamot, onikszot és galbonát; ezen illatszereket és tiszta tömjént, egyenlő mennyiséggel legyenek.

35. És csinálj belőle füstölőt, vegyítve fűszervegyítő készítővel; elegyített, tiszta, szent legyen.

36. És törd össze finoman, s adj belőle a Bizonyság elé a frigysátorban, a hová megjelenek neked; szentek szentsége legyen az neked.

37. És a füstölőt, melyet készíteni fogsz, ily minőségében ne csináljatok magatoknak, szent legyen az neked az örökkévaló tiszteletére.

38. A ki hasonlót csinálni fog, hogy azt szagolja, ki fog irtatni népe közül.

לא

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם
 בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמִשְׁה יְהוּדָה: (ג) וְאִמְלֵא אֹתוֹ
 רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה וּבְתוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: (ד)
 לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנִחֻשֶׁת: (ה)
 וּבְחַרְשֵׁת אֲבָן לְמַלְאֵת וּבְחַרְשֵׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה:
 (ו) וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאֵב בֶּן אַחִיסָמֵד לְמִשְׁה־דָן
 וּבִלְבַב כָּל־חֻכְמֵי־לֵב נֹתְתִי חֻכְמָה וְעִשׂוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ:
 (ז) אֶת אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶן לַעֲדֹת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
 עָלָיו וְאֶת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל: (ח) וְאֶת־הַשְּׁלֶחָן וְאֶת־כְּלָיו
 וְאֶת־הַמִּנְכָּה הַשְּׂהֵרָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהָ וְאֶת מוֹזְבַח הַקְּטֹרֶת:
 (ט) וְאֶת־מוֹזְבַח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַבִּיזוֹר וְאֶת־כְּנֹו:
 (י) וְאֶת בִּגְדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־
 בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: (יא) וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת
 הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ: פ
 (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יג) וְאַתָּה דַבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲךָ אֶת־שַׁבְּתֹתֵי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַרְתֵּיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
 (יד) וְשַׁמְרֹתֶם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ
 מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וּנְבִרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מִקְרָב עֲמִיָּה: (טו) שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה
 בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: (טז) וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם: (יז) בֵּינִי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
 יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
 וַיִּנְפֹּשׁ: ׀ שְׁנֵי (יח) וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹל־תּוֹ לְדַבֵּר

31. fejezet.

BECZALÉL ÉS ÁHÁLIÁV A FRIGYSÁTOR MESTEREI.

1. És szóla az örökkévaló Móséhez, mondván:
2. Lásd, én név szerint meghívom Beczalélt, Chúr fiának Urinak fiát, Jehuda törzséből.
3. Én betöltöttem őt isteni szellemmel, bölcseséggel, értelemmel, ismerettel és mindenféle mesterséggel.
4. Hogy terveket gondoljon ki, s hogy dolgozzék arannyal, ezüsttel és rézzel.
5. És a kömetszésben a berakásokra, s a fametszésben, hogy mindenféle mesterséget végezzen.
6. És én, ime mellé adom Áháliáivot Achiszámách fiát Dár törzséből, s minden böles elméjü emberbe adtam bölcseséget, hogy készítsék mindazt, amit neked parancsoltam.
7. A frigysátort és a ládát a Bizonyosság számára, a rajta levő függönyt és a sátor minden edényeit.
8. Az asztalt és edényeit, a tiszta lámpát és minden edényeit, és a füstölő oltárt.
9. Az áldozó oltárt és minden edényeit, a medenczét és állványait.
10. A szolgálati ruhákat és Áháron, a papnak, szent ruháit, s fiainak ruháit a papi szolgálatra.
11. És a kenet olaját és a szenthelynek illatos füstölőjét mindazonképpen, amint neked parancsoltam, csinálják.
12. Az örökkévaló mondá továbbá, ekképpen:
13. Szólj Jiszráel fiaihoz, mondván: Azonban szombat-napjaimat tartsátok meg, mert jel az köztem és köztetek nemzedékeiteknel; hadd tudják, hogy én vagyok az örökkévaló, ki beneteket megszentel.
14. Tartsátok meg tehát a szombatot, mert szent legyen az nektek; a ki megszentelteleníti, ölessék meg; mert a ki azon munkát végez, azon személy ki fog irtatni népe közül.
15. Hat napon végeztessék a munka, s a hetedik napon szombati nyugalom legyen az örökkévalónak szentelve. A ki munkát végez a szombat napon, ölessék meg.
16. És Jiszráel fiai őrizzék meg a szombatot, hogy a szombatot megtartsák nemzedékeiknél örök frigy gyanánt.
17. Közöttem és Jiszráel fiai közt legyen az örök jel, hogy hat napon alkotta az örökkévaló az eget és a földet, s a hetedik napon nyugodott és megpihent.
18. Azután átadta Mósének, a mint vele való beszédét Szináji

אתו בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הַעֲדוּת לַחַת אֶבֶן כְּתוּבִים
בְּאֶצְבְּעֵי אֱלֹהִים :

לב

(א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם
עַל־אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם | עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ
לִפְנֵינוּ כִּי־זָחָה | מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
יִדְעֵנוּ מִה־הָיָה לוֹ : (ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהֱרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלַי :
(ג) וַיִּתְּפְּרוּ קַוֵּי כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם
וַיָּבִיאוּ אֶל־אֶהֱרֹן : (ד) וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרֹשׁ
וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מַסְכָּה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הֶעֱלִיף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : (ה) וַיֵּרָא אֶהֱרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנֵי
וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר : (ו) וַיִּשְׁפִּימוּ מִמִּחֲרַת
וַיַּעֲלֵוּ עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשִׂתּוֹ
וַיִּקְמוּ לַצַּחֲקָה :

פ

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לִּדְרֹךְ בֵּי שְׁתֵּי עֲמֻדָּה אֲשֶׁר
הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : (ב) סָרוּ מִהֵרָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מַסְכָּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : (ג)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־
קִשְׁי־עֲרֹב הוּא : (ד) וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיִּחַר־אַפִּי בָהֶם
וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגֹי גְדוֹל : (ה) וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־
פִּנֵּי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה וַיִּחַרָה אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְכֹד תִּזְקָה : (ו) לָמָּה
יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵנוּ אֹתָם בַּהָרִים
וּלְכַלְתָּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנַּחְתָּם עַל־
הָרָעָה לְעַמְּךָ : (ז) זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּדְ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־

hegyén bevégezte, a Bizonyság két tábláját, az Isten ujjával irt kőtáblákat.

32. fejezet. — AZ ARANY BORJU.

1. Látván pedig a nép, hogy Móse késik a hegyről lejönni, összegyűlt a nép Áháron körül és mondá neki: Nosza! készíts nekünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert az a Móse ember, — ki felhozott bennünket Miczrájim orszagából, nem tudjuk, mi történt vele.

2. És Áháron mondá nekik: Szedjétek ki az arany függöket, melyek feleségeitek, fiaitok és leányaitok füleiben vannak, s hozzátok el énhozzám.

3. És az egész nép kiszedte az arany függöket, melyek füleikben voltak, s elvitték Áháronhoz.

4. Ez elvette kezökből, alakítá azt egy mintában, s csinált belöle öntött borjut; ök pedig mondák: Ezek a te isteneid, Jiszráel, kik tégedet felhoztak Miczrájim orszagából.

5. Midön Áháron ezt látta, épített oltárt előtte, s Áháron felkiáltott, mondván: Holnap ünnep lesz az örökkévalónak.

6. És jókor reggel felkeltek s hoztak egész áldozatokat, s bemutatnak békeáldozatokat: azután leült a nép, hogy egyék és igyék, s felkeltek mulatni.

7. És az örökkévaló szóla Móséhez: Eredj! menj le; mert elromlott a néped, melyet Miczrájim orszagából felhoztál.

8. Hamar letértek azon utról, melyet nekik parancsoltam: csináltak öntött borjut maguknak, leborultak előtte és áldoztak neki, s azt mondták: Ezek a te isteneid Jiszráel, kik felhoztak téged Miczrájim orszagából.

9. És az örökkévaló mondá Mósének: Láttam ezt a népet, s ime keménynyaku az.

10. Most pedig hagyj engem, hogy haragom ellenök fölgerjedjen, s elpusztítsam öket, s tégedet teszlek nagy nemzetté.

11. És Móse esedezett az örökkévaló Istene előtt, mondván: Miért, örökkévaló, gerjed fel haragod néped ellen, melyet Miczrájim orszagából nagy erővel és hatalmas kézzel kihoztál?

12. Miért mondják a miczrájmiak ekképpen: Veszedelemre hozta ki öket, hogy megölje öket a hegyek közt, s hogy végképpen elpusztítsa ökek a föld színéről. Oh, térj meg lobbanó haragodtól és gondolkozzál azon veszedelmen, melyet népednek szántál!

13. Emlékezzél Ávráhámmra, Jiczehákra és Jiszráelre, a te szolgáládra, kiknek tenmagadra megesküdtél, szólván hozzájuk: Meg-

וְרַעְעֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְלֵי־הָאָרֶץ הוֹאֵת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 אִתּוֹ לְרַעְעֶם וּנְחָלוּ לְעֵלָם : (יד) וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרָעָה
 אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ : פ

(טו) וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וַשְּׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לַחַת
 פְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם פְּתָבִים : (טז)
 וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַזֶּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא
 חֲרוֹת עַל־הַלַּחַת : (יז) וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרַעֲהָ
 וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מַלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה : (יח) וַיֹּאמֶר אֵין
 קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנֹת חַלוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אֲנֹכִי
 שָׁמַע : (יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֹל
 וּמַחֲלַת וַיַּחֲרָאֶף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת־הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר
 אֶתָם תַּחַת הָהָר : (כ) וַיִּבֶקַח אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרָף
 בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַבַּיִת וַיִּשָּׂק אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : (כא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂיתָ לָּךְ הָעָם
 הַזֶּה כִּי־הִבֵּאתָ עָלָיו הַטָּאָה גְּדֹלָה : (כב) וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
 אֶל־יַחֲזֵר אֵף אֲדַנִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בָרַע הוּא :
 (כג) וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָה
 מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מָה־
 הָיָה לוֹ : (כד) וַאֲמַר לָהֶם לְמִי זָהב הַתְּפָרְקוּ וַיִּתְנוּ־לִי
 וְאֶשְׁלַכְהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֹל הַזֶּה : (כה) וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־
 הָעָם כִּי פָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקַמְיָהֶם : (כו)
 וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיִּאֲסְפוּ
 אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי : (כז) וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יָרְכוֹ עִבְרוּ וּשׁוּבוּ מִשַּׁעַר
 לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחָיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
 אֶת־קָרְבוֹ : (כח) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיַּפֵּל מִן־הָעָם
 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּשֶׁלֶשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ : (כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלֹּא
 יָדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בָּכְנוּ וּבְאָחָיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם

szaporitom magzattokat, mint az ég csillagait, s ezen egész országot, melyet mondtam, magzattoknak fogom adni, hogy örökké bírják.

14. És az örökkévaló meggondolta a veszedelmet, melyről szólt vala, hogy népével cselekszi.

15. És Móse megfordult és lement a hegyről, s a Bizonyság két táblája kezében volt, mind a két oldalról beirt táblák, innen és tulnan be voltak azok írva.

16. És a táblák Isten készítményei voltak, az írás is Isten írása volt, bevésve a táblákra.

17. És Jehósua meghallotta a nép szavát rivalgásában, s azt mondta Mósének: Harezkialtság van a táborban.

18. De ez mondá: Ez sem a diadal hangja, sem a vereség hangja; versenykiáltást hallok én.

19. És Ión: midőn a táborhoz közeledett, látta a borjut és a tánczokat; s felgerjedvén Móse haragja, elvetette kezéből a táblákat s összetörte a hegy alján.

20. És fogta a borjut, melyet csináltak vala, s elégette a tűzben; azután összezúzta, mignem finom porrá lett, s elszórta a víz színére és megitatta Jiszráel fiaival.

21. És Móse mondá Áháronnak: Mit tett neked ez a nép, hogy ily nagy bünt hoztál rá?

22. És Áháron mondá: Ne gerjedjen fel uram haragja! Te ismered a népet, hogy az gonoszban jár.

23. Azt mondták nekem: Csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak, mert ez a Móse ember, ki felhozott bennünket Miezrájim országából, nem tudjuk, mi történt vele.

24. S azt mondom nekik: Kinek van aránya? Ekkor leszedték magukról és átadták nekem; én bevettem a tűzbe, s így keletkezett ez a borju.

25. És Móse látta a népet, hogy elvadult az, mert Áháron elvadította szégyenre elleneik szemében.

26. És Móse odaállott a tábor kapujába, s mondá: A ki az örökkévaló hive, jöjjön hozzám! s körülé gyülekeztek Lévi minden fiai.

27. És mondá nekik: Így szól az örökkévaló, Jiszráel Istene: kösse kiki kardját oldalára, járjatok ide s tova kapuról-kapura a táborban és öljétek meg ki testvérét, ki társát, ki rokonát.

28. És Lévi fiai cselekedtek Móse szava szerint, s elesett a nép közül e napon mintegy háromezer ember.

29. És Móse mondá: Avassátok fel kezeteket e napon az örökkévalónak; mert kiki hol fia, hol testvére ellen lesz, s ezáltal áldást hoztok magatokra e napon,

בְּרָכָה : (ל) וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם
 חִטָּאתֶם חִטָּאה גְדֹלָה וְעַתָּה אֲעֹלָה אֶל־יְהוָה אוֹלִי אֲכַפְרֶהָ
 בְּעֵד חִטָּאתְכֶם : (לא) וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי־
 חִטָּא הָעָם הַזֶּה חִטָּאה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב :
 (לב) וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חִטָּאתֶם וְאִם־אֵין מַחְנִי נָא מִסַּפְרָךָ
 אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ : (לג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חִטָּא־
 לִי אֲמַחְנוּ מִסַּפְרֵי : (לד) וְעַתָּה לֵךְ וְנַחֵה אֶת־הָעָם אֶל־
 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מִלְּאֲכִי יֵלֵךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פָּקְדֵי
 וּפְקַדְתִּי עֲלֵהֶם חִטָּאתָם : (לה) וַיִּנָּח יְהוָה אֶת־הָעָם עַל־
 אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַעֲגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן : ׀

לנ

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר
 הֵעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנָּה : (ב) וּשְׁלַחְתִּי לִפְנֶיךָ
 מִלְּאָךְ וּגְבֹשְׁתִי אֶת־הַבְּנֵי־עַמִּי הַאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְרִזִי הַחַוִּי
 וְהַיְבוֹסִי : (ג) אֶל־הָאָרֶץ וּבַת הַלֵּב וּדְבַשׁ כִּי לֹא אֲעֹלָה
 בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשְׁה־עֵרְפָה אַתָּה פֶּן־אֲכַלֶּךָ בַּדֶּרֶךְ : (ד)
 וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבַר הָרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ
 עֵדִיו עֲלָיו : (ה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁה־עֵרְפָה רַגַע אֶחָד אֲעֹלָה בְּקִרְבְּךָ
 וּכְלִיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלִיךָ וְאֲדַעַה מָה אֲעֲשֶׂה־לָּךְ :
 (ו) וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַדְיָם מִתַּר חוֹרֵב : (ז) וּמֹשֶׁה
 יָקַח אֶת־הָאֶהָל וַנִּטְהֵלוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הִרְחִק מִן־הַמַּחֲנֶה
 וְקָרָא לוֹ אֶהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְּקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֶהָל
 מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : (ח) וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל־
 הָאֶהָל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וַנִּצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֶהָלוֹ וְהִבִּיטוּ אֶחָד־
 מֹשֶׁה עַד־בָּאוּ הָאֶהָלָה : (ט) וְהָיָה כִּבְבֹא מֹשֶׁה הָאֶהָלֵךְ

30. És másnap léve, mondá Móse a népnek: Ti nagy bünt követtetek el, s most felmegyek az örökkévalóhoz, talán engesztelést nyerek bűnökért.

31. És Móse visszatért az örökkévalóhoz, s mondá: Kérlek! E nép nagy bünt követett el, hogy magának arany isteneket készített.

32. És most, vajha megbocsánatád bűnöket! vagy ha nem, törölj ki engemet könyvedből, melyet irtál.

33. És az örökkévaló mondá Mósének: A ki ellenem vétkezett, azt fogom kitörölni könyvemből.

34. És most menj! vezesd a népet, a hová neked mondtam; ime, az én angyalom fog előtted menni, s a mely napon feníteni fogok, megfenyitem őket ezen bűnökért is!

35. És az örökkévaló megverte a népet, a miért csinálták a borjut, melyet Áháron készített.

33. fejezet.

MÓSE SÁTORÁT A TÁBORON KIVÜL ÜTI FEL.

1. És az örökkévaló szólott Mósehez: Eredj, menj fel innen te és a nép, melyet Miczrájim országból felhoztál, azon országba, melyet Ávráhámnak, Jiczháknak és Jákóvnak odaesküdtem, mondván: Magzatodnak fogom adni.

2. Én angyalt fogok előtted küldeni, s elkergetem a Kenáánit, Emórit, Chittit, Perizit, Chivvit és Jevúszit.

3. Tejjel-mézzel folyó országba; mert én nem fogok közötted járni, mert keménynyaku nép vagy te, különben megemésztenélek az úton.

4. A mint a nép e rosz hirt meghallotta, elszomorodott és senki sem tette fel ékszerét magára.

5. És az örökkévaló mondá Mósének: Szólj Jiszráel fiaihoz: Ti keménynyaku nép vagytok! Egy pillanatig ha közted járnék, végképpen elpusztitanálak; most pedig vedd le ékszeredet magadról, s egyébként tudni fogom, mit csináljak veled.

6. És Jiszráel fiai lerakták chórevhegyi ékszerüket.

7. Móse pedig fogta a sátorot és felütötte a táboron kívül, messze a tábortól, s nevezte azt frigsátornak, s lőn: a ki az örökkévalót kereste, az kiment a frigsátorhoz, mely a táboron kívül volt.

8. És lőn: midőn Móse a sátorba kiment, felkelt az egész nép, és megálltak sátora bejáratánál, s néztek Móse után, mignem a sátorba bement.

9. És lőn; midőn Móse a sátorba bement vala, leereszkedett a felhőoszlop, s megállt a sátor bejáratánál, és beszélt Mósével.

יִרְדַּע עֲמוּד הָעֵנָן וְעַמֹּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה : (י) וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עַמֹּד הָעֵנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ : (יא) וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמִּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בְּדִנּוֹן נֹעַר לֹא יִמָּשׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל :

שלישי

פ

(יב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֲתָהּ אָמַר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמָּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם וְנִס־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינַי : (יג) וְעַתָּה אִם־נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דַּרְכְּךָ וְאַתְּעִדָּה לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמֹּךָ הַגּוֹי הַזֶּה : (יד) וַיֹּאמֶר פָּנֶי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לְךָ : (טו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פְּנִיךָ הַלְכִים אֶל־תְּעַלְנוּ מִזֶּה : (טז) וּבִמָּה אֶיִדַּע אִפּוּא כִּי־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנֹכִי וְעַמֹּךָ הַלֵּוֹא בְּלִכְתָּהּ עִמָּנוּ וְנִפְלְעִנוּ אָנֹכִי וְעַמֹּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה : פ רביעי (יז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה כִּי־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינֵי וְאַדְעָה בְּשֵׁם : (יח) וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ : (יט) וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲעֲבִיר בְּלִי־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם : (כ) וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי : (כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר : (כב) וְהָיָה כַּעֲבַר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְבַת הַצּוּר וְשַׁבְתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי : (כג) וְהִסִּירְתִּי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרָי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ :

חמישי

פ

לד

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסַל־לְךָ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁנִים וְקַתְבֹתִי עַל־הֵלַחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־

10. És az egész nép látta a felhőoszlopot állni a sátor bejáratánál, s az egész nép felkelt és leborult, kiki sátorának bejáratánál.

11. És az örökkévaló beszélt Mósével színről-szinre, mint ember felebarátjával beszél; azután visszatért a táborba, és szolgálja, az ifju Jehósua, Nun fia, nem távozott a sátorból.

12. És Móse mondá az örökkévalónak; Lásd, te azt mondod nekem: Vidd fel ezt a népet, s nem tudtad velem, kit fogsz velem küldeni; s mégis azt mondtad: Névszerint kijelöltelek, s kegyet is találtál szemeim előtt.

13. És most, ha csakugyan kegyet találtam szemeid előtt, ismertesd velem útjaidat, hogy megismerjelek és kegyet találhassak szemeid előtt; s azt is tekintsd, hogy a te néped ez a nemzetség.

14. És ő mondá: Ha majd haragom elmúlik, engedni fogok neked.

15. És ez mondá: Mig haragod el nem múlik, ne vigyj fel minket innen.

16. És vajjon mi által lehet megismerni, hogy kegyet találtam szemeid előtt, mind én, mind a te néped? nemde ha magad velünk mégysz? Azáltal különbözni fogunk én és néped mind a többi népektől, melyek a föld színén vannak.

17. És az örökkévaló mondá Mósének: Ezt a dolgot is, melyről szólottál, megteszem, mivel kegyet találtál szemeim előtt, s névszerint kijelöltelek.

18. És az mondá: Engedd látnom, kérlek, a te dicsőségedet.

19. És mondá: Én át engedem vonulni mind a jóságaimat előtted, s fel fogok előtted az örökkévaló nevében kiáltani, s kegyelmezni fogok, a kinek kegyelmezek, s könyörölni fogok, a kin könyörülök,

20. És mondá továbbá: Nem láthatod az én arcomat, mert nem láthat engemet az ember ugy, hogy életben maradjon.

21. Az örökkévaló mondá továbbá: Ime, itt van egy hely mellettem, állj oda a sziklára.

22. És lészen: ha majdan dicsőségem átvonul, bele foglak tenni a sziklahasadékba, s rád boritom kezemet, mignem átvonultam.

23. Azután eltávolítom kezemet, s látni fogod hátamat, de arcom nem lesz látható.

34. fejezet. — AZ ISTENI TULAJDONSÁGOK.

1. És az örökkévaló mondá Mósének: Faragj ki két kőtáblát, mint az elsők valának, s én fölirom a táblákra azon szavakat, melyek az előbbi táblákon voltak, melyeket összetörtél.

הלחת הראשנים אשר שפרת : (ב) והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר :
(ג) ואיש לא-יעלה עמך ונס-איש אל-ירא בכל-ההר
גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא : (ד) ויפסל
שני לחת אבנים כראשנים וישבם משה בבקר ויעל אל-
הר סיני כאשר צוה יהוה אתו וינקח בידו שני לחת
אבנים : (ה) וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יהוה : (ו) ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה
יהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורב-חסד ואמת : (ז)
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותשאה ונקה לא ונקה
פקד עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלשים ועל-
רבעים : (ח) וימהר משה ויקד ארצה וישתחוו : (ט) ויאמר
אם-נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד-נא אדני בקרבנו כי
עם-קשה-ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
שי (י) ויאמר הנה אנכי ברית ברית נגד כל-עמך אעשה
נפלאות אשר לא נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראוה
כל-העם אשר-אתה בקרבם את-מעשה יהוה כי-נורא הוא
אשר אני עשה עמך : (יא) שמר-לך את אשר אנכי
מצות היום הנני גרש מפניך את-האמרי והפנעני והחתי
והפרזי והחזי והיבוכי : (יב) השמר לך פן-תכרת ברית
ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן-יהיה למוקש
בקרביך : (יג) כי את-מוזבחתם תתצון ואת-מצבתם
תשברון ואת-אשרי תכרתון : (יד) כי לא תשתחווה
לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : (טו) פך
תכרת ברית ליושב הארץ ונני אחרי אלהיהם ונכחו
לאלהיהם וקרא לך ואבלת מוזבחו : (טז) ולקחת מבנותי
לבנות ונני בנותי אחרי אלהיהן והנני את-בנותי אחרי
אלהיהן : (יז) אלהי מסכה לא תעשה-לך : (יח) את-

2. Es légy készen reggelre, s reggel jöjj fel Szináj hegyére, s állj oda mellém a hegy tetejére.

3. És senki ne menjen fel veled, és senki ne is mutatkozzék az egész hegyen, még a juhok és barmok se legeljenek e hegy közelében.

4. És kifaragott két kőtáblát, mint az elsőök valának, s Móse jókor reggel felkelt és felment Szináj hegyére, mint az örökkévaló neki megparancsolta, s kezébe vette a két kőtáblát.

5. S az örökkévaló leszállt egy felhőben s odaállt melléje és felkiáltott az örökkévaló nevében.

6. S az örökkévaló elvonult előtte, s felkiáltott: Az örökkévaló, változatlan, mindenható, könyörületes és kegyelmes, hosszantűrő, nagykegyességű és hűséges.

7. Megőrzi a kegyességet ezrediziglen, megbocsát bünt, vétkét és gonosz tettet; de büntetlenül nem hagy. Megfenyíti az atyák vétkét a fiukon és unokákon harmad- és negyediziglen.

8. És Móse sietett, s földig hajolván, leborult.

9. És mondá: Ha kegyet találtam szemeid előtt Uram, kérek! menjen uram közöttünk, bár keménynyaku nép ez; de engedd el bűnünket és gonoszságunkat, s végy minket birtokodul.

10. És mondá: Ime, én frigyet kötök; egész néped jelenlétében fogok esodákat mivelní, minők nem lettek az egész földön és a többi népek közt; s látni fogja az egész nép, melynek keblében vagy, az örökkévaló cselekedeteit; mert félelmes az, a mit én veled cselekszem.

11. Jegyezd meg magadnak, amit én ma neked parancsolok; ime, én elüzöm előled az Emórit, Kenáánit, Chittit, Perizit, Chivvit és Jevúszit.

12. Őrizkedjél! nehogy frigyet köss az ország lakosságával, a hová elmégysz, különben botlásodra lesz kebeledben.

13. Sőt inkább rántsátok le az ő oltárait, törjétek el szobraikat, s ligeteiket vágjátok ki.

14. Ne borulj le idegen isten előtt! mert az örökkévalónak „Féltékeny“ a neve, féltékeny Isten ő.

15. Ha netalán frigyet kötnél az ország lakosságával, s ők fajtalankodni fognak isteneik után, s áldozni fognak isteneiknek, s tégedet is meghí valaki, hogy ennél áldozatából.

16. És leányai közül venni fogsz fiaidnak: leányai fajtalankodván isteneik után, fiaidat is fajtalanságra csábítják isteneik után.

17. Öntött isteneket ne csinálj magadnak.

18. A kovásztalan lepények ünnepét tartsd meg. Hét napon

חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַחְךָ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ
 לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרָיִם :
 (ט) כָּל־פֶּטֶר רַחֵם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה :
 (כ) וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֵרַפְתּוּ כָּל־
 בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרְאוּ פָנַי רִיקָם : (כא) שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת :
 (כב) וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי קֶצֶר חֲמִים וְחַג הָאֲסִית
 תִּקְוֹפֶת הַשָּׁנָה : (כג) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־
 זְכוּרָךְ אֶת־פָּנַי הָאֵרוֹן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : (כד) כִּי־
 אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ
 אֶת־אַרְצְךָ בְּעֵלְתָּךְ לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה : (כה) לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־
 יֵלֵךְ לִפְקֹד וּבַח חַג הַפֶּסַח : (כו) רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ
 תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ : פ
 שְׁבִיעִי (כז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־
 יִשְׂרָאֵל : (כח) וַיְהִי־שָׁמַּע עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתַּב עַל־הַלְּחָת
 אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים : (כט) וַיְהִי כִּדְבַר
 מֹשֶׁה מִתֵּר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיַד־מֹשֶׁה כִּדְבָרוֹ מִן־
 הַהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָבֹעַ כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו כִּדְבָרוֹ אִתּוֹ : (ל)
 וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו
 וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּת אֱלֹוֹ : (לא) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו
 אֶהְרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם : (לב)
 וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה אִתּוֹ בְּתֵר סִינַי : מִפְּטִיר (לג) וַיְכַל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם
 וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מִסּוּהָ : (לד) וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר
 אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמִּסּוּהָ עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

egyél kovásztalant, amint neked megparancsoltam, a tavaszho kitüzött idejében, mert tavaszhoiban mentél ki Miczrájimból.

19. Minden, mi a méhet megnyitja, enyém legyen, ugyszinte barmod himfajzatából, mi a tulok vagy juh méhét megnyitja.

20. A mi a szamar méhét megnyitja, azt váltsad ki juhon, s ha nem váltod ki, szegd a nyakát. Fiaidnak minden elsőszülötét ki kell váltanod, s ne jelenjenek meg üresen szinem előtt.

21. Hat napon dolgozzál és a hetedik napon nyugodjál: szántás és aratás idején is nyugodnod kell.

22. És a hetek ünnepest üld meg a búza zsengeinek aratásakor, s a betakarítás ünnepest, ha az esztendő megtette körfutását.

23. Háromszor egy esztendőben jelenjenek meg minden férfiad az Úrnak, az örökkévaló, Jiszráel Istenének szine előtt.

24. Mert nemzeteket fogok előled elüzni, s kiszélesitem határodát; de senki sem fogja országodat megkivánni, ha majdan felmegysz megjeleni az örökkévaló Istened szine előtt háromszor egy esztendőben.

25. Ne mutasd be savanyított mellett áldozatom vérét, s ne éjjelezzzen reggelig a peszach-ünnepest áldozata.

26. Földed zsengeinek elsejét vidd az örökkévaló Istened házába. Ne főzz gödölyét anyja tejében.

27. És az örökkévaló mondá Mósének: Ird fel magadnak e szavakat; mert e szavak tartalmára kötöttem veled és Jiszráellel frigyét.

28. És ott maradt az örökkévalónál negyven napig és negyven éjjelig; kenyeret nem evett és vizet nem ivott. S felirta a táblára a frigy szavait, a tiz parancsolatot.

29. És lön: midön Móse lement Szináj hegyéről, a bizonyág két táblája Móse kezében volt a hegyről lementében; Móse azonban nem tudta, hogy arca bőre sugárik, mivel ő vele szolt.

30. És Áháron és Jiszráel minden fiai látták Mósét, s ime arca bőre sugárik; azért féltek hozzá közeledni.

31. És Móse hitta őket, s odatértek hozzá Áháron és a község minden fejedelmei: s Móse beszélt velök.

32. Azután közeledtek Jiszráel minden fiai, s megparancsolá nekik mindazt, a mit az örökkévaló vele Szináj begyén beszélt volt.

33. S midön Móse velök beszédjét bevégezte vala, adott leplet arezára.

34. S midön Móse bement az örökkévaló elé, hogy vele beszéljen, eltávolítá a leplet, mig ki nem ment. Azután kiment és elbeszélte Jiszráel fiainak, a mi neki parancsoltatott.

את אשר יצוה : (לה) וראו בני ישראל את פני משה כי
קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו
עד באו לדבר אתו : ם

ויקהל לה

(א) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם
אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם : (ב) ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת
שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת : (ג) לא
תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת : פ

(ד) ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר : (ה) קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת :
(ו) ותבלת וארנמן ותולעת שני ושש ועזים : (ז) וערת
אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שמים : (ח) ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הפמים : (ט)
ואבני שהם ואבני מצאים לאפור ולחשן : (י) וכלי חכם
לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה : (יא) את
המשכן את אהלו ואת מקסוהו ואת קרסו ואת קרשיו
את בריו ואת עמדיו ואת אדניו : (יב) את הארן ואת
בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך : (יג) את השלחן
ואת בדיו ואת כלכליו ואת לחם הפנים : (יד) ואת
מנכת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור :
(טו) ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת
קטרת הפמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן : (טז)
את מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כלכליו את הכיר ואת כנו : (יז) את קלעי החצור
את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצור : (יח) את

35. És Jiszráel fiai látták Móse arcát, hogy Mósének arca bőre sugárzik, s Móse visszatette a leplet arczára, mig nem bement, hogy vele beszéljen.

35. fejezet. — VAJAKHÉL.

JISZRÁEL NÉPÉNEK ADAKOZÁSA A FRIGYSÁTORRA.

1. És Móse egybegyűjté Jiszráel fiainak egész közönségét s mondá nekik: Ezek azon szavak, melyeket az örökkévaló parancsolt, hogy azokat tegyék:

2. Hat napon végeztessék a munka, s a hetedik napon szentégetek legyen, szombati nyugalom az örökkévaló tiszteletére, a ki azon munkát végez, haljon meg.

3. Ne gyujtsatok tüzet minden lakhelyeitekben a szombat napján.

4. És Móse szólott Jiszráel fiainak egész közönségéhez mondván: Ez az, a mit az örökkévaló parancsolt, mondván:

5. Vegyetek magatok köréből adományt az örökkévalónak, mindenki, kit szive rá ösztönöz, hozza el az örökkévaló adományát: aranyat, ezüstöt és rezet.

6. És kék gyapjut, karmazsin és biborszínűt, lent és kecskeszört.

7. És vörös kosboröket, tachasböröket és sittimfákat.

8. És világító-olajat, fűszereket a kenet olajának, és illatszerket füstölőnek.

9. És gyémántköveket és foglalóköveket az éfodnak és mellpaizsnak.

10. Minden böleselméjü közületek jöjjön el, hogy csinálja mindazt, a mit az örökkévaló parancsolt.

11. A hajlékot, sátorát és takaróját, kapesait, deszkáit, závarait, oszlopaít és talpaít

12. A ládat és rúdjaít, a borítékot és a takaró-kárpitot.

13. Az asztalt rúdjaívaít és minden edényeívaít, s a diszkenyeret.

14. És a világító-lámpát edényeívaít, és világítóít, s a világító-olajat.

15. A füstölő oltárt és rúdjaít, a kenet olaját, és az illatszeres füstölőt, a bejárat takaróját a hajlék bejáratánál.

16. Az áldozó oltárt a hozzá tartozó rézrostélylyal, rúdjaít és minden edényeít, a medenezét és állványát.

17. A pitvar függönyeít, oszlopaít és talpaít, és a pitvar kapujának takaróját.

יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם : (ט)
 את בני השדר לשרת בקדש את בני הקדש לאהרן
 הכהן ואת בני בניו לכהן : (כ) ויצאו כל ענת בני
 ישראל מלפני משה : שני (כא) ויבאו כל איש אשר
 נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת
 יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבני הקדש :
 (כב) ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח
 ונזם ומבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף
 תנופת זהב ליהוה : (כג) וכל איש אשר נמצא אתו
 תכלת וארנמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם
 מאדמים וערת תחשים הביאו : (כד) כל מרים תרומת
 כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
 עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו : (כה) וכל אשה
 חכמת לב בידיה טוו ויבאו מטוה את התכלת ואת
 הארנמן את תולעת השני ואת השש : (כו) וכל הנשים
 אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים : (כז)
 והנשאים הביאו את אבני השתם ואת אבני המלאים
 לאפוד ולחשן : (כח) ואת הבשם ואת השמן למאור
 ולשמן המשחה ולקטרת הפמים : (כט) כל איש ואשה
 אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה
 יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה
 ליהוה : פ שלישי [שני כשהן מחוברין]
 (ל) ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 בצלאל בן אוּרִי בן חור למטה יהודה : (לא) וימלא אתו
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה :
 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת : (לב)
 ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
 מחשבת : (לג) ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
 אחיסאף למטה דן : (לד) מלא אתם חכמת לב לעשות

18. A hajlék szegeit és a pitvar szegeit és köteleit.

19. A szolgálati ruhákat a szenthelyben való szolgálathoz, a szent ruhákat Áháron, a pap, számára és fiainak ruháit a papí szolgálatra.

20. És Jiszráel fiainak egész közönsége elment Móse szine elől.

21. És eljött mindenki, kit szive rávitt, s a kit lelke rá ösztönzött, hozván az örökkévaló adományát a frigysátor készítésére s egész szolgálatára, és a szent ruhákra.

22. És jöttek férfiak, asszonyok, mind a nemesszivüek hozván kapesot, függőt, gyűrüt és karpereczet, mindenféle arany edényeket, és a ki arany ajándékot ajánlott az örökkévalónak.

23. És mindenki, kinél találtatott kék gyapju, karmazsin és biborszínü, len és kecskeször, vörös kosbörök és tachasbörök, elhozták.

24. Mindazok, kik adományt szántak ezüstben és rézben, elhozták az örökkévaló adományát, s mindazok, kiknél sittimfák találtattak a szolgálat mindennemü munkájára, elhozták.

25. És mind az ügyes asszonyok saját kezeikkel fontak, s hoztak fonadékot kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, és lenből.

26. És mind az asszonyok, kiket szivök rávitt, ügyességgel fonták a kecskeszört.

27. És a fejedelmek hoztak gyémántköveket és foglalóköveket az éfodnak és mellpaizsnak.

28. S a füstert és olajat világításra és a kenet olajának, s illatszereket füstölőnek.

29. Minden férfiú és asszony, kiket szivök arra ösztönzött, hogy hozzanak a különféle munkára, melyet az örökkévaló Móse által parancsolt, hogy készítsenek, Jiszráel fiai hoztak ajándékot az örökkévalónak.

30. És Móse mondá Jiszráel fiainak: Lássátok! Az örökkévaló névszerint meghítta Beczalélt, Chúr fiának, Urinak fiát, Jehúda törzséből.

31. És betöltötte őt isteni szellemmel, bölcseséggel, értelemmel és ismerettel és mindenféle mesterséggel.

32. Hogy terveket kigondoljon, s hogy dolgozzék aranynyal, ezüsttel és rézzel.

33. S a kömetszésbeu a foglalásokhoz, és a fametszésben, hogy mindenféle tervezett műveket készítsen.

34. És oktató ügyességet adott elméjébe mind ő neki, mind Áháliávnak, Achiszámách fiának, Dán törzséből.

35. Betöltötte őket böles elmével, hogy készítsenek minden-

כָּל־מְלֹאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרִקְמָה וְרִקְמֹת וְכָאֲרָנָמָן
 בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאַהֲרָן עָשִׂי כָּל־מְלֹאכֶה וְחֹשֶׁב
 מִחֻשְׁבֵּת :

לו

(א) וְעָשָׂה בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר
 נָתַן יְהוָה חֲכָמָה וְתְבוּנָה בְּהֵמָּה לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 מְלֹאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : (ב) וַיִּקְרָא
 מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלְאֵל וְאֶל־אַהֲלִיאֵב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁאַף לְבֹו לְקַרְבֵּה
 אֶל־הַמְּלֹאכֶה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ : (ג) וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת
 כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלֹאכֶת עֲבֹדַת
 הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֶּקֶר
 בַּבֶּקֶר : (ד) וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל־מְלֹאכֶת
 הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ מִמְּלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים : (ה)
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מֵרַבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה
 לַמְּלֹאכֶה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ : (ו) וַיִּצַו מֹשֶׁה
 וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל־יַעֲשׂוּ־עוֹד
 מְלֹאכֶה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מֵהֵבִיא : (ז) וְהַמְּלֹאכֶה
 הָיְתָה דִים לְכָל־הַמְּלֹאכֶה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר : (ח)
 רִבְעִי (ח) וַיַּעֲשׂוּ כָּל־חֲכַם־לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלֹאכֶה אֶת־הַמִּשְׁכָּן
 עֶשֶׂר יְרִיעַת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְתַכְלֵת וְאַרְנָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרָבִים
 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָם : (ט) אַרְבֶּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה
 וְעֶשְׂרִים בְּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה
 אֶחָת לְכָל־הַיְרִיעַת : (י) וַיַּחֲבֵר אֶת־חַמֶּשׁ הַיְרִיעַת אֶחָת
 אֶל־אֶחָת וְחַמֶּשׁ יְרִיעַת חֵבֵר אֶחָת אֶל־אֶחָת : (יא) וַיַּעַשׂ
 לְלֹאֵת תַּכְלֵת עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּמַּחְבֶּרֶת
 בֶּן עָשָׂה בְּשַׁפַּת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִייתָ :

féle metszett, művészi és himzett munkát kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, lenből és szövött munkából, mindenféle munkát készítsenek és terveket gondoljanak ki.

36. fejezet. — A FRIGYSÁTOR KÉSZÍTÉSE.

1. És Beczalél és Áháliáv készítsék el és mindazon böles elméjü férfiak, kikbe az örökkévaló böleseséget és értelmet adott, hogy megértsék és csinálják a szent szolgálat egész művét mindazonképpen, mint az örökkévaló parancsolta.

2. És Móse elhitta Beczalélt és Áháliávot és minden böles elméjü férfit, kinek elméjébe az örökkévaló böleseséget adott, mindenkit, kit szive rávitt, hogy járuljanak a munkához, s hogy azt megcsinálja.

3. S átvették Mósétől mind az adományokat, melyeket Jisráel fiai elhoztak a szent szolgálat művéhez, hogy azt megcsinálják, ők pedig hoznak vala neki még adományokat minden reggel.

4. S eljöttek mind a bölesek, kik az egész szent munkát végezték kiki az ő munkájától, melyet ők készítenek vala.

5. És szóltak Móséhez, mondván: A nép többet hoz, mint amennyi a munka aránya, azon műhöz, melyet az örökkévaló megparancsolt, hogy elkészítsék.

6. És Móse megparancsolta, s felhívást vittek a táborba, mondván: Se férfit, se asszony ne készítsen több munkát szent adományképpen! És a nép megszűnt hozni.

7. S a munka elegendő volt az egész műre, hogy azt megcsinálják, s még maradt is.

8. És mind a böles elméjűek a munkakészítők közül csinálták a hajlékot tiz szőnyegből sodrott lenből, kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, kerubokkal, művészi munkával készíték azokat.

9. Egy-egy szőnyeg hossza huszonnyolcz sing, s szélessége egy-egy szőnyegnek négy sing volt; mind a szőnyegeknek egy mértékök volt.

10. És összefoglalt öt szőnyeget egymással, s ismét öt szőnyeget foglalt össze egymással.

11. Azután csinált hurkokat kék gyapjuból, az egyik szőnyeg szélén az összefoglalás végén; úgy tett azon szőnyeg szélén, mely a másik összefoglalás végén volt.

(יב) חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל-אחת: (יג) ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את-היריעת אחת אל-אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: פ

(יד) ויעש יריעת עזים לאהל על-המשכן עשתי-עשרה יריעת עשה אתם: (טו) אךד היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: (טז) ויחבר את-חמש היריעת לבד ואת-שש היריעת לבד: (יז) ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על-שפת היריעה החברת השנית: (יח) ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את-האהל להנות אחד: (יט) ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ס חמישי (כ) ויעש את-הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: (כא) עשר אמת אךד הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: (כב) שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל-אחת בן עשה לכל קרשי המשכן: (כג) ויעש את-הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: (כד) וארבעים אדני-כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתיו: (כה) ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: (כז) וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: (כח) וילירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: (כח) ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: (כט) והיו תואמים מלמטה ויחדו יהיו תמים אל-ראשו אל-הטבעת האחת בן עשה לשניהם לשני המקצעת: (ל) והיו

12. Ötven hurkot csinált az egyik szőnyegre, s ötven hurkot csinált azon szőnyeg végére, mely a másik összefoglaláson volt; a hurkok összeillettek egymással.

13. És csinált ötven kapesot s összefoglalta egymással a szőnyeget a kapesok segítségével, s a hajlék egy egészet képezett.

14. És csinált szőnyeget kecskeszörből sátornak a hajlék fölött, tizenegy ily szőnyeget csinált.

15. Egy-egy szőnyeg hossza harmincz sing, s szélessége egy-egy szőnyegnek négy sing volt; egy mértéke volt a tizenegy szőnyegnek.

16. Azután összefoglalt öt szőnyeget külön, s hat szőnyeget külön.

17. És csinált ötven hurkot azon szőnyeg szélére, mely az összefoglalás végén volt, s ötven hurkot csinált a másik összefoglaló szőnyeg szélére.

18. Csinált azután ötven rézkapesot a sátor összefoglalására, hogy egy egészet képezzen.

19. S takarót csinált a sátornak vörös koszbőrökből, s egy takarót tachasbőrökből legfelül.

20. És megcsinálta a deszkákat a hajléknak sittalimfából, egyenesen állókat.

21. Tíz sing volt egy deszka hossza, s egy és fél sing volt egy deszka szélessége.

22. Két csapot egy-egy deszkának egymásba illőket, úgy tett a hajléknak minden deszkájával.

23. És csinálta a hajlék deszkáit, húsz deszkát annak délszaki oldalára.

24. És negyven ezüst talpat csinált a húsz deszka alá, két talpat egy-egy deszka alá két csapja számára, s ismét két talpat egy-egy deszka alá két csapja számára.

25. S a hajlék másik oldalára észak felől csinált húsz deszkát.

26. S azokhoz negyven ezüst talpat, két talpat egy-egy deszka alá, s megint két talpat egy-egy deszka alá.

27. S a hajléknak nyugati oldalára csinált hat deszkát.

28. S két deszkát csinált a hajléknak szögleteire két oldal felől.

29. Hogy összeillők legyenek alól, s együttesen egybeillők legyenek felül egy karikába, úgy tett mind a kettővel mind a két szögleten.

שִׁמְנֵה קִרְשִׁים וְאֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקִּרְשׁ הָאֶחָד: (לא) וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי
עֲצֵי שִׁטִּים הַמִּשָּׁה לְקִרְשֵׁי צִלְעֵי־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: (לב)
וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי צִלְעֵי־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית וְחַמְשָׁה
בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִבְרֹתַיִם יָמָּה: (לג) וַיַּעַשׂ אֶת־
הַבְּרִיחַ הַתִּיבֵן לְבָרֶה בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִן־הַקֶּצֶה אֶל־
הַקֶּצֶה: (לד) וְאֶת־הַקִּרְשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבַּעְתֶּם עָשָׂה
זָהָב בְּתַיִם לְבְּרִיחֵם וַיִּצַּף אֶת־הַבְּרִיחִים זָהָב: (לה) וַיַּעַשׂ
אֶת־הַפְּרָכֶת תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁרַר מַעֲשֵׂה
חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרָבִים: (לו) וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבַּעַה עַמּוּדֵי
שִׁטִּים וַיִּצַּפֶּם זָהָב וַיִּוְיָהֶם זָהָב וַיִּצַּק לָהֶם אַרְבַּעַה אֲדָנֵי־
כֶּסֶף: (לז) וַיַּעַשׂ מִסְדָּ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁרַר מַעֲשֵׂה רָקִם: (לח) וְאֶת־עַמּוּדָיו
חַמְשָׁה וְאֶת־גּוֹנֵיהֶם וְצִפָּה רְאִשֵׁיהֶם וְחֹשְׁקֵיהֶם זָהָב
וְאֲדָנֵיהֶם חַמְשָׁה נְחֹשֶׁת: פ

לו

א) וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת־הָאָרֶן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחָצִי אַרְבֹּ
וְאֹמֶה וְחָצִי רְחֵב וְאֹמֶה וְחָצִי קָמָתוֹ: (ב) וַיִּצַּפְהוּ זָהָב
מְהוֹר מִבַּיִת וּמְחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: (ג) וַיִּצַּק לוֹ
אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעְמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־
צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִית: (ד) וַיַּעַשׂ
בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב: (ה) וַיָּבֵא אֶת־הַפְּדִים
בַּטַּבַּעַת עַל צִלְעַת הָאָרֶן לְשֵׁאת אֶת־הָאָרֶן: (ו) וַיַּעַשׂ
כַּפֶּרֶת זָהָב מְהוֹר אֲמֹתַיִם וְחָצִי אַרְבַּה וְאֹמֶה וְחָצִי רְחֵבָה:
(ז) וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְּרָבִים זָהָב מִקִּשָּׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת
הַכַּפֶּרֶת: (ח) כְּרוֹב אֶחָד מִקֶּצֶה מִזֶּה וְכְרוֹב אֶחָד מִקֶּצֶה
מִזֶּה מִן־הַכַּפֶּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרָבִים מִשְׁנֵי קְצוֹתָיו:

30. Volt tehát nyolcz deszka és ezüst talpaik, összesen tizenhat talp; két-két talp egy deszka alatt.

31. És csinált öt závárt sittimfából a hajlék egyik oldalán levő deszkáinak.

32. S öt závárt a hajléknak másik oldalán levő deszkáira, s öt závárt a hajlék deszkáira mind a két oldalon nyugat felől.

33. És csinálta a középső závárt, hogy zárjon a deszkák közepén végtől-végig.

34. S a deszkákat bevonta arannyal, s karikákat aranyból csinálta a závár tokjaiul, s bevonta a závárokat arannyal.

35. És készíté a kárpitot kék gyapjúból, karmazsin és biborszínüből és sodrott lenből, művészi munkával csinálta azokat kerubokkal.

36. És csinált számára négy sittimoszlopot és bevonta azokat arannyal; horgaik aranyból voltak, s öntött nekik négy ezüst talpat.

37. És csinált a sátor bejáratánál egy takarót kék gyapjúból, karmazsin- és biborszínüből, és sodrott lenből takács munkával.

38. Úgyszinte öt oszlopát horgaikkal, s bevonta fejeiket és tekereseiket arannyal, öt talpa rézből volt.

37. fejezet. — A FRIGYSÁTOR KÉSZITÉSE.

1. És Beczalél csinálta a ládát sittimfából, két és fél sing volt hossza, egy és fél sing szélessége, s egy és fél sing magassága.

2. S bevonta belül és kívül tiszta arannyal, s csinált rajta arany párkányt köröskörül.

3. S öntött neki négy arany karikát négy szegletére; két karikát egyik oldalára, s két karikát a másik oldalára.

4. És csinált rudakat sittimfából, s bevonta őket arannyal.

5. S a rudakat beletevé a karikákba a láda oldalaira, hogy a ládát vihessék.

6. És csinált födelet tiszta aranyból, két és fél sing volt hossza, s egy és fél sing szélessége.

7. És csinált két kerubot aranyból, kalapácsolva csinálta azokat a fődél két vége felől.

8. Egy kerub innenső végén volt, s egy kerub a túlsó végén volt; a fődélből csinálta a kerubokat két vége felől.

(ט) ויהיו הכרבים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַל סָבִיבִים בְּכַנְפֵיהֶם
עַל־הַכַּפָּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפָּרֶת הָיוּ פָּנֵי
הַכָּרָבִים :

פ

(י) וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלֶחָן עֲצֵי שֵׁטִים אֲמָתִים אָרְכוֹ וְאַמָּה רָחְבוֹ
וְאַמָּה וְחֲצֵי קָמָתוֹ : (יא) וַיֵּצֵא אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זָרָה
זָהָב סָבִיב : (יב) וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְנַרְתַּת טָפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זָרָה
זָהָב לְמִסְנַרְתּוֹ סָבִיב : (יג) וַיֵּצֵק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב
וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעֲתֵי עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו :
(יד) לְעִמַּת הַמִּסְנַרְתַּת הָיוּ הַטַּבַּעֲתֵי בָּתִּים לַפְּדִים לְשֵׁאת
אֶת־הַשְּׁלֶחָן : (טו) וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּדִים עֲצֵי שֵׁטִים וַיֵּצֵא
אֹתָם זָהָב לְשֵׁאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן : (טז) וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּלָיִם וְ
אֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלֶחָן אֶת־קַעְרָתּוֹ וְאֶת־כַּפְתָּיו וְאֵת מְנוּקֹתָיו
וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסָּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר : פ שֵׁי

[שְׁלֹשִׁי כֶּשֶׁהן מְחוּבְּרִין] (יז) וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְרָה זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה
עָשָׂה אֶת־הַמִּנְרָה יָרֵכָה וְקִנְיָה גְבִיעִיהַ בַּפְּתִירִיהַ וּפְרָחִיהַ
מִמִּנְהַ הָיוּ : (יח) וְשֵׁשֶׁה קָנִים הֵיבָאִים מִצִּדֵיהַ שְׁלֹשָׁה וְ
קָנֵי מִנְרָה מִצִּדֵיהַ הָאֶחָד וְשֵׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצִּדֵיהַ הַשֵּׁנִי :
(יט) שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקִנְיָה הָאֶחָד בַּפְּתִירִיהַ וּפְרָחִיהַ
וְשֵׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקִנְיָה אֶחָד בַּפְּתִירִיהַ וּפְרָחִיהַ בֵּן
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הֵיבָאִים מִן־הַמִּנְרָה : (כ) וּבַמִּנְרָה אַרְבַּעַת
גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים בַּפְּתִירִיהַ וּפְרָחִיהַ : (כא) וּבַפְּתִירִיהַ תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהַ וּבַפְּתִירִיהַ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהַ וּבַפְּתִירִיהַ
תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהַ לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הֵיבָאִים מִמִּנְהַ :
(כב) בַּפְּתִירִיהֶם וּקְנִיתָם מִמִּנְהַ הָיוּ בָּלָה מְקֻשָּׁה אֶחָת
זָהָב טָהוֹר : (כג) וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִּיהַ שְׁבָעָה וּמִלְקָחִיהַ
וּמַחְתִּיתִיהַ זָהָב טָהוֹר : (כד) בַּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ
וְאֵת כָּל־כְּלִיָּהּ :

פ

(כה) וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹזָבַח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שֵׁטִים אֲמָה אָרְכוֹ וְאַמָּה
רָחְבוֹ רְבִיעַ וְאַמָּתִים קָמָתוֹ מִמֵּנוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו : (כו) וַיֵּצֵא

9. S a kerubok kiterjesztették szárnyaikat fölfelé, betakarták szárnyaikkal a födelet, arcaik egymás felé voltak; a föld felé voltak fordulva a kerubok arcai.

10. Csinálta azután az asztalt sittimfából, két sing volt hossza, egy sing a szélessége, s egy és fél sing magassága.

11. S bevonta tiszta arannyal, s csinált azon arany párkányt köröskörül.

12. És csinált azon egy tenyéryi széles keretet köröskörül, s a kereten arany párkányt csinált köröskörül.

13. S öntött neki négy arany karikát, s a karikákat azon négy szegletre tette, melyek négy lábán vannak.

14. A keret mögött voltak a karikák a rudak tokjaiul, hogy az asztalt vihessék.

15. Csinált azután rudakat sittimfából, s bevonta őket arannyal, hogy az asztalt vihessék.

16. S elkészíté az asztalhoz tartozó edényeket: tálaít, findsáít, csöveit és támaszait, melyekkel takarják, tiszta aranyból.

17. És csinálta a lámpát tiszta aranyból, kalapácsolva csinálta a lámpát: derekát, ágait, kelyheit, gombjait és virágait; ugyanabból voltak.

18. Hat ága nyúlt ki oldalaiból; a lámpának három ága egyik oldalából, s a lámpának három ága a másik oldalából.

19. Három mandolaalaku kehely volt egy-egy ágon, gomb és virág, s ismét három mandolaalaku kehely egy-egy ágon, gomb és virág, így mind a hat ágon, melyek a lámpából kinyúltak.

20. S a lámpán négy mandolaalaku kehely volt gombjaik- és virágaikkal.

21. Egy gomb volt két ág alatt azon darabból, s egy gomb két ág alatt azon darabból, mind a hat ágnek, melyek belőle kinyúltak.

22. Gombjaik és ágaik azon darabból voltak, az egész kalapácsolva egy darab tiszta aranyból.

23. És csinálta hét lámpáját, fogóit és hamuszedőit tiszta aranyból.

24. Egy kikár tiszta aranyból csinálta azt minden edényeivel együtt.

25. És csinálta a füstölő oltárt sittimfából; egy sing hosszában és egy sing szélességben, négyszögüre s két singnyi magasságban; szarvai azon darabból voltak.

אתו וְהָב טָהוֹר אֶת־נֶגְוֹ וְאֶת־קִירְתָּיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו
 וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְהָב סָבִיב : (כו) וּשְׁתֵּי טַבַּעַת וְהָב עָשֶׂה־לוֹ |
 מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים
 לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם : (כז) וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף
 אֹתָם וְהָב : (כט) וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קַטְרֵת
 הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רִקְחָה : פ שְׁבִיעִי [רביעי כשה"מ]

לח

(א) וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְבּוֹ
 וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבוֹ רַבּוּעַ וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ : (ב) וַיַּעַשׂ
 קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיִּצַּף אֹתוֹ
 נְחֹשֶׁת : (ג) וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירָת וְאֶת־
 הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרְקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלָיו
 עָשֶׂה נְחֹשֶׁת : (ד) וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֶד מַעֲשֵׂה רִשֵּׁת נְחֹשֶׁת
 תַּחַת בְּרַבְּבוֹ מִלְמִטָּה עַד־חֲצָיו : (ה) וַיִּצַק אַרְבַּע טַבַּעַת
 בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לְמִכָּבֶד הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָדִים : (ו) וַיַּעַשׂ
 אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם נְחֹשֶׁת : (ז) וַיָּבֵא אֶת־
 הַבָּדִים בַּטַּבַּעַת עַל צַלְעַת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נְכוֹב
 לַחַת עָשֶׂה אֹתוֹ : (ח) וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת
 כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצַּבָּאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
 (ט) וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לְפָאֵת | נִגְבַּ תִּימָנָה קַלְעֵי הַחֲצֵר
 שָׁשׁ מִשׁוֹר מֵאָה בְּאַמָּה : (י) עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם
 עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף : (יא) וּלְפָאֵת
 צָפוֹן מֵאָה בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף : (יב) וּלְפָאֵת־יָם
 קַלְעִים חֲמִשִּׁים בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה
 וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף : (יג) וּלְפָאֵת קִדְמָה מִזְרְחָה
 חֲמִשִּׁים אַמָּה : (יד) קַלְעִים חֲמִש־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכְּתָף
 עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה : (טו) וּלְכַתָּף הַשְּׂמִינִית

26. S bevonta tiszta arannyal: tetejét, falait köröskörül és szarvait, s csinált azon arany párkányt köröskörül.

27. S két arany karikát csinált azon a párkány alatt két felől a két oldalán, a rúdak tokjaiul, hogy azoknál fogva vihessék.

28. S a rúdakat sittimfából csinálta, s bevonta őket arannyal.

29. És készítette azután a kenet szent olaját és a tiszta illatszeres füstölőt, fűszervegyítő munkával.

38. fejezet.

A BEGYÜLT ADOMÁNYOK FELSZÁMITÁSA.

1. És csinálta az áldozó oltárt sittimfából, öt sing volt hossza, s öt sing szélessége négyszögüre, s három sing volt a magassága.

2. És csinálta szarvait négy szögletére; vele egy darabból voltak szarvai, s bevonta azt rézzel.

3. És csinálta az oltárnak minden edényeit: a fazekakat, a hamutisztítókat, a medenczéket, a villákat és a szénszerpenyőket; minden edényeit rézből csinálta.

4. S az oltárnak réz rostélyt készített hálózott munkával párkánya alatt, annak aljától a közepéig.

5. És négy karikát öntött a rézrostély négy végére a rudak tokjaiul.

6. És csinálta a rudakat sittimfából és bevonta őket rézzel.

7. S beletevé a rudakat a karikákba az oltár oldalaira, hogy azoknál fogva vigyék; öblösen táblákból csinálta őket.

8. És csinálta a medenczét rézből, és talpát rézből az összegyült nők tükreiből, kik a frigsátor bejáratánál összegyültek.

9. Azután csinálta a pitvart a délszaki oldalon; a pitvar függönyei sodrott lenből voltak, száz singesek.

10. Húsz oszlopuk és húsz talpuk volt rézből; az oszlopok horgai és tekeresei ezüsből voltak.

11. S az északi oldalon száz sing függöny; húsz oszlopuk és húsz talpuk rézből volt, az oszlopok horgai és tekeresei ezüsből.

12. S a nyugati oldalon ötven sing függöny, tiz oszloppal és tiz talppal; az oszlopok horgai és tekeresei ezüsből.

13. És napkelet felől ötven sing függöny.

14. Tizenöt sing függöny volt az egyik oldalon, három oszloppal és három talppal.

15. S a másik oldalon is a pitvar kapujának innenső és

מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצַר קָלְעִים חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
 עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה : (טו) כָּל־קָלְעֵי הַחֲצַר
 סָבִיב שֵׁשׁ מִשׁוֹר : (טז) וְהָאֲדָנִים לְעֲמֻדִים נְחֹשֶׁת וְזֵי
 הָעֲמֻדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כָּסֶף וְצִפּוּי רְאִשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם
 מְחֻשָּׁקִים כָּסֶף כָּל עֲמֻדֵי הַחֲצַר : מַפְטִיר (יז) וּמִסְדֵּי שַׁעַר
 הַחֲצַר מַעֲשֵׂה רִקְם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשׁוֹר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אָרְדֵּי וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמִשׁ אַמּוֹת לְעֶמֶת
 קָלְעֵי הַחֲצַר : (יח) וְעֲמֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה
 נְחֹשֶׁת וְזֵיהֶם כָּסֶף וְצִפּוּי רְאִשֵׁיהֶם וְחֲשׂוּקֵיהֶם כָּסֶף : (יט)
 וְכָל־תְּיֻתְדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלַחֲצַר סָבִיב נְחֹשֶׁת : ס

פקודי

(כא) אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֹדֵת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי
 מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן : (כב)
 וּבְצִלְאֵל בֶּן־אֹוֹרִי בֶן־חֹור לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : (כג) וְאֵתוּ אֶהֱלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמֵךְ
 לְמִטָּה־דָן חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרִקְם בְּתֵכֶלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
 הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ : ס (כד) כָּל־הַדָּוָב הָעֹשׂוֹי לַמְּלָאכָה בְּכֹל
 מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וְזֵהוּ | וְזֵהב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר
 וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : (כה) וְכָסֶף
 פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּכֶר וְאַלְף וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה
 וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : (כו) בָּקַע לְגִלְגָּלֶת מַחְצִית
 הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקוּדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ
 מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים : (כז) וַיְהִי מֵאֵת כֶּכֶר הַכָּסֶף לְצַקַּת אֵת
 אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרֻכָּת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר
 כֶּכֶר לְאָדָן : (כח) וְאֶת־הָאֶלְף וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה
 וְשִׁבְעִים עָשָׂה זֵוִים לְעֲמֻדִים וְצִפָּה רְאִשֵׁיהֶם וְחֲשַׁק אֹתָם :
 (כט) וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת

tulsó részén tizenöt sing függöny, három oszloppal és három talppal.

16. A pitvarnak valamennyi függőnyeik köröskörül sodrott lenből voltak.

17. S az oszlopokhoz való talpak rézből voltak, az oszlopoknak horgai és tekeresei ezüsből; fejeik ezüsttel voltak bevonva, s ezüst tekeresekkel körülfogva a pitvarnak minden oszlopai.

18. S a pitvar kapujának takarója szövött munka volt kék gyapjuból, karmazsin és bíbor színükből és sodrott lenből; húsz sing a hossza, s magassága szeltében öt sing, a pitvar függőnyeikhez képest.

19. Négy oszlopa s négy talpa rézből volt, horgaik ezüsből, fejeik és tekereseik ezüsttel bevonva.

20. A hajlék és pitvar minden szegei köröskörül rézből voltak.

PEKÚDE.

21. Ezek a hajléknak, a Bizonyosság hajlékának számadásai, melyek Móse parancsára megszámláltattak. A leviták szolgálata Iszámár, Áháronnak, a papnak fia által történt.

22. És Beczalél Chúr fiának, Urinak fia, Jehúda törzséből készítette vala mindazt, amit az örökkévaló Mósének parancsolt.

23. És mellette Áháliáv Achiszámách fia Dán törzséből, metsző, tervező és himző kék gyapjuban, karmazsin és biborszínüben, és lenben.

24. Mind az arany, mely a műre feldolgoztatott, a szenthely egész művére, az adományozott arany volt: huszonkilencz kikár hétszáz és harmincz sekel a szenthely súlya szerint.

25. És a közönség megszámlálásából begyült pénz: száz kikár, ezer hétszáz és hetvenöt sekel a szenthely súlya szerint.

26. Egy beka fejenként, egy fél sekel a szenthely súlya szerint mindazoktól, kik a számláláson átmentek, a húsz évestől fogva fölfelé, a hatszáz háromezer ötszáz és ötventől.

27. És a száz kikár ezüst használtatott, hogy a szenthely talpait öntsék és a kárpit talpait: száz talpat a száz kikárból, egy kikár egy-egy talpnak.

28. És az ezer hétszáz és hetvenöt sekelből esinált horgokat az oszlopoknak, s bevonta fejeiket és díszítette őket tekeresekkel.

29. És az ajándékozott réz volt: hetven kikár kétezer és négyszáz sekel.

שָׁקַל : (ל) וַיַּעַשׂ כֹּה אֶת־אֲדָנִי פָתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
 מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לּוֹ וְאֶת כָּל־כְּלֵי
 הַמִּזְבֵּחַ : (לא) וְאֶת־אֲדָנִי הִחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אֲדָנִי
 שַׁעַר הִחָצֵר וְאֶת כָּל־יִתְדֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֵי
 הִחָצֵר סָבִיב :

למ

(א) וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי־שָׂרָד
 לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעַשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ שְׁנֵי (חֲמִישֵׁי כֶּשֶׁן מְחוּבְרִין]
 (ב) וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֶפֶד וְהֵב תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 מְשֹׁר : (ג) וַיִּרְקְעוּ אֶת־פִּתְי הַזָּהָב וּקְצָץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת
 בְּתוֹד הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹד הָאֲרָגָמָן וּבְתוֹד תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹד
 הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב : (ד) כִּתְּפַת עֲשׂוּ־לוֹ חֲבֵרַת עַל־שְׁנֵי
 קְצוּתָיו חֲבֵר : (ה) וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמְּנוֹ
 הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ וְהֵב תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס (ו) וַיַּעַשׂוּ אֶת־אֲבָנֵי
 הַשֹּׁהַם מִסִּבַּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי חוּתֵם עַל־
 שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (ז) וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְּפַת הָאֶפֶד
 אֲבָנֵי זָכָר וּלְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ
 (ח) וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד וְהֵב
 תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר : (ט) רְבִיעַ הָיָה
 כְּפוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זָרֵת אֲרָכּוֹ וְזָרֵת רְחִבּוֹ כְּפוּל : (י)
 וַיְמַלְאוּ־בּוֹ אַרְבָּעַה טוּרֵי אֲבָן טוּר אֶדָם פְּטֹדָה וּבְרָקֵת
 הַטּוּר הָאֶחָד : (יא) וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶד סַפִּיר וַיְהִלֵּם : (יב)
 וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׁבוֹ וְאַחַלְמָה : (יג) וְהַטּוּר הָרְבִיעִי
 תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וַיִּשְׁפֹּה מוֹסַבַּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב בְּמִלְאָתָם :
 (יד) וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עָשָׂרָה

30. S abból csinálta a frigsátor bejáratának talpait, a rézoltárt és a hozzátartozó rézrostélyt, úgyszinté az oltár minden edényeit.

31. A pitvar talpait köröskörül és a pitvar kapujának talpait, a hajlék minden szegeit és a pitvar minden szegeit köröskörül.

39. fejezet.

A PAPI DISZÖLTÖZET KÉSZITÉSE.

1. A kék gyapjuból, a karmazsin és biborszínüből csináltak szolgálati ruhákat a szenthelyben való szolgálattételnél; s ugy csináltak a szent ruhákat Áháron számára, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

2. És csinálta az éfodot aranyból, kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, és sodrott lenből.

3. És kinyujtottak arany lemezeket s fonalakat vágtek, hogy bedolgozzák a kék gyapjuba, a karmazsin és biborszínübe, és a lenbe művészi munkával.

4. Összefoglalható vállakat csináltak rajta, melyek a két végén összefoglaltattak.

5. És az éfod övezője, mely rajta volt, vele egy darabból volt azon munka szerint aranyból, kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből és sodrott lenből, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

6. És csinálták a gyémántköveket körülfogva arany foglalványokkal pecsétvéssel vésve Jiszráel fiainak neveire.

7. És ráillesztették őket az éfod vállaira emlékeztető kövekül Jiszráel fiainak, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

8. Azután csinálta a mellpaizst művészi munkával, az éfod munkája szerint, aranyból, kék gyapjuból, karmazsin és biborszínüből, és sodrott lenből.

9. Négyszögü volt, kétrét csinálták a mellpaizst, egy arasz hosszában s egy arasz szélességében, kétrét.

10. És beleraktak négy sor követ; egy sor: ódem, pitedo és bárekesz; ez az egyik sor.

11. A második sor: nófech, szappir, és jáhalóm.

12. A harmadik sor: lesem, sevó és áchlámá.

13. És a negyedik sor: tarsis, sóham és jáspis körülvéve arany foglalványokkal az ő foglalásaikban.

14. És a kövek Jiszráel fiainak neveire szóltak, tizenkettő

על-שמתם פתוּחֵי חתם אִישׁ עַל-שְׁמוֹ לְשָׁנַיִם עָשָׂר שָׁבַט׃
 (טו) וַיַּעֲשׂוּ עַל-הַחֹשֶׁן שְׂרָשֶׁרֶת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת וְהָב
 טָהוֹר׃ (טז) וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבָּצַת וְהָב וּשְׁתֵּי טַבַּעַת וְהָב
 וַיִּתְּנוּ אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבָּעַת עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ (יז) וַיִּתְּנוּ
 שְׁתֵּי הָעֶבֶתֶת הַזֹּהָב עַל-שְׁתֵּי הַטַּבָּעַת עַל-קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃
 (יח) וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֶבֶתֶת נָתַנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצַת
 וַיִּתְּנֵם עַל-כַּתְּפַת הָאֹפֶד אֶל-מֹול פָּנָיו׃ (יט) וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי
 טַבָּעַת וְהָב וַיִּשִׂימוּ עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל-שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר
 אֶל-עֵבֶר הָאֹפֶד בֵּיתָה׃ (כ) וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבָּעַת וְהָב וַיִּתְּנֵם
 עַל-שְׁתֵּי כַתְּפַת הָאֹפֶד מִלְמָטָה מִמֹּול פָּנָיו לְעִמַּת מַחְבְּרָתוֹ
 מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֹפֶד׃ (כא) וַיִּרְכְּסוּ אֶת-הַחֹשֶׁן מִטַּבָּעָתוֹ
 אֶל-טַבָּעַת הָאֹפֶד בַּפְּתִיל תְּכֵלֶת לְהִיֵּת עַל-חֹשֶׁב הָאֹפֶד
 וְלֹא-יִנָּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֹפֶד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ פ
 שְׁלִישִׁי [שְׁשֵׁי כֶּשֶׁן מְחוּבְרִין] (כב) וַיַּעַשׂ אֶת-מְעִיל הָאֹפֶד מַעֲשֵׂה
 אַרְגָּם כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ (כג) וּפִי-הַמְעִיל בְּתוֹכוֹ כַּפִּי תַחְרָא
 שָׁפָה לְפָיו סָבִיב לֹא יִקְרָע׃ (כד) וַיַּעֲשׂוּ עַל-שׁוּלֵי הַמְעִיל
 רְמוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מְשֻׁר׃ (כה) וַיַּעֲשׂוּ
 פַעֲמָנֵי וְהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת-הַפַּעֲמָנִים בְּתוֹךְ הָרְמוֹנִים עַל-
 שׁוּלֵי הַמְעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרְמוֹנִים׃ (כו) פַּעֲמָן וְרִמֹן
 פַּעֲמָן וְרִמֹן עַל-שׁוּלֵי הַמְעִיל סָבִיב לְשֶׁרֶת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ ס (כז) וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַכְּתָנֶת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה
 אַרְגָּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ (כח) וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֶת-פְּאַרְזֵי
 הַמִּגְבָּעַת שֵׁשׁ וְאֶת-מְכַנְסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מְשֻׁר׃ (כט) וְאֶת-
 הָאֲבִנֹת שֵׁשׁ מְשֻׁר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה
 רִגְם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ ס (ל) וַיַּעֲשׂוּ אֶת-צִיץ
 גֹּרֶד-הַקֶּדֶשׁ וְהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתֶם
 קֶדֶשׁ לַיהוָה׃ (לא) וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת לְתֵת עַל-
 הַמִּצְנֶפֶת מִלְמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ ס (לב)

neveik szerint pecsétvésettél, mindegyik az ő nevére, a tizenkét törzs szerint.

15. És csináltak a mellpaizsra lánczokat véggömbökkel fonadékmunkával, tiszta aranyból.

16. És csináltak két arany foglalványt és két arany karikát, s a két karikát a mellpaizs két végére tették.

17. És bele tették a két arany fonadékot a két karikába a mellpaizs végeire.

18. És a két fonadék két végét beletették a két foglalványba, s az éfod vállaira helyezték annak előrésze felé.

19. És csináltak két arany karikát, s a mellpaizs két végére tették azon szélén, mely az éfod irányában volt, befelé.

20. És csináltak két arany karikát s az éfod két vállára tették alul az előrésze felé, összefoglalása mögött, az éfod övezője fölött.

21. És összekapcsolták a mellpaizst karikáinál fogva az éfod karikáival két gyapju zsinórral, hogy az éfod övezője fölött legyen, s a mellpaizs el ne mozduljon az éfodtól, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

22. És csinálta az éfod köpenyét takácsmunkával egészen kék gyapjúból.

23. És a köpeny nyílása a közepén volt, mint a pánczél nyílása; egy szegély volt nyílása körül, hogy el ne szakadjon.

24. És csináltak a köpeny szélére gránátalmákat sodrott kék gyapjúból, karmazsin- és biborszínüből.

25. És csináltak esengettyüket tiszta aranyból, s a esengettyüket a gránátalmák közé tették a köpeny szélére köröskörül, a gránátalmák közé.

26. Csengettyü és gránátalma, esengettyü és gránátalma váltakoztak a köpeny szélén köröskörül a szolgálattételnél, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

27. És csinálták a kabátokat lenből takácsmunkával Áháron és fiai számára.

28. És a len homlokövezőt, s a diszes süvegeket lenből, és vászon nadrágokat sodrott lenből.

29. És az övöt sodrott lenből, kék gyapjúból, karmazsin- és biborszínüből szövött munkával, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

30. Azután csinálták a szent korona lemezét tiszta aranyból, s irtak rá pecsétvésső irással: Szent az örökkévalónak.

31. És rátettek egy zsinórt kék gyapjúból, hogy a homlokövező fölé helyezték, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

וַתִּכַּל כָּל-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂוֹ : פ רביעי
(לג) וַיָּבִיאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶל-מֹשֶׁה אֶת-הָאֹהֶל וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
קִרְסָיו קִרְשָׁיו בְּרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו : (לד) וְאֶת-מִכְסֵה
עוֹרֹת הָאֵילָם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת-מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת
פְּרָכַת הַמָּסָךְ : (לה) אֶת-אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת
הַכַּפָּרֹת : (לו) אֶת-הַשְּׁלֶחַן אֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים :
(לז) אֶת-הַמִּנְחָה הַטְּהוֹרָה אֶת-נִרְתִּיהָ נֹרֶת הַמַּעֲרֵכָה וְאֶת-
כָּל-כֵּלֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר : (לח) וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַטְרֹת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל :
(לט) אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ
אֶת-בְּדָיו וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו אֶת-הַבִּיר וְאֶת-כִּנּוֹ : (מ) אֶת
קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת-עַמֻּדֶיהָ וְאֶת-אֲדָנֶיהָ וְאֶת-הַמָּסָךְ לְשַׁעַר
הַחֹצֵר אֶת-מִיתְרָיו וִיתְדֹתֶיהָ וְאֶת כָּל-כֵּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֹהֶל מוֹעֵד : (מא) אֶת-בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵי בִקְדָשׁ אֶת-
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן : (מב)
כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל-הָעֲבֹדָה : (מג) וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה
עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בֶּן עֶשְׂוֹ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה : פ
חמישי [שביעי כשהן מחוברין]

מ

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : (ב) כְּיוֹם-הַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקְיִים אֶת-מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד : (ג)
וְשָׂמַתְּ שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכַּתְּ עַל-הָאָרֶץ אֶת-הַפְּרָכַת :
(ד) וְהִבַּאתְּ אֶת-הַשְּׁלֶחַן וְעֲרַכְתָּ אֶת-עַרְכוֹ וְהִבַּאתְּ אֶת-
הַמִּנְחָה וְהִעַלִּיתְּ אֶת-נִרְתִּיהָ : (ה) וְנָתַתָּה אֶת-מִזְבַּח הַזֹּהֵב
לְקַטְרֹת לְבָנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשָׂמַתְּ אֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן :

32. És befejeztetett a frigysátor hajlékának egész munkája; s Jiszráel fiai cselekedtek, a mint az örökkévaló Mósének megparancsolta, akként cselekedtek.

33. És elvitték a hajlékot Móséhez: a sátort és minden edényeit, horgait, deszkáit, závárajait, oszlopait és talpait.

34. És a takarót vörös koszbőrökből, és a takarót táchásbőrökből és a takaró kárpitot.

35. A Bizonyság ládáját és rúdjaival, és a födelet.

36. Az asztalt minden edényeivel és a diszkenyeret.

37. A tiszta lámpát, világítóit, a felszerelés világítóit minden edényekkel, és a világító olajat.

38. Az arany oltárt, a kenet olaját és az illatos füstölőt, és a sátor bejáratának takaróját.

39. A rézoltárt a hozzátartozó rézrostélylyal, rúdjaival és minden edényeit, a medenczét és állványát.

40. A pitvar függőnyeit, oszlopait és talpait, s a takarót a pitvar kapujára, köteleit és szegeit, s a frigysátor hajlékának szolgálatához tartozó minden edényeit.

41. A szolgálati ruhákat a szenthelyben való szolgálatra, a szent ruhákat Áháron, a pap, számára, s fiainak ruháit a papságra.

42. Mindakképpen, mint az örökkévaló Mósének magparancsolta, úgy készítették Jiszráel fiai az egész munkát.

43. És Móse megtekinté az egész művet, s ime úgy csináltak, mint az örökkévaló parancsolta, akként cselekedtek; s Móse megáldotta őket.

40. fejezet.

MÓSE FELÁLLITJA A FRIGYSÁTORT ÉS BESZENTELI.

1. És az örökkévaló szóla Móséhez, mondván:

2. Az első hónapban, a hónapnak elsején állítsd fel a frigysátor hajlékát.

3. És tedd oda a Bizonyság ládáját, s takard a kárpitot a ládára.

4. És vidd be az asztalt, s szereld fel az ő szerelvényével, s vidd be a lámpát, s tedd fel az ő világítóit.

5. És tedd az arany füstölő-oltárt a Bizonyság ládája elé, s tedd fel a bejárat takaróját a hajlékra.

(ו) ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד :
 (ז) ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם
 מים : (ח) ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער
 החצר : (ט) ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן
 ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש :
 (י) ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את
 המזבח והיה המזבח קדש קדשים : (יא) ומשחת את
 הכיור ואת בנו וקדשת אתו : (יב) והקרכת את אהרן
 ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים : (יג)
 והלבשת את אהרן את בגדיו הקדש ומשחת אתו וקדשת
 אתו וכהן לי : (יד) ואת בניו תקריב והלבשת אתם
 כתנת : (טו) ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם
 וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם
 לדורתם : (טז) ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן
 עשה : ס ששי (יז) ויהי בחדש הראשון בשנה השנית
 באחד לחדש הוכם המשכן : (יח) ויקם משה את המשכן
 ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את
 עמודיו : (יט) ויפרש את האהל על המשכן וישם את
 מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה :
 ס (כ) ויקח ויתן את העדת אל הארץ וישם את הבדים
 על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה : (כא)
 ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסד
 על ארץ העדת כאשר צוה יהוה את משה : ס (כב)
 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ
 לפרכת : (כג) ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר
 צוה יהוה את משה : ס (כד) וישם את המנרה באהל
 מועד נבח השלחן על ירך המשכן ננבה : (כה) ויעל
 הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס (כו)
 וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת : (כז)

6. És tedd az áldozó-oltárt a frigysátor hajlékának bejárata elé.

7. És a medenczét tedd a frigysátor és az oltár közé, s tégy bele vizet.

8. És helyezd el a pitvart köröskörül, s tedd a takarót a pitvar kapujára.

9. És vedd a kenet olaját, s kend fel a hajlékot és mindazt, a mi benne van, s szenteld meg azt minden edényeivel, hogy szent legyen.

10. És kend fel az áldozó oltárt és minden edényeit, s szenteld meg az oltárt, s legyen az oltár szentek szentje.

11. És kend fel a medenczét és állványát, s szenteld meg azt.

12. És vezesd Áháront és fiait a frigysátor bejáratához, s mosd meg őket vízzel.

13. És öltözd fel Áháronra a szent ruhákat, s kend fel őtet, s szenteld meg, hogy nekem papom legyen.

14. És fiait vezesd elő s öltöztess őket kabátokba.

15. És kend fel őket, amint atyjukat felkented, hogy nekem papokul szolgáljanak, s ez legyen felkenetésök örök papi-tisztségre nemzedékeiknél.

16. És Móse mindazonképpen cselekedett, a mint az örökkévaló neki megparancsolta, akként cselekedett.

17. És lőn a második esztendőnek első hónapjában, a hónapnak elsején, állíttatott fel a hajlék.

18. És Móse felállította a hajlékot, s elhelyezte talpait, s odatette deszkáit, s ráadta závarjait, s felállította oszlopait.

19. És kifeszítette a sátor a hajlék fölé s rátette a sátor takaróját legfölül, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

20. És vette, s beletette a Bizonyságot a ládába, és a rudakat ráillesztette a ládára, s a födelet tette a ládára fölül.

21. És bevitte a ládát a hajlékba, s elhelyezte a takaró kárpitját, s a Bizonyság ládájára takarta, a mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

22. Azután tette az asztalt a frigysátorba, a hajlék északi oldalára, a kárpiton kívül.

23. És rakott rája egy rend kenyeret az örökkévaló előtt, a mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

24. És a lámpát elhelyezte a frigysátorban az asztal átellenében, a hajlék déli oldalán.

25. És felrakta a világítókat az örökkévaló előtt, a mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

26. És az arany oltárt elhelyezte a frigysátorba a kárpit elé.

וַיִּקְטֹר עָלָיו קְטֹרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 ס שביעי (כח) וַיִּשֶׂם אֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן : (כט) וְאֵת
 מִזְבַּח הָעֹלָה שָׂם פֶּתַח מִשְׁכַּן אֱהֹל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־
 הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס (ל)
 וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֱהֹל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מִים
 לְרִחֻצָּה : (לא) וַרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : (לב) בְּכֹאֵם אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד וּבְקִרְבָּתְכֶם
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס (לג)
 וַיִּקֶּם אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסְךְ
 שַׁעַר הַחֲצֵר וַיְבַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלֶאכֶה : פ מַפְמִיר
 (לד) וַיְבַסּ הָעֲנָן אֶת־אֱהֹל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן : (לה) וְלֹא־יָבֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד כִּי־
 שָׁבַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : (לו)
 וּבְהִעָלוֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם :
 (לז) וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֵלֶתוֹ : (לח)
 כִּי עֵנַן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי
 כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־מַסְעֵיהֶם :

27. És füstölt rajta illatos füstölőt, a mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

28. És föltette a bejárat takaróját a hajlékra.

29. És az áldozó oltárt helyezte a frigysátor hajlékának bejárata elé, s áldozta rajta az egész áldozatot és a lisztáldozatot, a mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

30. És helyezte a medenczét a frigysátor és az oltár közé, s vizet tett bele mosdásra.

31. És Móse, Áháron és fiai mosták belőle kezeiket és lábaikat.

32. Midőn bementek a frigysátorba, s midőn közeledtek az oltárhoz, megmosdottak, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.

33. És felállította a pitvart a hajlék és az oltár körül, s föltette a takarót a pitvar kapujára, s Móse bevégezte a művet.

34. És a felhő beborította a frigysátort, s az örökkévaló dicsősége töltötte be a hajlékot.

35. És Móse nem mehetett a frigysátorba, mivel felhő nyugodott rajta, s az örökkévaló dicsősége töltötte be a hajlékot.

36. És midőn a felhő felemelkedet a hajlékról, elvonultak Jiszráel fiai minden útjaikon.

37. És mikor a felhő nem emelkedett fel, nem vonultak el felemelkedése napjáig.

38. Mert az örökkévaló felhője volt a hajlék fölött nappal, s tűz volt rajta éjjel Jiszráel egész házának szemei előtt minden útjaikon.

Erősödjünk hitben és isteni félelemben.

B
924.
II

